

Bruxelles, den 16. december 2020
(OR. en)

14124/20

**Interinstitutionel sag:
2020/0361(COD)**

**COMPET 641
MI 576
JAI 1116
TELECOM 268
CT 119
PI 92
AUDIO 65
CONSOM 222**

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	16. december 2020
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2020) 825 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2020) 825 final.

Bilag: COM(2020) 825 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 15.12.2020
COM(2020) 825 final

2020/0361 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring
af direktiv 2000/31/EF**

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2020) 432 final} - {SWD(2020) 348 final} - {SWD(2020) 349 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Siden vedtagelsen af direktiv 2000/31/EF ("direktivet om elektronisk handel")¹ er der fremkommet nye og innovative (digitale) informationssamfundstjenester, som ændrer EU-borgernes dagligdag og former og ændrer den måde, hvorpå de kommunikerer, tager kontakt, forbruger og gør forretninger. Disse tjenester har bidraget kraftigt til samfundsmæssige og økonomiske forandringer i Unionen og i hele verden. Samtidig er brugen af disse tjenester også blevet en kilde til nye risici og udfordringer, både for samfundet som helhed og for den enkelte, der bruger sådanne tjenester. Digitale tjenester kan fremme opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling ved at bidrage til økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed. Coronakrisen har vist betydningen af digitale teknologier i alle aspekter af det moderne liv. Den har klart vist vores økonomis og samfunds afhængighed af digitale tjenester og understreget både fordelene og risiciene ved de nuværende rammer for digitale tjenesters funktion.

I meddelelsen om Europas digitale fremtid i støbeskeen² forpligtede Kommissionen sig til at ajourføre de horisontale regler, der definerer ansvarsområder og forpligtelser for udbydere af digitale tjenester og onlineplatforme i særdeleshed.

Kommissionen har i denne forbindelse taget hensyn til de aspekter, der er identificeret i Europa-Parlamentets initiativbetænkninger, og analyseret forslagene deri. Europa-Parlamentet har vedtaget to beslutninger på grundlag af artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om retsaken om digitale tjenester — forbedring af det indre markeds funktionsmåde³ og om retsaken om digitale tjenester: tilpasning af handels- og civilretlige regler til kommercielle enheder, der opererer online⁴. Europa-Parlamentet har også vedtaget en beslutning efter den ikkelovgivningsmæssige procedure om retsaken om digitale tjenester og de dermed forbundne spørgsmål om grundlæggende rettigheder⁵. I det væsentlige supplerer beslutningerne i mange henseender hinanden. De indeholder en kraftig opfordring til at fastholde kerneprincipperne i direktivet om elektronisk handel og til at beskytte de grundlæggende rettigheder i onlinemiljøet samt anonymitet online, når det er teknisk muligt. Parlamentet opfordrer til gennemsigtighed, oplysningspligt og ansvarlighed for udbydere af digitale tjenester og slår til lyd for effektive forpligtelser til at bekæmpe ulovligt onlineindhold. Parlamentet slår også til lyd for offentligt tilsyn på EU-plan og nationalt plan og for samarbejde mellem kompetente myndigheder på tværs af jurisdiktioner om håndhævelse af lovgivningen, navnlig i forbindelse med håndtering af grænseoverskridende spørgsmål.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel) ([EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1](#)).

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0067&from=DA>.

³ Europa-Parlamentets beslutning om forbedring af det indre markeds funktionsmåde (2020/2018(INL)).

⁴ Europa-Parlamentets beslutning om tilpasning af handels- og civilretlige regler til kommercielle enheder, der opererer online (2020/2019(INL)).

⁵ Europa-Parlamentets beslutning om retsaken om digitale tjenester og de dermed forbundne spørgsmål om grundlæggende rettigheder (2020/2022(INI)).

I beslutningen om "retsakten om digitale tjenester — forbedring af det indre markeds funktion" opfordrer Parlamentet til en ambitiøs reform af EU's eksisterende retlige ramme for e-handel, samtidig med at de centrale principper i dens ansvarsordning, forbuddet mod generel overvågning og klausulen om det indre marked, som stadig anses for at være gældende i dag, opretholdes. I beslutningen bekræfter Parlamentet målene i direktivet om elektronisk handel og opfordrer til indførelsen af foranstaltninger, der har forbrugerbeskyttelse i centrum, ved at medtage en detaljeret afdeling om onlinemarkedspladser, som sikrer forbrugernes tillid til den digitale økonomi, samtidig med at brugernes grundlæggende rettigheder respekteres. I beslutningen slås der også til lyd for regler, som kan understøtte et konkurrencedygtigt digitalt miljø i Europa, og det anføres, at retsakten om digitale tjenester kan sætte standarder på globalt plan.

I beslutningen om "retsakten om digitale tjenester: tilpasning af handels- og civilretlige regler til kommercielle enheder, der opererer online" opfordrer Parlamentet til større rimelighed, gennemsigtighed og ansvarlighed for digitale tjenesters indholdsmoderation, samtidig med at grundlæggende rettigheder respekteres, og at der sikres uafhængig domstolsprøvelse. Beslutningen indeholder også en henstilling om en detaljeret "anmeldelses- og fjernelsesmekanisme" vedrørende ulovligt indhold, omfattende regler om onlinereklame, herunder målrettede reklamer, og fastsættelse af betingelser for udvikling og anvendelse af intelligente kontrakter.

I den ikkelovgivningsmæssige beslutning om "retsakten om digitale tjenester og de dermed forbundne spørgsmål om grundlæggende rettigheder" fremhæves behovet for juridisk klarhed for platforme og brugere og for respekt for de grundlæggende rettigheder i betragtning af den hastige teknologiske udvikling. Der slås til lyd for harmoniserede regler for bekæmpelse af ulovligt onlineindhold og for ansvarsfritagelser og indholdsmoderation. I beslutningen slås ligeledes til lyd for klare rapporterings- og gennemsigtighedsforpligtelser for platforme og myndigheder. Rådet hilste i sine konklusioner⁶ også Kommissionens meddelelse om en retsakt om digitale tjenester velkommen og påpegede "behovet for klare og harmoniserede evidensbaserede regler om ansvarsområder og ansvarliggørelse for digitale tjenester, som vil garantere internetformidlere et passende retssikkerhedsniveau", og understregede "behovet for at øge de europæiske kapaciteter og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, idet det indre markeds grundlæggende principper bevares og styrkes, og behovet for at øge borgernes sikkerhed og beskytte deres rettigheder på det digitale område i hele det indre marked". Denne opfordring til handling blev gentaget i Rådets konklusioner af 2. oktober 2020⁷.

Med udgangspunkt i de centrale principper i direktivet om elektronisk handel, som fortsat er gældende i dag, har dette forslag til formål at sikre de bedste betingelser for levering af innovative digitale tjenester i det indre marked, at bidrage til onlinesikkerhed og beskyttelse af grundlæggende rettigheder og at etablere en solid og holdbar forvaltningsstruktur for effektivt tilsyn med udbydere af formidlingstjenester.

I forslaget fastsættes klare ansvarsområder og ansvarlighed for udbydere af formidlingstjenester, navnlig onlineplatforme såsom sociale medier og markedspladser. Ved at fastsætte klare due diligence-forpligtelser for visse formidlingstjenester, herunder anmeldelses- og fjernelsesprocedurer for ulovligt indhold og muligheden for at anfægte

⁶ Rådets konklusioner om Europas digitale fremtid i støbeskeen, 8711/20 af 9. juni 2020, <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/da/pdf>

⁷ <https://www.consilium.europa.eu/media/45914/021020-euco-final-conclusions-da.pdf>.

platformenes afgørelser om indholdsmoderation, har forslaget til formål at forbedre brugernes sikkerhed på internettet i hele Unionen og forbedre beskyttelsen af deres grundlæggende rettigheder. Desuden vil en forpligtelse for visse onlineplatforme til at modtage, lagre og delvist kontrollere og offentliggøre oplysninger om erhvervsdrivende, der benytter deres tjenester, sikre et sikrere og mere gennemsigtigt onlinemiljø for forbrugerne. I erkendelse af den særlige indvirkning, som meget store onlineplatforme har på vores økonomi og samfund, fastsættes der i forslaget en højere standard for gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med, hvordan udbydere af sådanne platforme modererer indhold, for reklamer og for algoritmiske processer. De pålægges forpligtelser til at vurdere risiciene ved deres systemer, til at udvikle passende risikostyringsværktøjer og til at beskytte deres tjenesters integritet mod brug af manipulerende teknikker. Den operationelle tærskel for tjenesteydere, der er underlagt disse forpligtelser, omfatter onlineplatforme med en betydelig rækkevidde i Unionen, som i øjeblikket anslås at betjene mere end 45 mio. modtagere. Denne tærskel står i rimeligt forhold til de risici, der er forbundet med platformenes rækkevidde i Unionen. Befolkningstallet i Unionen ændrer sig løbende med en vis procentdel, og Kommissionen vil derfor justere antallet af modtagere, der indgår i tærsklen, således at antallet altid svarer til 10 % af Unionens befolkning. Desuden vil der i retsakten om digitale tjenester blive fastlagt en samreguleringsordning i form af en bagstopper, herunder på grundlag af eksisterende frivillige initiativer.

I forslaget fastholdes de regler om formidleransvar for tjenesteydere, der er fastsat i direktivet om elektronisk handel, som i dag danner grundlag for den digitale økonomi og er afgørende for beskyttelsen af grundlæggende rettigheder online. Disse regler er blevet fortolket af Den Europæiske Unions Domstol og giver således værdifulde præciseringer og værdifuld vejledning. For at sikre en effektiv harmonisering i hele Unionen og undgå retlig fragmentering er det ikke desto mindre nødvendigt at medtage disse regler i en forordning. Det er også hensigtsmæssigt at præcisere visse aspekter af disse regler for at fjerne de eksisterende hindringer for de frivillige undersøgelser på eget initiativ, der foretages af udbydere af formidlingstjenester for at garantere deres brugeres sikkerhed og for at præcisere deres rolle i forhold til forbrugerne i visse situationer. Disse præciseringer bør hjælpe mindre, innovative udbydere med at ekspandere og vokse, da retssikkerheden øges.

Et dybere og grænseløst indre marked for digitale tjenester forudsætter øget samarbejde mellem medlemsstaterne for at sikre effektivt tilsyn med og håndhævelse af de nye regler, der er fastsat i forslaget til forordning. I forslaget fastsættes klare ansvarsområder for den medlemsstat, der fører tilsyn med, at tjenesteydere etableret på dens område overholder de forpligtelser, der er fastsat i forslaget til forordning. Dette sikrer den hurtigste og mest effektive håndhævelse af reglerne og beskytter alle EU-borgere. Det har til formål at tilvejebringe enkle og klare procedurer, der gør det lettere for både borgerne og tjenesteudbydere at samarbejde med tilsynsmyndighederne. Forslaget til forordning indeholder bestemmelser om tilsyn og håndhævelse på EU-plan i tilfælde af systemiske risici i hele Unionen.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

EU's nuværende retlige ramme for digitale tjenester understøttes først og fremmest af direktivet om elektronisk handel. Dette forslag til forordning berører ikke direktivet om elektronisk handel og bygger på dets bestemmelser, navnlig på princippet om det indre marked i artikel 3. Forslaget til forordning indfører en samarbejds- og koordineringsmekanisme til overvågning af de forpligtelser, der pålægges. For så vidt angår den horisontale ramme for ansvarsfritagelserne for udbydere af formidlingstjenester, ophæver

denne forordning artikel 12-15 i direktivet om elektronisk handel og optager dem i forordningen, og sådanne udbyderes ansvarsfritagelser opretholdes således som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol.

Afhængigt af den enkelte medlemsstats retssystem og det pågældende retsområde kan de nationale retslige eller administrative myndigheder påbyde udbydere af formidlingstjenester at gribe ind over for specifikt ulovligt indhold. Sådanne påbud, navnlig når de pålægger udbyderen at forhindre, at ulovligt indhold dukker op igen, skal udstedes i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med forbuddet mod generelle overvågningsforpligtelser som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol⁸. Dette forslag, navnlig artikel 8, berører ikke denne retspraksis. Dette forslag bør være det rette grundlag for udvikling af robuste teknologier til at forhindre, at ulovlig information dukker op igen, ledsaget af stærke garantier for at undgå, at lovligt indhold fjernes fejlagtigt. Sådanne værktøjer bør udarbejdes ved frivillige aftaler mellem alle berørte parter og fremmes af medlemsstaterne, og alle de parter, som deltager i levering af formidlingstjenester, har interesse i at vedtage og anvende sådanne procedurer. Ansvarsbestemmelserne i denne forordning bør ikke være til hinder for, at de forskellige berørte parter udvikler og faktisk gennemfører tekniske systemer til beskyttelse og identifikation og til automatisk genkendelse, som er muliggjort af den digitale teknik, inden for de grænser, der er fastsat i forordning (EU) 2016/679.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget til forordning indfører en horisontal ramme for alle kategorier af indhold, produkter, tjenester og aktiviteter forbundet med formidlingstjenester. Den ulovlige karakter af sådant indhold eller sådanne produkter og tjenester er ikke defineret i denne forordning, men følger af EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten.

Sektorspecifikke retsakter dækker ikke alle de huller i lovgivningen, der er dokumenteret i konsekvensanalysen. De indeholder ikke fuldt udbyggede regler om de proceduremæssige forpligtelser i forbindelse med ulovligt indhold, og de omfatter kun grundlæggende regler om gennemsigtighed og ansvarlighed for tjenesteydere og begrænsede tilsynsmekanismer. Desuden dækker sektorspecifikke love situationer, hvor der er behov for tilpassede tilgange. For så vidt angår anvendelsesområdet, er det begrænset ud fra to synsvinkler. For det første anvendes de sektorspecifikke indgreb kun på nogle få områder (f.eks. krænkelse af ophavsretten, terrorrelateret indhold, materiale om seksuelt misbrug af børn, ulovlig hadefuld tale, visse ulovlige produkter). For det andet kan de kun anvendes i forbindelse med udbredelsen af sådant indhold på visse former for tjenester (f.eks. undergruppe af onlineplatforme for krænkelse af ophavsretten, kun videodelingsplatforme og kun med hensyn til audiovisuelt terrorrelateret indhold eller hadefuld tale). Det er imidlertid vigtigt, at forholdet mellem det nye forslag til forordning og de sektorspecifikke retsakter præciseres.

Forslaget til forordning supplerer eksisterende sektorspecifik lovgivning og berører ikke anvendelsen af eksisterende EU-lovgivning, som regulerer visse aspekter af leveringen af informationssamfundstjenester, der finder anvendelse som *lex specialis*. Eksempelvis vil forpligtelserne i direktiv 2010/13/EF som ændret ved direktiv (EU) 2018/1808 ("direktivet om audiovisuelle medietjenester") for udbydere af videodelingsplatforme fortsat finde anvendelse i forbindelse med audiovisuelt indhold og audiovisuel kommerciel kommunikation. Denne forordning finder imidlertid anvendelse på disse udbydere, i det omfang direktivet om

⁸ F.eks. dom af 3. oktober 2019, Glawischnig-Piesczek (C-18/18).

audiovisuelle medietjenester eller andre EU-retsakter såsom forslaget til forordning om forebyggelse af udbredelsen af terrorrelateret onlineindhold ikke indeholder mere specifikke bestemmelser, der finder anvendelse på dem.

Den ramme, der er fastsat i forordning (EU) 2019/1150 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester for at sikre, at erhvervsbrugere af sådanne tjenester og virksomhedswebstedsbrugere i forbindelse med onlinesøgemaskiner gives passende gennemsigtighed, retfærdighed og effektive klagemuligheder, finder anvendelse som *lex specialis*.

Desuden vil reglerne i dette forslag supplere gældende lovgivning om forbrugerbeskyttelse, især direktiv (EU) 2019/2161 om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og direktiv 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU, som fastsætter specifikke regler for at øge gennemsigtigheden af visse funktioner, der udbydes af visse informationssamfundstjenester.

Dette forslag berører ikke forordning (EU) 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse) og andre EU-regler om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred i forbindelse med kommunikation. Foranstaltningerne vedrørende reklamer på onlineplatforme supplerer, men ændrer f.eks. ikke de eksisterende regler om samtykke og retten til at gøre indsigelse mod behandling af personoplysninger. De pålægger brugerne af onlineplatforme gennemsigtighedsforpligtelser, og disse oplysninger vil også gøre det muligt for dem at gøre brug af deres rettigheder som registrerede. De gør det også muligt for myndighederne og kontrolunderlagte forskere at undersøge, hvordan reklamer vises, og hvordan de målrettes.

Dette forslag vil blive suppleret af yderligere tiltag inden for rammerne af handlingsplanen for europæisk demokrati (COM(2020) 790), der skal styrke borgerne og opbygge mere modstandsdygtige demokratier i hele Unionen. Reglerne om adfærdskodekser i denne forordning kan navnlig anvendes som grundlag, og de kan suppleres af en revideret og styrket adfærdskodeks om desinformation baseret på Kommissionens retningslinjer.

Forslaget er også fuldt ud sammenhængende og understøtter yderligere de ligestillingsstrategier, som Kommissionen har vedtaget inden for rammerne af et EU med ligestilling. Forslaget berører ikke Kommissionens initiativ, der tager sigte på at forbedre arbejdsvilkårene for personer, der arbejder via digitale platforme.

Endelig bygger forslaget til forordning på henstillingen om ulovligt indhold fra 2018⁹. Der tages hensyn til de erfaringer, der er gjort med selvregulerende foranstaltninger understøttet af Kommissionen, f.eks. hensigtserklæringen om produktsikkerhed ("Product Safety Pledge")¹⁰, aftalememorandummet om salg af forfalskede varer på internettet ("Memorandum of Understanding on the sale of counterfeit goods on the internet")¹¹, adfærdskodeksen for bekæmpelse af ulovlig hadefuld tale på internettet ("Code of Conduct on countering illegal hate speech online")¹² og EU's internetforum om terrorrelateret indhold.

⁹ Kommissionens henstilling af 1. marts 2018 om foranstaltninger til effektiv bekæmpelse af ulovligt indhold på nettet (C(2018) 1177 final).

¹⁰ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/product-safety-and-requirements/product-safety/product-safety-pledge_da.

¹¹ https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/intellectual-property/enforcement/memorandum-understanding-sale-counterfeit-goods-internet_da.

¹² https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/racism-and-xenophobia/eu-code-conduct-countering-illegal-hate-speech-online_da.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslagets retsgrundlag er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ifølge hvilken der kan træffes foranstaltninger for at sikre et velfungerende indre marked.

Hovedformålet med dette forslag er at sikre et velfungerende indre marked, navnlig i forbindelse med levering af grænseoverskridende digitale tjenester (mere specifikt formidlingstjenester). I overensstemmelse med dette mål har forslaget til formål at sikre harmoniserede betingelser for udvikling af innovative grænseoverskridende tjenester i Unionen ved at imødegå og forebygge hindringer for en sådan økonomisk aktivitet som følge af den forskellige udvikling i nationale love under hensyntagen til, at en række medlemsstater allerede har lovgivet eller har til hensigt at lovgive om aspekter såsom fjernelse af ulovligt onlineindhold, due diligence, anmeldelses- og fjernelsesprocedurer og gennemsigtighed. Samtidig indeholder forslaget bestemmelser om passende tilsyn med digitale tjenester og samarbejde mellem myndigheder på EU-plan, og det fremmer således tillid, innovation og vækst i det indre marked.

• Nærhedsprincippet

Da internettet i sagens natur er grænseoverskridende, hæmmer ovennævnte lovgivningstiltag på nationalt plan udbuddet og modtagelsen af tjenester i hele Unionen, og de er ineffektive med hensyn til at garantere sikkerheden og en ensartet beskyttelse af EU-borgernes og -virksomhedernes rettigheder online. Målet om at harmonisere betingelserne for udvikling af innovative grænseoverskridende digitale tjenester i Unionen og samtidig bevare et sikkert onlinemiljø kan kun nås på EU-plan.

Handling på EU-plan giver forudsigelighed og retssikkerhed og reducerer overholdelsesomkostningerne i hele Unionen. Samtidig fremmer handling på EU-plan en lige beskyttelse af alle EU-borgere ved at sikre, at udbydere af formidlingstjenesters tiltag over for ulovligt onlineindhold er konsekvente, uanset hvor udbyderne er etableret. Et velkoordineret tilsynssystem, der styrkes på EU-plan, sikrer også, at udbydere af formidlingstjenester, der opererer i alle medlemsstater, anvender en sammenhængende tilgang.

For at beskytte brugerne effektivt online og undgå, at EU-baserede udbydere af digitale tjenester stilles ringere i konkurrencen, er det også nødvendigt at omfatte relevante tjenesteudbydere, der er etableret uden for Unionen og opererer i det indre marked.

• Proportionalitetsprincippet

Forslaget har til formål at fremme en ansvarlig og påpasselig adfærd hos udbydere af formidlingstjenester for at sikre et sikkert onlinemiljø, der giver EU-borgere og andre parter mulighed for frit at udøve deres grundlæggende rettigheder, navnlig ytrings- og informationsfriheden. De vigtigste elementer i forslaget begrænser forordningen til, hvad der er strengt nødvendigt for at nå disse mål.

I forslaget fastsættes navnlig asymmetriske due diligence-forpligtelser for forskellige typer udbydere af digitale tjenester afhængigt af arten af deres tjenester og deres størrelse for at sikre, at deres tjenester ikke misbruges til ulovlige aktiviteter, og at udbyderne opererer ansvarligt. I denne tilgang er der kun fokus på visse identificerede problemer dér, hvor de

opstår, uden at overbebyrde tjenesteydere, der ikke er berørt af disse problemer. Visse materielle forpligtelser er begrænset til meget store onlineplatforme, som på grund af deres rækkevidde har fået en central rolle med hensyn til at fremme den offentlige debat og økonomiske transaktioner. Meget små udbydere er helt fritaget for forpligtelserne.

Udbydere af digitale tjenester, der er etableret uden for Unionen og udbyder tjenester i Unionen, skal i henhold til forordningen udpege en retlig repræsentant i Unionen for at sikre et effektivt tilsyn og om nødvendigt en effektiv håndhævelse.

Afhængigt af forpligtelsernes omfang og under hensyntagen til de digitale tjenesters grænseoverskridende karakter indfører forslaget en samarbejds mekanisme mellem medlemsstaterne med øget tilsyn på EU-plan med meget store onlineplatforme. Derudover ændrer forslaget ikke sektorspecifik lovgivning eller de håndhævelses- og forvaltningsmekanismer, der er fastsat heri, men etablerer en horisontal ramme for aspekter, der rækker ud over specifikt indhold eller underkategorier af tjenester, som er reguleret i sektorspecifikke retsakter.

Gennem etablering af en klar ramme, samarbejde mellem og med medlemsstaterne og selvregulering har dette forslag til formål at øge retssikkerheden og skabe større tillid og samtidig fortsat være relevant og effektivt på lang sigt på grund af samarbejdsrammens fleksibilitet.

- **Valg af retsakt**

Artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde giver lovgiveren mulighed for at vedtage forordninger og direktiver.

Kommissionen har besluttet at fremsætte et forslag til forordning for at sikre et ensartet beskyttelsesniveau i hele Unionen og for at forhindre forskelle, der hæmmer fri udveksling af relevante tjenesteydelser i det indre marked, samt sikre en ensartet beskyttelse af rettigheder og ensartede forpligtelser for virksomheder og forbrugere i hele det indre marked. Dette er nødvendigt for at skabe retssikkerhed og gennemsigtighed for både erhvervsdrivende og forbrugere. Forslaget til forordning sikrer også en konsekvent overvågning af rettigheder og forpligtelser og ensartede sanktioner i alle medlemsstater samt et effektivt samarbejde mellem tilsynsmyndighederne i de forskellige medlemsstater og på EU-plan.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Dette forslag bygger på evalueringen af direktivet om elektronisk handel, der blev gennemført som en back-to-back-evaluering sammen med den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget. De specifikke mål i direktivet om elektronisk handel var at sikre i) et velfungerende indre marked for digitale tjenester, ii) effektiv fjernelse af ulovligt onlineindhold under fuld overholdelse af grundlæggende rettigheder og iii) et tilstrækkeligt niveau af information og gennemsigtighed for forbrugerne.

Med hensyn til **virningen** af direktivet om elektronisk handel viser evalueringen, at selv om direktivet har været et vigtigt incitament til vækst i det indre marked for digitale tjenester og

muliggjort adgang til og opskalering af nye udbydere af sådanne tjenester, er de oprindelige mål ikke nået fuldt ud.

Den dynamiske vækst i den digitale økonomi og fremkomsten af nye typer tjenesteydere skaber visse nye udfordringer, som håndteres forskelligt af medlemsstaterne, og de oprindelige mål skal præciseres. Desuden lægger denne udvikling et yderligere pres på med hensyn til at opfylde allerede eksisterende mål, hvilket den øgede retlige fragmentering vidner om.

Evalueringen viste også, at en række nye reguleringsinstrumenter — selv om de yder værdifulde bidrag til opfyldelsen af nogle af de politiske mål, der er fastsat i direktivet om elektronisk handel — kun tilvejebringer sektorspecifikke løsninger på nogle af de underliggende problemer (f.eks. i forbindelse med håndteringen af udbredelsen af specifikke typer ulovlige aktiviteter). De har derfor ikke en konsekvent tilgang til sådanne problemer i hele det digitale økosystem, da de er begrænset til visse typer tjenester eller visse former for ulovligt indhold. Selv om selvreguleringsinitiativer generelt har givet positive resultater, kan de ikke håndhæves juridisk, og de omfatter heller ikke alle deltagere i den digitale økonomi. Med hensyn til **effektiviteten** af direktivet om elektronisk handel indebar direktivet kun begrænsede ekstraomkostninger for medlemsstaternes myndigheder og udbydere af informationssamfundstjenester. Evalueringen har ikke afsløret særligt høje eller uforholdsmæssige omkostninger, og der er ikke givet udtryk for alvorlige betænkeligheder over indvirkningen på små og mellemstore virksomheder. Den største bekymring i denne forbindelse er den manglende klarhed i samarbejdsmekanismen mellem medlemsstaterne, der skaber byrder og dobbeltomkostninger til trods for, at formålet med direktivet er det modsatte, navnlig i forbindelse med tilsyn med onlineplatforme. Dette har i bund og grund mindsket dets effektivitet med hensyn til at opretholde det indre markeds funktion.

Med hensyn til den fortsatte **relevans** af målene i direktivet om elektronisk handel viser evalueringen, at målene i direktivet fortsat er gyldige, men at der samtidig er en række nye udviklingstendenser, som ikke er tilstrækkelig afspejlet i de eksisterende mål for den offentlige politik.

For det første bekræfter den åbne offentlige høring, målrettede bidrag fra interessenter, betænkninger fra Europa-Parlamentet¹³ samt Rådets konklusioner¹⁴, at de eksisterende principper og mål i direktivet om elektronisk handel fortsat er gyldige i dag. Der er imidlertid opstået nye informationsasymmetrier og risici siden direktivets ikrafttræden, navnlig som følge af fremkomsten af onlineplatforme, navnlig meget store platforme, og omfanget af den digitale omstilling. Dette er f.eks. tilfældet inden for algoritmisk beslutningstagning (med en indvirkning på, hvordan informationsstrømme formidles online) eller i onlinereklamesystemer.

Evalueringen viste, at direktivet om elektronisk handel er **sammenhængende** i forhold til andre EU-foranstaltninger, der er truffet siden dets vedtagelse. Evalueringen identificerede heller ikke nogen intern manglende sammenhæng i direktivet om elektronisk handel.

¹³Europa-Parlamentet, ibidem.

¹⁴Europas digitale fremtid i støbeskeen, tilgængelig på: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8711-2020-INIT/da/pdf>.

Endelig kunne i hvert fald dele af de faktiske fordele ved direktivet om elektronisk handel identificeret ved evalueringen betragtes som en **EU-merværdi**. Det er sandsynligt, at medlemsstaterne fortsat ville have anvendt deres egne reguleringssystemer uden et fælles sæt principper, og at nogle medlemsstater fortsat ikke ville have indført horisontale regler. I mangel af solid dokumentation er det imidlertid ikke muligt at drage endelige konklusioner om omfanget af denne EU-merværdi.

- **Høringer af interesserede parter**

I løbet af de seneste fem år har Kommissionen hørt en lang række forskellige interesserede parter, herunder udbydere af digitale tjenester såsom onlineplatforme og andre formidlingstjenester, virksomheder, der handler online, medieudgivere, varemærkeejere og andre virksomheder, arbejdsmarkedets parter, brugere af digitale tjenester, civilsamfundsorganisationer, nationale myndigheder, den akademiske verden, det tekniske samfund, internationale organisationer og den brede offentlighed. I en række målrettede høringsfaser er interessenternes holdninger til forskellige aspekter af digitale tjenester og platforme blevet indsamlet gennem de seneste år.

Den offentlige høring om retsaken om digitale tjenester var åben i 14 uger mellem den 2. juni og den 8. juni, og der indkom 2 863 svar og ca. 300 positionspapirer fra en bred gruppe af interessenter. Størstedelen af tilbagemeldingerne kom fra den brede offentlighed (66 % fra EU-borgere, 8 % fra ikke-EU-borgere), virksomheder/erhvervsorganisationer (7,4 %), erhvervssammenslutninger (6 %) og NGO'er (5,6 %). Derefter kom offentlige myndigheder (2,2 %), akademiske institutioner/forskningsinstitutioner (1,2 %), fagforeninger (0,9 %) og forbruger- og miljøorganisationer (0,4 %).

Der var generelt bred enighed blandt interessenterne om, at der er behov for handling, både inden for onlinesikkerhed og videreudvikling af det indre marked for digitale tjenester.

Interessenterne er enige om, at hovedprincipperne i direktivet om elektronisk handel fortsat er relevante, og at de bør opretholdes, herunder princippet om det indre marked for tilsyn med digitale tjenester, ansvarsordningen og forbuddet mod generelle overvågningsforpligtelser.

Interessenterne er også generelt enige i, at det er nødvendigt at opgradere rammen i lyset af de aktuelle udfordringer ved at pålægge tjenesteydere klare forpligtelser, der er harmoniseret i hele EU. Et flertal af respondenterne fra alle kategorier anførte, at de var stødt på både skadeligt og ulovligt indhold og skadelige og ulovlige varer eller tjenester online, og bemærkede specifikt en alarmerende stigning under covid-19-pandemien. En stor del af de respondenter, der siger, at de har anmeldt ulovligt indhold eller ulovlige varer til udbydere af digitale tjenester, gav udtryk for deres utilfredshed med svaret og de ineffektive anmeldelsesmekanismer. Brugerne mener desuden, at der er et misforhold mellem udbydernes erklærede politikker og deres konkrete handlinger.

Der er bred enighed, herunder blandt de tjenesteydere, der deltog i høringen, om behovet for enkle, standardiserede, gennemsigtige forpligtelser til at anmelde og fjerne indhold, der er harmoniseret i hele det indre marked. Dette anses for at være afgørende for at kunne gribe hurtigt ind over for ulovligt indhold og øge retssikkerheden for brugere af platforme og for små platforme, der ønsker at ekspandere i det indre marked. Respondenterne er også enige om betydningen af klagemekanismer.

Med hensyn til onlinemarkedspladser påpegede flere interessenter behovet for mere målrettede foranstaltninger såsom identifikation af sælgere.

Respondenterne er også generelt enige om, at det territoriale anvendelsesområde for disse forpligtelser bør omfatte alle aktører, der udbyder varer, information eller tjenester i Unionen, uanset hvor de er etableret. En stor del af respondenterne understregede også betydningen af disse spørgsmål, navnlig for så vidt angår store platforme.

Der er generel enighed blandt interessenterne om, at "skadeligt" (men ikke, eller i det mindste ikke nødvendigvis, ulovligt) indhold ikke bør defineres i retsaksen om digitale tjenester og ikke bør omfattes af forpligtelser til fjernelse, da dette er et følsomt område med alvorlige konsekvenser for beskyttelsen af ytringsfriheden.

Den måde, hvorpå algoritmiske systemer danner informationsstrømme online, er imidlertid et område, der vækker bekymring blandt en bred kategori af interessenter. Flere interessenter, navnlig civilsamfundet og akademikere, påpegede behovet for algoritmisk ansvarlighed og kontrol af gennemsigtigheden, navnlig med hensyn til den måde, hvorpå information prioriteres og målrettes. Hvad angår onlinereklame, understregede interessenterne ligeledes den brede bekymring over den manglende brugerindflydelse og den manglende relevante overvågning og håndhævelse.

Med hensyn til håndhævelse er der en generel forståelse blandt interessenterne af, at samarbejdet mellem myndighederne bør forbedres både på tværs af grænserne og i de enkelte medlemsstater. EU's tilsyn anses for at være afgørende, og de fleste respondenter synes at gå ind for en fælles tilsynsenhed.

• **Indhentning og brug af ekspertbistand**

De forberedende skridt til forslaget hviler på en række undersøgelser og ekspertrådgivning, herunder en række bestilte juridiske undersøgelser med fokus på gennemførelsen af direktivet om elektronisk handel og retlig fragmentering¹⁵, undersøgelser vedrørende algoritmisk gennemsigtighed og ansvarlighed¹⁶ samt interne undersøgelser vedrørende omkostningerne ved indholdsmoderation, ansvarsordninger for formidlere og omkostninger ved ikke at virkeliggøre Unionen med støtte fra Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter. For at indsamle den brede offentligheds synspunkter og holdninger gennemførte Kommissionen i 2018 en Eurobarometer-undersøgelse med deltagelse af en repræsentativ stikprøve på over 33 000 respondenter fra alle medlemsstater¹⁷.

Den juridiske analyse bygger også på omfattende retspraksis, navnlig Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, en række bestemmelser i direktivet om elektronisk handel og tilknyttede retsakter såsom bestemmelser vedrørende fortolkningen af begrebet "informationssamfundstjenester"¹⁸ eller bestemmelser om formidleransvar for tjenesteydere¹⁹. Kommissionen indhentede også ekspertbistand og synspunkter gennem målrettede høringer

¹⁵Van Hoboken J. et al (2018), *Hosting Intermediary Services and Illegal Content Online*, og Schwemer, S., Mahler, T. & Styri, H. (2020). *Legal analysis of the intermediary service providers of non-hosting nature*, ICF, Grimaldi, *The Liability Regime and Notice-and-Action Procedures*, SMART 2016/0039.

¹⁶Optimity Advisors, SMART 2017/ 0055 *Algorithmic Awareness building — State of the art report* and LNE, *Governance and Accountability Mechanisms for Algorithmic Systems* (udgives snart), SMART 2018/37.

¹⁷Eurobarometer TNS (2018, juli). *Flash Eurobarometer 469: Illegal content online*.

¹⁸F.eks. sag C-108/09, Ker-Optika, ECLI:EU:C:2010:725, sag C-291/13, Papasavvas, ECLI:EU:C:2014:2209, sag C-484/14, Tobias McFadden mod Sony Music, ECLI:EU:C:2016:689, sag C-434/15, Asociación Profesional Elite Taxi, ECLI:EU:C:2017:981, eller sag C-390/18, Airbnb Ireland UC, ECLI:EU:C:2019:1112.

¹⁹Forenede sager C-236/08 — C-238/08, Google France og Google mod Vuitton, ECLI:EU:C:2010:159, sag C-324/09, eBay, ECLI:EU:C:2011:474, sag C-70/10, Scarlet, ECLI:EU:C:2011:771; sag C-360/10, Netlog, ECLI:EU:C:2012:85, sag C-314/12, UPC Telekabel Wien, EU:C:2014:192, sag C-484/14, Tobias McFadden mod Sony Music, ECLI:EU:C:2016:689, eller sag C- 18/18, Glawischnig, ECLI:EU:C:2019:821.

og inddragelsesaktiviteter, herunder en række workshoper, konferencer, indhentelse af udtalelser fra sagkyndige og dommere, høringer af ekspertgruppen om e-handel samt talrige bilaterale møder og analyser af ad hoc-positions- og forskningspapirer fra organisationer, repræsentanter for erhvervslivet, civilsamfundet og den akademiske verden.

Endelig bygger analysen på yderligere litteraturgennemgang, undersøgelser og forskningsdokumenter fremlagt af akademikere i den åbne offentlige høring og andre uafhængige undersøgelser, herunder indsamling af undersøgelser udført for Europa-Parlamentet²⁰.

- **Konsekvensanalyse**

Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse med forbehold om konsekvensanalysen og fremsatte forskellige forbedringsforslag²¹. Konsekvensanalysen blev revideret yderligere i overensstemmelse hermed, navnlig ved at præcisere de indbyrdes forbindelser mellem retsaktens om digitale tjenester og den bredere lovgivningsmæssige ramme, ved at redegøre nærmere for de politiske løsningsmodeller og ved at foretage en mere detaljeret analyse af den underliggende dokumentation, der behandles i den reviderede konsekvensanalyse.

Digitale tjenesters betydning for vores økonomi og samfund, men også de risici, der er forbundet med dem, vil fortsat stige. I referencescenariet vil Kommissionen fortsat håndhæve de eksisterende regler, herunder om sektorspecifikke aspekter, og støtte den nuværende selvregulering. I lyset af de nye problemstillinger under udvikling vil medlemsstaterne imidlertid fortsat vedtage deres egen lovgivning uafhængigt. Som følge af den retlige fragmentering med det deraf følgende kludetæppe af nationale foranstaltninger vil det ikke blot være umuligt at gribe effektivt ind over for ulovlige aktiviteter og beskytte borgernes grundlæggende rettigheder i hele EU, idet fragmenteringen også vil være til hinder for opskaleringen af nye innovative tjenester i det indre marked, og de få aktører, der kan betale de ekstra overholdelsesomkostninger, får således cementeret deres position. Fastsættelsen og håndhævelsen af reglerne overlades således primært til meget store private virksomheder, hvilket resulterer i en stadig større informationsasymmetri mellem onlinetjenester, deres brugere og offentlige myndigheder.

Ud over referencescenariet blev tre løsningsmodeller vurderet. Løsningsmodel 1 vil kodificere henstillingen fra 2018, idet onlineplatforme pålægges en række proceduremæssige forpligtelser til at bekæmpe deres brugeres ulovlige aktiviteter. Forpligtelserne vil også omfatte de nødvendige garantier for at beskytte brugernes grundlæggende rettigheder og sikre gennemsigtighed. Den vil også styrke mekanismerne for administrativt samarbejde, således at myndighederne kan løse grænseoverskridende problemer gennem et digitalt clearinginstitut, der letter informationsstrømmene. Løsningsmodel 2 vil ud over foranstaltningerne i løsningsmodel 1 fjerne hindringerne for tjenesteydernes iværksættelse af frivillige

²⁰Retsakt om digitale tjenester: forbedring af det indre markedes funktionsmåde, tilgængelig på: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0272_DA.html. Retsakt om digitale tjenester: forbedring af det indre markedes funktionsmåde, tilgængelig på: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0273_DA.html. Retsakt om digitale tjenester og de dermed forbundne spørgsmål om grundlæggende rettigheder, tilgængelig på: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0274_DA.html.

²¹Links til resuméet og den positive udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol vil blive medtaget efter offentliggørelsen.

foranstaltninger mod ulovligt indhold og indføre foranstaltninger til at øge gennemsigtigheden i anbefalingssystemer og reklame. Håndhævelses- og samarbejdsmekanismen vil blive styrket med udpegelsen af en central koordinator i hver medlemsstat. Løsningsmodel 3, som bygger på de foranstaltninger, der er skitseret i de foregående løsningsmodeller, omfatter målrettede, asymmetriske foranstaltninger med stærkere forpligtelser for meget store onlineplatforme, som udgør den største risiko for EU's økonomi og samfund, samt visse begrænsede præciseringer af formidleransvarsordningen for tjenesteydere og et EU-forvaltningssystem med styrkede tilsyns- og håndhævelsesbeføjelser.

Vurderingen af de identificerede økonomiske og sociale virkninger og sammenligningen af modellernes virkning, effektivitet, sammenhæng og proportionalitet viste, at løsningsmodel 3 mest effektivt vil opfylde målene for interventionen ved at etablere en forholdsmæssig og fleksibel ramme, der kan tilpasses nye udfordringer i den dynamiske digitale verden. De komponenter, der indgår i løsningsmodel 3, støttes også bredt af interessenterne, herunder i udtalelser fra Europa-Parlamentet og medlemsstaterne.

Den foretrukne løsningsmodel vil støtte adgangen til det indre marked for EU-udbydere af formidlingstjenester og deres muligheder for at ekspandere ved at reducere omkostningerne forbundet med retlig fragmentering. Selv om der forventes omkostninger i forbindelse med overholdelse af due diligence-forpligtelser, skønnes det, at dette opvejes ved at mindske den nuværende fragmentering gennem harmonisering. Modellen forventes at have en positiv indvirkning på konkurrenceevnen, innovation og investeringer i digitale tjenester, navnlig for nystartede virksomheder og vækstvirksomheder i EU, der tilbyder platformsforretningsmodeller, men også i forskelligt omfang i sektorer, der understøttes og forstærkes af den digitale handel.

Med den foretrukne løsningsmodel vil der blive fastsat en passende ansvarsfordeling mellem formidlingstjenester og deres modtagere og myndighederne i relation til bekæmpelsen af ulovligt onlineindhold. Med henblik herpå indføres en asymmetrisk tilgang til de due diligence-forpligtelser, der pålægges meget store onlineplatforme. Dette er en overvåget risikostyringstilgang, hvor forvaltningssystemet spiller en vigtig rolle for håndhævelsen. De asymmetriske forpligtelser pålægges kun meget store onlineplatforme, der ifølge aktuelle oplysninger ikke blot har den største rækkevidde, men også er store virksomheder med en betydelig omsætning. De målrettede foranstaltninger er derfor mere restriktive end for andre virksomheder, men står i et rimeligt forhold til virksomhedernes evne til at overholde reglerne.

For offentlige myndigheder vil den foreslåede løsningsmodel mindske omkostningerne som følge af ineffektivitet og overlapninger i den eksisterende struktur for samarbejdet mellem myndigheder. Medlemsstaterne skal afholde omkostningerne forbundet med udpegning af en ny eller eksisterende kompetent myndighed, men effektivitetsgevinsterne forventes at opveje disse omkostninger. For de enkelte myndigheder kan dette ske gennem deling af ressourcer, bedre informationsstrømme og enkle processer for samarbejde med deres modparter i hele det indre marked og med tjenesteudbydere.

- **Målrettet regulering og forenkling**

I den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, identificeres den eneste merværdi af Unionens indsats til afhjælpning af risikoen for retlig fragmentering som følge af forskellige regulerings- og tilsynsmetoder (dvs. uden at tage højde for den øgede sikkerhed af og tillid til digitale tjenester) som en mulig stigning i den grænseoverskridende digitale handel på 1-

1,8 %, hvilket svarer til en stigning i omsætningen på tværs af grænserne fra 8,6 mia. EUR op til 15,5 mia. EUR.

Med hensyn til merværdien i forbindelse med håndhævelse af foranstaltninger skaber initiativet betydelige effektivitetsgevinster i samarbejdet mellem medlemsstaterne og med hensyn til deling ressourcer til teknisk bistand på EU-plan til inspektion og revision af indholdsmoderationssystemer, anbefalingssystemer og onlinereklame på meget store onlineplatforme. Håndhævelses- og tilsynsforanstaltningerne bliver således mere effektive, mens det nuværende system i vid udstrækning afhænger af den begrænsede tilsynskapacitet i et lille antal medlemsstater.

- **Grundlæggende rettigheder**

EU-borgere og andre borgere udsættes for stadig større risici og skader online — lige fra spredning af ulovligt indhold og ulovlige aktiviteter til begrænsninger af ytringsfriheden og andre samfundsmæssige skader. De planlagte politiske foranstaltninger i dette lovgivningsforslag vil i væsentlig grad forbedre denne situation ved at tilvejebringe en moderne, fremtidssikret forvaltningsramme, der effektivt sikrer alle involverede parter, navnlig EU-borgere, rettigheder og legitime interesser. Forslaget indfører vigtige garantier, der giver borgerne mulighed for at udtrykke sig frit, og styrker samtidig brugerne i onlinemiljøet og udøvelsen af andre grundlæggende rettigheder såsom adgang til effektive retsmidler, ikkeforskelsbehandling, børns rettigheder samt beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred online.

Forslaget til forordning vil mindske risikoen for fejlagtig eller uberettiget blokering af tale, afhjælpe de afdæmpende virkninger på ytringsfriheden, fremme friheden til at modtage oplysninger og meningsfriheden samt styrke brugernes klagemuligheder. Særlige grupper eller personer kan være sårbare eller dårligt stillede i deres brug af onlinetjenester på grund af deres køn, race eller etniske oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuelle orientering. De kan blive uforholdsmæssigt hårdt ramt af restriktioner og fjernelsesforanstaltninger som følge af (ubevidste eller bevidste) fordomme, som potentielt kan være indbygget i anmeldelsessystemerne af brugere og tredjeparter og i de automatiserede indholdsmoderationsværktøjer, der anvendes af platforme. Forslaget vil mindske risiciene for forskelsbehandling, navnlig for disse grupper eller personer, og vil bidrage til beskyttelsen af børns rettigheder og retten til menneskelig værdighed på internettet. I forslaget stilles der kun krav om fjernelse af ulovligt indhold, og der er indført obligatoriske garantier, når brugernes information fjernes, herunder om angivelse af en begrundelse til brugeren, klagemekanismer, der understøttes af tjenesteudbydere, og eksterne udenretslige tvistbilæggelsesordninger. Desuden sikrer forslaget, at EU-borgerne også beskyttes, når de benytter tjenester, der leveres af udbydere, som ikke er etableret i Unionen, men er aktive i det indre marked, da disse udbydere også er omfattet.

Hvad angår tjenesteyderes frihed til at oprette og drive egen virksomhed, opvejes omkostningerne for virksomhederne ved at fragmenteringen i hele det indre marked mindskes. Forslaget indfører garantier, der skal lette tjenesteydernes byrde, herunder foranstaltninger mod gentagne uberettigede anmeldelser og offentlige myndigheders forudgående kontrol af pålidelige indberettere. Desuden er visse forpligtelser rettet mod meget store onlineplatforme, hvor de alvorligste risici ofte opstår, og som har kapacitet til at bære den ekstra byrde.

I lovgivningsforslaget opretholdes forbuddet mod generelle overvågningsforpligtelser i direktivet om elektronisk handel, hvilket i sig selv er afgørende for den nødvendige rimelige balance med hensyn til de grundlæggende rettigheder i onlineverdenen. Den nye forordning forbyder generelle overvågningsforpligtelser, da de i uforholdsmæssig grad kan begrænse brugernes ytringsfrihed og frihed til at modtage oplysninger og kan udgøre en urimelig byrde for tjenesteydere og dermed gribe unødigt ind i deres frihed til at oprette og drive egen virksomhed. Forbuddet begrænser også incitamenterne til onlineovervågning og har positive virkninger for beskyttelsen af personoplysninger og privatlivets fred.

Alle foranstaltninger i forslaget er fuldt ud i overensstemmelse med og tilpasset den høje standard for beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred i forbindelse med kommunikation, der er fastsat i EU-lovgivningen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslagets budgetmæssige virkninger vil blive dækket af de bevillinger, der er afsat i FFR 2021-27 under finansieringsrammen for programmet for et digitalt Europa og programmet for det indre marked som nærmere beskrevet i den finansieringsoversigt, der ledsager dette forslag til forordning. Disse virkninger kræver også omprogrammering af udgiftsområde 7 i de finansielle overslag.

Finansieringsoversigten, der er knyttet som bilag til dette forslag til forordning, dækker forordningens budgetmæssige virkninger.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil etablere en omfattende ramme for løbende overvågning af output, resultater og virkninger af denne retsakt på datoen for dens anvendelse. Ifølge det fastlagte overvågningsprogram skal retsakten evalueres senest fem år efter dens ikrafttræden.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kapitel I indeholder generelle bestemmelser, herunder om forordningens genstand og anvendelsesområde (artikel 1) og definitionerne af de vigtigste begreber, der anvendes i forordningen (artikel 2).

Kapitel II indeholder bestemmelser om fritagelse for formidleransvar for tjenesteydere. Det omfatter nærmere bestemt de betingelser, hvorunder tjenesteydere, der leverer ren videreformidling ("mere conduit") (artikel 3), cachingtjenester (artikel 4) og hostingtjenester (artikel 5), er fritaget for ansvar for de tredjepartsoplysninger, de transmitterer og oplagrer. Det fastsætter ligeledes, at ansvarsfritagelserne bør anvendes, når udbydere af formidlingstjenester foretager frivillige undersøgelser på eget initiativ eller overholder loven (artikel 6), og at disse udbydere ikke må pålægges generelle forpligtelser til at overvåge eller aktivt undersøge forhold (artikel 7). Endelig pålægger forordningen udbydere af formidlingstjenester at overholde nationale retslige eller administrative myndigheders påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold (artikel 8) og om at give oplysninger (artikel 9).

I kapitel III fastsættes due diligence-forpligtelserne for et gennemsigtigt og sikkert onlinemiljø i fem forskellige afdelinger.

I **afdeling 1** fastsættes forpligtelserne for alle udbydere af formidlingstjenester, navnlig: forpligtelsen til at oprette et fælles kontaktpunkt for at lette den direkte kommunikation med medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og rådet for digitale tjenester (artikel 10) forpligtelsen til at udpege en retlig repræsentant i Unionen for tjenesteydere, der ikke er etableret i en medlemsstat, men som udbyder deres tjenester i Unionen (artikel 11) forpligtelsen til at fastsætte de begrænsninger, som de måtte pålægge brugen af deres tjenester, i deres vilkår og betingelser og til at handle ansvarligt i forbindelse med anvendelsen og håndhævelsen af disse begrænsninger (artikel 12) og rapporteringsforpligtelser vedrørende gennemsigtighed i forbindelse med fjernelse og hindring af adgang til information, der betragtes som ulovligt indhold eller som i strid med udbydernes vilkår og betingelser (artikel 13).

I **afdeling 2** fastsættes en række forpligtelser, som finder anvendelse på udbydere af hostingtjenester ud over forpligtelserne i afdeling 1. I denne afdeling forpligtes disse udbydere navnlig til at indføre mekanismer, der gør det muligt for tredjeparter at anmelde tilstedeværelsen af påstået ulovligt indhold (artikel 14). Hvis en sådan tjenesteyder beslutter at fjerne eller hindre adgangen til specifik information fra en tjenestemodtager, pålægges tjenesteyderen desuden en forpligtelse til at give den pågældende tjenestemodtager en begrundelse (artikel 15).

I **afdeling 3** fastsættes en række forpligtelser, som finder anvendelse på alle onlineplatforme ud over forpligtelserne i afdeling 1 og 2. Det præciseres i denne afdeling, at de ikke finder anvendelse på onlineplatforme, der er mikrovirksomheder eller små virksomheder som defineret i bilaget til henstilling 2003/361/EF (artikel 16). I denne afdeling pålægges onlineplatforme en forpligtelse til at indføre et internt system til behandling af klager over afgørelser vedrørende påstået ulovligt indhold eller ulovlig information, der er i strid med deres vilkår og betingelser (artikel 17). Onlineplatforme forpligtes også til at samarbejde med certificerede udenretslige tvistbilæggelsesorganer for at bilægge tvister med brugere af deres tjenester (artikel 18). Onlineplatforme forpligtes ligeledes til at sikre, at behandlingen af anmeldelser indgivet af enheder, der har fået status som pålidelige indberettere, prioriteres (artikel 19), og de foranstaltninger, som onlineplatforme skal træffe mod misbrug, fastsættes (artikel 20). I denne afdeling stilles der endvidere et krav til onlineplatforme om at underrette de kompetente håndhævelsesmyndigheder, hvis de får kendskab til oplysninger, der giver anledning til mistanke om alvorlige strafbare handlinger, som indebærer en trussel mod menneskers liv eller sikkerhed (artikel 21). Denne afdeling forpligter også onlineplatforme til at modtage, lagre og gøre en rimelig indsats for at vurdere pålideligheden af og offentliggøre specifikke oplysninger om de erhvervsdrivende, der benytter deres tjenester, når disse onlineplatforme giver forbrugerne mulighed for at indgå aftaler vedrørende fjernsalg med disse erhvervsdrivende (artikel 22). Disse onlineplatforme er også forpligtet til at organisere deres grænseflade på en måde, der gør det muligt for erhvervsdrivende at overholde EU's forbruger- og produktsikkerhedslovgivning (artikel 22a). Onlineplatforme er også forpligtet til at offentliggøre rapporter om deres aktiviteter vedrørende fjernelse og hindring af adgang til information, der betragtes som ulovligt indhold eller som uforenelig med deres vilkår og betingelser (artikel 23). Denne afdeling indeholder også gennemsigtighedsforpligtelser for onlineplatforme vedrørende onlinereklame (artikel 24).

I **afdeling 4** fastsættes de supplerende forpligtelser for meget store onlineplatforme (som defineret i artikel 25) vedrørende styring af systemiske risici ud over forpligtelserne i afdeling

1-3. Meget store onlineplatforme er forpligtet til at foretage risikovurderinger af de systemiske risici, der følger af eller er forbundet med deres tjenester og brugen heraf (artikel 26), og til at træffe rimelige og effektive foranstaltninger til at afbøde disse risici (artikel 27). De er ligeledes underlagt eksterne og uafhængige revisioner (artikel 28). I denne afdeling pålægges meget store onlineplatforme, der anvender anbefalingssystemer (artikel 29) eller viser onlinereklamer på deres onlinegrænseflade (artikel 30), ligeledes en specifik forpligtelse. Endvidere fastsættes betingelserne for, hvornår meget store onlineplatforme giver koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet eller Kommissionen og kontrolunderlagte forskere adgang til oplysninger (artikel 31), forpligtelsen til at udpege en eller flere overvågningsansvarlige til at sikre overholdelsen af de forpligtelser, der er fastsat i forordningen (artikel 32), og specifikke, supplerende rapporteringsforpligtelser vedrørende gennemsigtighed (artikel 33).

Afdeling 5 indeholder tværgående bestemmelser om due diligence-forpligtelser, nemlig de processer, for hvilke Kommissionen vil støtte og fremme udviklingen og gennemførelsen af harmoniserede europæiske standarder (artikel 34), rammerne for udarbejdelse af adfærdskodekser (artikel 35) og rammerne for udvikling af specifikke adfærdskodekser for onlinereklame (artikel 36). Der er også en bestemmelse om kriseprotokoller til håndtering af ekstraordinære omstændigheder, der påvirker den offentlige sikkerhed eller folkesundheden (artikel 37).

Kapitel IV indeholder bestemmelserne om gennemførelse og håndhævelse af denne forordning.

Afdeling 1 indeholder bestemmelser vedrørende nationale kompetente myndigheder, herunder koordinatore for digitale tjenester, som er de primære nationale myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne med henblik på en ensartet anvendelse af denne forordning (artikel 38). Koordinatorerne for digitale tjenester er ligesom andre udpegede kompetente myndigheder uafhængige og udfører deres opgaver upartisk, gennemsigtigt og rettidigt (artikel 39). Den medlemsstat, hvor tjenesteudbyderen har sit hovedforretningssted, har kompetence til at håndhæve denne forordning (artikel 40). Koordinatorerne for digitale tjenester tildeles specifikke beføjelser (artikel 41). Medlemsstaterne skal fastsætte regler om de sanktioner, der pålægges udbydere af formidlingstjenester, som ikke overholder deres forpligtelser i henhold til denne forordning (artikel 42). Koordinatorerne for digitale tjenester kan modtage klager over udbydere af formidlingstjenester for manglende overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning (artikel 43). Koordinatorerne for digitale tjenester skal offentliggøre årlige rapporter om deres aktiviteter (artikel 44) og samarbejde med koordinatorene for digitale tjenester i andre medlemsstater (artikel 45). Koordinatorerne for digitale tjenester kan også deltage i fælles undersøgelser af spørgsmål, der er omfattet af forordningen (artikel 46).

Afdeling 2 indeholder bestemmelser om Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester, der er en uafhængig rådgivende gruppe af koordinatore for digitale tjenester (artikel 47), og om rådets struktur (artikel 48) og opgaver (artikel 49).

Afdeling 3 vedrører tilsyn, undersøgelse, håndhævelse og overvågning af meget store onlineplatforme. Den indeholder bestemmelser om øget tilsyn med platforme, der overtræder bestemmelserne i kapitel III, afdeling 4 (artikel 50). Den indeholder også bestemmelser, der giver Kommissionen mulighed for at gribe ind over for meget store onlineplatforme, hvis overtrædelserne fortsætter (artikel 51). I disse tilfælde kan Kommissionen foretage undersøgelser, herunder gennem anmodninger om oplysninger (artikel 52), indhentelse af

udtalelser (artikel 53) og kontrolbesøg på stedet (artikel 54), vedtage foreløbige forholdsregler (artikel 55) og gøre tilsagn afgivet af meget store onlineplatforme bindende (artikel 56) og overvåge deres overholdelse af forordningen (artikel 57). I tilfælde af manglende overholdelse kan Kommissionen vedtage afgørelser om manglende overholdelse (artikel 58) og pålægge bøder (artikel 59) og tvangsbøder (artikel 60) for meget store onlineplatformes overtrædelser af forordningen og for afgivelse af urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger i forbindelse med undersøgelsen. Forordningen fastsætter også en forældelsesfrist for pålæggelse af sanktioner (artikel 61) og for fuldbyrdelse heraf (artikel 62). Endelig fastsætter forordningen de processuelle garantier i forhold til Kommissionen, navnlig retten til at blive hørt og retten til aktindsigt (artikel 63) og offentliggørelse af afgørelser (artikel 64). Afdelingen indeholder også bestemmelser om Kommissionens samarbejde med de nationale domstole (artikel 65) og om vedtagelse af gennemførelsesretsakter om den praktiske ordning for proceduren (artikel 66).

Afdeling 4 indeholder de fælles bestemmelser om håndhævelse. Indledningsvis fastsættes regler om et informationsudvekslingssystem, der understøtter kommunikationen mellem koordinatorene for digitale tjenester, Kommissionen og rådet for digitale tjenester (artikel 67). Afdelingen indeholder også bestemmelser om modtagere af formidlingstjenesters ret til at bemyndige et organ, en organisation og en sammenslutning til at udøve deres rettigheder på deres vegne (artikel 68).

Afdeling 5 vedrører vedtagelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med henholdsvis artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (artikel 69 og 70).

Endelig indeholder **kapitel V** de afsluttende bestemmelser i denne forordning, som vedrører ophævelsen af artikel 12-15 i direktivet om elektronisk handel, da de er blevet indarbejdet i forordningen (artikel 71), ændringer af direktiv 2020/XX/EF (artikel 72), evaluering af forordningen (artikel 73) og dens ikrafttræden og anvendelse (artikel 74).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²²,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²³,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse²⁴,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Informationssamfundstjenester og navnlig formidlingstjenester er blevet en vigtig del af Unionens økonomi og EU-borgernes dagligdag. 20 år efter vedtagelsen af den eksisterende retlige ramme for sådanne tjenester, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF²⁵, har nye og innovative forretningsmodeller og tjenester såsom sociale netværk og markedspladser på internettet givet erhvervsbrugere og forbrugere mulighed for at give og få adgang til oplysninger og indgå i transaktioner på nye måder. Et flertal af EU-borgerne bruger nu disse tjenester dagligt. Den digitale omstilling og den øgede brug af disse tjenester har imidlertid også medført nye risici og udfordringer, både for de enkelte brugere og for samfundet som helhed.

²²EUT C , , s. .

²³EUT C , , s. .

²⁴EUT C , , s. .

²⁵Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel") (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

- (2) Medlemsstaterne indfører eller overvejer i stigende grad at indføre nationale love på de områder, der er omfattet af denne forordning, og pålægger navnlig udbydere af formidlingstjenester at udvise omhu. Disse divergerende nationale love har en negativ indvirkning på det indre marked, som i henhold til traktatens artikel 26 indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser og etableringsfrihed, da internettet, som normalt anvendes til at levere disse tjenesteydelser, i sagens natur er grænseoverskridende. Betingelserne for levering af formidlingstjenester i hele det indre marked bør harmoniseres for at give virksomhederne adgang til nye markeder og muligheder for at udnytte fordelene ved det indre marked, samtidig med at forbrugerne og andre tjenestemodtagere får flere valgmuligheder.
- (3) Udbydere af formidlingstjenester bør udvise ansvarlig og påpasselig adfærd, hvilket er afgørende for et sikkert, forudsigeligt og pålideligt onlinemiljø og for, at EU-borgere og andre personer har mulighed for at udøve deres grundlæggende rettigheder garanteret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), navnlig ytrings- og informationsfriheden og friheden til at oprette og drive egen virksomhed og retten til ikkeforskelsbehandling.
- (4) For at sikre og forbedre det indre markeds funktion bør der derfor fastsættes et sæt målrettede ensartede, effektive og forholdsmæssige ufravigelige regler på EU-plan. Denne forordning fastsætter betingelserne for udvikling og opskalering af nye innovative digitale tjenester i det indre marked. Der skal ske en indbyrdes tilnærmelse af nationale reguleringsforanstaltninger på EU-plan vedrørende krav til udbydere af formidlingstjenester for at undgå og sætte en stopper for fragmenteringen af det indre marked og for at sikre retssikkerheden og dermed mindske usikkerheden for udviklere og fremme interoperabilitet. Ved at stille teknologineutrale krav bør innovation ikke blive hæmmet, men i stedet stimuleret.
- (5) Denne forordning bør finde anvendelse på udbydere af visse informationssamfundstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535²⁶, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Denne forordning bør specifikt finde anvendelse på udbydere af formidlingstjenester, navnlig formidlingstjenester i form af ren videreformidling ("mere conduit") og caching- og hostingtjenester, da den eksponentielle vækst i anvendelsen af disse tjenester, hovedsagelig til legitime og samfundsnyttige formål af enhver art, også har givet dem en større rolle i formidlingen og udbredelsen af ulovlige eller på anden måde skadelige oplysninger og aktiviteter.
- (6) I praksis formidler visse udbydere af formidlingstjenester tjenester, der kan formidles ad elektronisk vej eller på anden vis, f.eks. IT-fjerntjenester og transport-, indkvarterings- eller leveringstjenester. Denne forordning bør kun finde anvendelse på formidlingstjenester og ikke berøre krav i EU-retten eller national ret vedrørende produkter eller tjenester, der formidles gennem formidlingstjenester, herunder i situationer, hvor formidlingstjenesten udgør en integrerende del af en anden tjeneste,

²⁶Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

som ikke er en formidlingstjeneste som fastsat i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.

- (7) For at sikre, at de regler, der er fastsat i denne forordning, er effektive, og for at sikre lige vilkår i det indre marked bør disse regler finde anvendelse på udbydere af formidlingstjenester, uanset etableringssted eller bopæl, for så vidt som de leverer tjenesteydelser i Unionen, hvis de har en væsentlig tilknytning til Unionen.
- (8) En sådan væsentlig tilknytning til Unionen anses for at eksistere, hvis en tjenesteudbyder er etableret i Unionen, eller hvis dette ikke er tilfældet, hvis udbyderen har et betydeligt antal brugere i en eller flere medlemsstater eller retter sin virksomhed mod en eller flere medlemsstater. Målretning af virksomheden mod en eller flere medlemsstater kan fastslås på grundlag af alle relevante omstændigheder, herunder faktorer såsom anvendelsen af et sprog eller en valuta, der almindeligvis anvendes i en medlemsstat, eller muligheden for at bestille produkter eller tjenester eller bruge et nationalt topdomæne. Målretningen af virksomheden mod en medlemsstat kan ligeledes udledes af tilgængeligheden af en applikation i den relevante nationale appbutik, af lokal annoncering eller annoncering på det sprog, der anvendes i den pågældende medlemsstat, eller håndteringen af kunderelationer, f.eks. ved at yde kundeservice på det sprog, der normalt anvendes i den pågældende medlemsstat. Det må endvidere antages, at der er en væsentlig tilknytning, hvis tjenesteudbyderen retter sin virksomhed mod en eller flere medlemsstater, jf. artikel 17, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012²⁷. På den anden side kan den blotte tekniske adgang til et websted fra Unionen ikke i sig selv anses for at skabe en væsentlig tilknytning til Unionen.
- (9) Denne forordning bør supplere, men ikke berøre anvendelsen af reglerne i andre EU-retsakter, der regulerer visse aspekter af leveringen af formidlingstjenester, navnlig direktiv 2000/31/EF, med undtagelse af de ændringer, der indføres ved denne forordning, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU som ændret²⁸ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU).../...²⁹ — forslag til forordning om terrorrelateret onlineindhold. Denne forordning berører derfor ikke disse andre retsakter, der skal betragtes som *lex specialis* i forhold til den generelle ramme, der er fastsat i denne forordning. Reglerne i denne forordning finder imidlertid anvendelse på spørgsmål, der ikke eller ikke fuldt ud behandles i disse andre retsakter, samt på spørgsmål, hvor disse andre retsakter giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage visse foranstaltninger på nationalt plan.
- (10) Af klarhedshensyn bør det også præciseres, at denne forordning ikke berører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1148³⁰ og Europa-Parlamentets og

²⁷Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

²⁸Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EØS-relevant tekst) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

²⁹Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU).../... — forslag til forordning om terrorrelateret onlineindhold.

³⁰Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1148 om markedsføring og anvendelse af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, om ændring af bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 98/2013 (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 1).

Rådets forordning (EU) 2019/1150³¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF³² og forordning [...] om midlertidig undtagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF³³ samt EU-retten om forbrugerbeskyttelse, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF³⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU³⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 93/13/EØF³⁶ som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2161³⁷, og om beskyttelse af personoplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679³⁸. Beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger er udelukkende reguleret af EU-rettens bestemmelser på dette område, navnlig forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Denne forordning berører heller ikke EU-rettens bestemmelser om arbejdsvilkår.

- (11) Det bør præciseres, at denne forordning ikke berører EU-retten om ophavsret og beslægtede rettigheder, som fastsætter specifikke regler og procedurer, som ikke bør berøres.
- (12) For at nå målet om at sikre et sikkert, forudsigeligt og pålideligt onlinemiljø bør begrebet "ulovligt indhold" med henblik på denne forordning defineres bredt og også omfatte information om ulovligt indhold og ulovlige produkter, tjenester og aktiviteter. Dette begreb bør navnlig forstås som en henvisning til information, uanset form, der i henhold til gældende ret enten i sig selv er ulovlig, f.eks. ulovlig hadefuld tale eller terrorrelateret indhold og ulovligt diskriminerende indhold, eller som vedrører ulovlige aktiviteter, f.eks. deling af billeder, der viser seksuelt misbrug af børn, ulovlig deling af private billeder uden samtykke, onlinestalking, salg af ulovlige eller forfalskede produkter, ulovlig brug af ophavsretligt beskyttet materiale eller aktiviteter, der involverer overtrædelser af forbrugerbeskyttelseslovgivningen. I denne henseende er det uden betydning, om informationens eller aktivitetens ulovlighed følger af EU-retten eller national ret, som er i overensstemmelse med EU-retten, og lovgivningens art eller særlige genstand er ligeledes uden betydning.
- (13) I betragtning af de pågældende tjenesters særlige karakteristika og det tilsvarende behov for at pålægge udbydere heraf visse specifikke forpligtelser er det nødvendigt at

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

³³ Forordning [...] om midlertidig undtagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF.

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF.

³⁶ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler.

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2161 af 27. november 2019 om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU, for så vidt angår bedre håndhævelse og modernisering af EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse.

³⁸ Europa-Parlamentets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

skelne mellem den bredere kategori af udbydere af hostingtjenester som defineret i denne forordning og underkategorien af onlineplatforme. Onlineplatforme såsom sociale netværk eller onlinemarkedspladser bør defineres som udbydere af hostingtjenester, der ikke blot lagrer information fra tjenestemodtagerne på deres anmodning, men som også formidler denne information til offentligheden, igen på deres anmodning. For at undgå at pålægge alt for brede forpligtelser bør udbydere af hostingtjenester imidlertid ikke betragtes som onlineplatforme, hvis formidlingen til offentligheden blot udgør en mindre og rent accessorisk funktion, der er knyttet til en anden tjeneste, og som af objektive tekniske grunde ikke kan anvendes uden den primære tjeneste, og hvis integration i den primære tjeneste ikke er et middel til at omgå anvendelsen af de regler i denne forordning, der finder anvendelse på onlineplatforme. F.eks. kan kommentarsektionen i en onlineavis udgøre en sådan funktion, hvor det er klart, at den er accessorisk i forhold til den primære tjeneste, nemlig offentliggørelsen af nyheder under udgiverens redaktionelle ansvar.

- (14) Begrebet "formidling til offentligheden" i denne forordning bør forstås således, at information stilles til rådighed for et potentielt ubegrænset antal personer, dvs. at informationen gøres let tilgængelig for brugerne generelt, uden at den tjenestemodtager, der leverer informationen, skal foretage sig andet, uanset om disse personer rent faktisk har adgang til den pågældende information. Muligheden for at oprette grupper af brugere af en given tjeneste bør ikke i sig selv forstås således, at den information, der formidles på denne måde, ikke formidles til offentligheden. Begrebet bør dog udelukke formidling af information inden for lukkede grupper bestående af et afgrænset antal på forhånd udvalgte personer. Interpersonelle kommunikationstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972³⁹, f.eks. e-mail eller private beskedtjenester, falder uden for denne forordnings anvendelsesområde. Information bør kun anses for at blive formidlet til offentligheden i henhold til denne forordning, hvis dette sker efter direkte anmodning fra den tjenestemodtager, der leverer informationen.
- (15) Hvis nogle af de tjenester, der leveres af en tjenesteyder, er omfattet af denne forordning, mens andre ikke er omfattet, eller hvis de tjenester, der leveres af en tjenesteyder, er omfattet af forskellige afdelinger i denne forordning, bør de relevante bestemmelser i denne forordning kun finde anvendelse på de tjenester, der falder ind under deres anvendelsesområde.
- (16) Den retssikkerhed, som den horisontale ramme for tjenesteyderes betingede fritagelse for formidleransvar fastsat i direktiv 2000/31/EF giver, har gjort det muligt at udvikle og opskalere mange nye tjenester i hele det indre marked. Denne ramme bør derfor opretholdes. I betragtning af den forskellige gennemførelse og anvendelse af de relevante regler på nationalt plan og af hensyn til klarheden og sammenhængen bør denne ramme imidlertid indarbejdes i denne forordning. Det er også nødvendigt at præcisere visse elementer i denne ramme under hensyntagen til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.
- (17) I de relevante regler i kapitel II bør det kun fastsættes, hvornår den berørte udbyder af formidlingstjenester ikke kan drages til ansvar for ulovligt indhold, der leveres af

³⁹Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (omarbejdning) (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

tjenestemodtagerne. Disse regler bør ikke forstås som et positivt grundlag for at fastslå, hvornår en tjenesteyder kan drages til ansvar, idet dette henhører under gældende EU-ret eller national ret. Desuden bør de ansvarsfritagelser, der er fastsat i denne forordning, finde anvendelse på enhver form for ansvar for enhver form for ulovligt indhold, uanset lovgivningens art eller særlige genstand.

- (18) De ansvarsfritagelser, der er fastsat i denne forordning, bør ikke finde anvendelse, hvis udbyderen af formidlingstjenester i stedet for at begrænse sig til at levere tjenesterne neutralt ved en udelukkende teknisk og automatisk behandling af den information, der leveres af tjenestemodtageren, spiller en aktiv rolle på en måde, der giver udbyderen viden om eller kontrol over denne information. Disse fritagelser bør derfor ikke indrømmes for ansvar for information, der ikke leveres af tjenestemodtageren, men af udbyderen af formidlingstjenester selv, herunder når informationen er blevet udviklet under denne udbyders redaktionelle ansvar.
- (19) I betragtning af den forskellige karakter af ren videreformidling ("mere conduit") og caching- og hostingaktiviteter og de pågældende tjenesteyderes forskellige position og muligheder er det nødvendigt at sondre mellem de regler, der finder anvendelse på disse aktiviteter, for så vidt de er underlagt forskellige krav og betingelser i denne forordning og deres anvendelsesområde er forskelligt som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol.
- (20) En udbyder af formidlingstjenester, der bevidst samarbejder med en tjenestemodtager om at begå ulovlige handlinger, leverer ikke sin tjeneste neutralt og bør derfor ikke kunne omfattes af de ansvarsfritagelser, der er fastsat i denne forordning.
- (21) En tjenesteyder bør kunne fritages for ansvar for ren videreformidling ("mere conduit") og for cachingtjenester, hvis tjenesteyderen på ingen måde er involveret i de informationer, der transmitteres. Dette kræver bl.a., at tjenesteyderen ikke ændrer de informationer, den pågældende transmitterer. Dette krav bør dog ikke fortolkes således, at det omfatter tekniske manipulationer, der finder sted i løbet af transmissionen, da disse manipulationer ikke ændrer de transmitterede informations integritet.
- (22) For at blive omfattet af ansvarsfritagelsen for hostingtjenester bør tjenesteyderen, når denne har fået konkret kendskab til ulovligt indhold, straks tage skridt til at fjerne det pågældende indhold eller hindre adgangen hertil. Fjernelse af informationen eller hindringen af adgangen hertil bør ske under overholdelse af ytringsfriheden. Tjenesteyderen kan navnlig få dette konkrete kendskab gennem undersøgelser på eget initiativ eller anmeldelser indgivet til tjenesteyderen af enkeltpersoner eller enheder i overensstemmelse med denne forordning, for så vidt disse anmeldelser er tilstrækkelig præcise og underbyggede til, at en påpasselig erhvervsdrivende med rimelighed kan identificere, vurdere og i givet fald gribe ind over for det påståede ulovlige indhold.
- (23) For at sikre en effektiv beskyttelse af forbrugere, der indgår i formidlede kommercielle transaktioner på internettet, bør visse udbydere af hostingtjenester, nemlig onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med erhvervsdrivende, ikke kunne nyde godt af den ansvarsfritagelse for udbydere af hostingtjenester, der er fastsat i denne forordning, for så vidt som disse onlineplatforme præsenterer den relevante information vedrørende de pågældende transaktioner på en sådan måde, at forbrugerne får den opfattelse, at informationen

blev leveret af disse onlineplatforme selv eller af tjenestemodtagere, der handler under deres myndighed eller kontrol, og at disse onlineplatforme derfor har kendskab til eller kontrol over informationen, selv om det i realiteten ikke altid er tilfældet. I denne forbindelse bør det på grundlag af alle relevante omstændigheder objektivt bestemmes, om præsentationen kunne få en rimelig velunderrettet gennemsnitsforbruger til at tro dette.

- (24) De ansvarsfritagelser, der er fastsat i denne forordning, bør ikke berøre muligheden for udstedelse af påbud af forskellig art til udbydere af formidlingstjenester, selv om de opfylder de betingelser, der er fastsat for disse fritagelser. Sådanne påbud kunne navnlig bestå i påbud fra domstole eller administrative myndigheder, hvori det kræves, at eventuelle overtrædelser bringes til ophør eller forhindres, herunder at ulovligt indhold præciseret i sådanne påbud, der er udstedt i overensstemmelse med EU-retten, fjernes, eller at adgangen hertil hindres.
- (25) For at skabe retssikkerhed og undgå at hæmme aktiviteter, der har til formål at opdage, identificere og bekæmpe ulovligt indhold, som udbydere af formidlingstjenester kan udføre på frivillig basis, bør det præciseres, at den blotte omstændighed, at udbydere udfører sådanne aktiviteter, ikke betyder, at de ikke kan omfattes af de ansvarsfritagelser, der er fastsat i denne forordning, forudsat at disse aktiviteter udføres i god tro og omhyggeligt. Det bør desuden præciseres, at den blotte omstændighed, at disse udbydere i god tro træffer foranstaltninger for at opfylde kravene i EU-retten, herunder kravene i denne forordning vedrørende gennemførelse af deres vilkår og betingelser, ikke betyder, at de ikke kan omfattes af disse ansvarsfritagelser. Derfor bør sådanne aktiviteter og foranstaltninger, som en given udbyder måtte have gennemført, ikke tages i betragtning ved afgørelsen af, om udbyderen kan indrømmes ansvarsfritagelse, navnlig for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt udbyderen leverer sin tjeneste neutralt og derfor kan omfattes af anvendelsesområdet for den relevante bestemmelse, om end denne regel ikke betyder, at udbyderen nødvendigvis indrømmes ansvarsfritagelse.
- (26) Selv om der i reglerne i kapitel II i denne forordning er fokus på ansvarsfritagelse for udbydere af formidlingstjenester, er det vigtigt at minde om, at problemet med ulovligt indhold og ulovlige aktiviteter på internettet på trods af disse udbyderes generelt vigtige rolle ikke bør løses ved udelukkende at fokusere på deres forpligtelser og ansvar. Tredjeparter, som berøres af ulovligt indhold, der transmitteres eller lagres online, bør så vidt muligt forsøge at løse konflikter vedrørende sådant indhold uden at inddrage de berørte udbydere af formidlingstjenester. Tjenestemodtagere bør drages til ansvar for det ulovlige indhold, som de leverer, og som de kan sprede gennem formidlingstjenester, hvor dette er foreskrevet i gældende EU-regler og nationale regler på dette område. Andre aktører såsom gruppemoderatorer i lukkede onlinemiljøer, navnlig i tilfælde af store grupper, bør i givet fald også bidrage til at undgå spredningen af ulovligt indhold på internettet i overensstemmelse med gældende ret. Når det er nødvendigt at inddrage udbydere af informationssamfundstjenester, herunder udbydere af formidlingstjenester, bør anmodninger eller påbud om en sådan inddragelse desuden som hovedregel rettes til den aktør, der har den tekniske og operationelle kapacitet til at gribe ind over for specifikt ulovligt indhold, med henblik på at forhindre og minimere eventuelle negative virkninger for tilgængeligheden af og adgangen til information, der ikke er ulovligt indhold.

- (27) Siden 2000 er der fremkommet nye teknologier, som forbedrer tilgængeligheden, effektiviteten, hastigheden, pålideligheden, kapaciteten og sikkerheden af systemer til overførsel og lagring af data online, hvilket fører til et stadig mere komplekst onlineøkosystem. I denne forbindelse bør det erindres, at de tjenesteydere, der etablerer og fremmer internettets underliggende logiske arkitektur og korrekte funktion, herunder tekniske hjælpefunktioner, også kan omfattes af de ansvarsfritagelser, der er fastsat i denne forordning, i det omfang deres tjenester kan betegnes som ren videreformidling ("mere conduit") eller caching- eller hostingtjenester. Sådanne tjenester omfatter alt efter omstændighederne trådløse lokalnet, DNS-tjenester, topdomæneadministratorer, certificeringsmyndigheder, der udsteder digitale certifikater, eller netværk til levering af indhold, der muliggør eller forbedrer andre udbydere af formidlingstjenesters funktioner. På samme måde har de tjenester, der anvendes til kommunikationsformål, og de tekniske midler til leveringen heraf også udviklet sig betydeligt, hvilket har givet anledning til onlinetjenester som f.eks. internettelefoni, beskedtjenester og webbaserede e-posttjenester, hvor kommunikationen leveres via en internetadgangstjeneste. Disse tjenester kan også omfattes af ansvarsfritagelserne, i det omfang de kan betragtes som ren videreformidling ("mere conduit") eller caching- eller hostingtjenester.
- (28) Udbydere af formidlingstjenester bør ikke være underlagt generelle overvågningsforpligtelser. Dette vedrører ikke overvågningsforpligtelser i et konkret tilfælde og berører navnlig ikke de nationale myndigheders påbud i henhold til national ret i overensstemmelse med de betingelser, som er fastsat i denne forordning. Intet i denne forordning bør fortolkes som generelle forpligtelser til at overvåge eller aktivt undersøge forhold eller som en generel forpligtelse for udbyderne til at træffe proaktive foranstaltninger vedrørende ulovligt indhold.
- (29) Afhængigt af den enkelte medlemsstats retssystem og det pågældende retsområde kan de nationale retslige eller administrative myndigheder pålægge udbydere af formidlingstjenester at gribe ind over for specifikt ulovligt indhold eller give visse specifikke oplysninger. Der er stor forskel på de nationale love, som ligger til grund for udstedelsen af sådanne påbud, og påbuddene anvendes i stigende grad i grænseoverskridende situationer. For at sikre, at disse påbud kan efterkommes på en effektiv måde uden at krænke tredjemands rettigheder og legitime interesser unødigt, således at de berørte offentlige myndigheder kan udføre deres opgaver og udbyderne ikke pålægges uforholdsmæssige byrder, er det nødvendigt at fastsætte visse betingelser, som disse påbud skal opfylde, og visse supplerende krav vedrørende behandlingen af disse påbud.
- (30) Påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold eller om at give oplysninger bør udstedes i overensstemmelse med EU-retten, navnlig forordning (EU) 2016/679 og forbuddet mod generelle forpligtelser til at overvåge information eller aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed, som fastsat i denne forordning. De betingelser og krav, der er fastsat i denne forordning, og som finder anvendelse på påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold, berører ikke andre EU-retsakter med bestemmelser om tilsvarende systemer til bekæmpelse af specifikke former for ulovligt indhold, f.eks. forordning (EU).../.... [forslag til forordning om forebyggelse af udbredelsen af terrorrelateret onlineindhold] eller forordning (EU) 2017/2394, der tillægger medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder på forbrugerområdet specifikke beføjelser til at udstede påbud om at give oplysninger, selv om de betingelser og krav, der gælder for påbud om at give

oplysninger, ikke berører andre EU-retsakter med tilsvarende relevante regler for specifikke sektorer. Disse betingelser og krav bør ikke berøre reglerne om datalagring i gældende national ret i overensstemmelse med EU-retten og de retshåndhævende myndigheders anmodninger om fortrolig behandling i forbindelse med afslag på aktindsigt.

- (31) Det territoriale anvendelsesområde for sådanne påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold bør fastsættes klart på grundlag af gældende EU-ret eller national ret om udstedelse af påbud og bør ikke gå ud over, hvad der er strengt nødvendigt for at nå dets mål. I denne henseende bør den nationale retslige eller administrative myndighed, der udsteder påbuddet, afveje det mål, som det pågældende påbud søger at opfylde i overensstemmelse med retsgrundlaget for udstedelse heraf, med alle potentielt berørte tredjeparters rettigheder og legitime interesser, navnlig deres grundlæggende rettigheder i henhold til chartret. Hvis påbuddet vedrørende den specifikke information kan have virkninger uden for den berørte myndigheds medlemsstats område, bør myndigheden desuden vurdere, om det er sandsynligt, at den pågældende information vil udgøre ulovligt indhold i andre berørte medlemsstater, og, hvor det er relevant, tage hensyn til de relevante bestemmelser i EU-retten eller folkeretten og til venskabelig international sameksistens.
- (32) De påbud om at give oplysninger, der reguleres i denne forordning, vedrører specifikke oplysninger om individuelle modtagere af den pågældende formidlingstjeneste, som angives i disse påbud, med henblik på at fastslå, om tjenestemodtagerne overholder gældende EU-regler eller nationale regler. Påbud om oplysninger om en gruppe af tjenestemodtagere, som ikke er specifikt identificeret, herunder påbud om at levere sammenfattede oplysninger til statistiske formål eller evidensbaseret politikudformning, bør derfor ikke berøres af bestemmelserne i denne forordning om tilvejebringelse af oplysninger.
- (33) Påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold og give oplysninger er omfattet af de regler, der fastsætter kompetencen i den medlemsstat, hvor den berørte tjenesteyder er etableret, med mulighed for fravigelser fra denne kompetence i visse tilfælde, jf. artikel 3 i direktiv 2000/31/EF, hvis betingelserne i nævnte artikel er opfyldt. Da de pågældende påbud vedrører specifikt ulovligt indhold og specifik ulovlig information, begrænser disse påbud udstedt til udbydere af formidlingstjenester, som er etableret i en anden medlemsstat, i princippet ikke disse udbyderes frihed til at levere deres tjenester på tværs af grænserne. Derfor finder bestemmelserne i artikel 3 i direktiv 2000/31/EF, herunder bestemmelserne om at begrunde foranstaltninger, der fraviger kompetencen i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, med henvisning til visse specifikke grunde, og om meddelelse af sådanne foranstaltninger, ikke anvendelse på disse påbud.
- (34) For at nå målene i denne forordning og navnlig for at forbedre det indre markeds funktion og sikre et sikkert og gennemsigtigt onlinemiljø er det nødvendigt at fastsætte et klart og afbalanceret sæt harmoniserede due diligence-forpligtelser for udbydere af formidlingstjenester. Disse forpligtelser bør navnlig have til formål at sikre forskellige offentlige politiske mål såsom at skabe sikkerhed og tillid blandt tjenestemodtagerne, herunder mindreårige og sårbare brugere, at beskytte de relevante grundlæggende rettigheder nedfældet i chartret, at sikre, at tjenesteudbydere er reelt ansvarlige, og at styrke tjenestemodtagerne og andre berørte parter og samtidig lette de kompetente myndigheders nødvendige tilsyn.

- (35) I denne forbindelse er det vigtigt, at due diligence-forpligtelserne tilpasses typen og arten af den pågældende formidlingstjeneste. I denne forordning fastsættes derfor grundlæggende forpligtelser for alle udbydere af formidlingstjenester og yderligere forpligtelser for udbydere af hostingtjenester og mere specifikt onlineplatforme og meget store onlineplatforme. Udbydere af formidlingstjenester, der henhører under disse forskellige kategorier som følge af arten af deres tjenester og deres størrelse, bør opfylde alle de tilsvarende forpligtelser i denne forordning. Disse harmoniserede due diligence-forpligtelser, som bør være rimelige og ikke-vilkårlige, er nødvendige for at nå de identificerede offentlige politiske mål såsom beskyttelse af tjenestemodtagernes legitime interesser, bekæmpelse af ulovlig praksis og beskyttelse af grundlæggende rettigheder online.
- (36) For at fremme en gnidningsløs og effektiv kommunikation vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, bør udbydere af formidlingstjenester pålægges at oprette et fælles kontaktpunkt og offentliggøre relevante oplysninger om deres kontaktpunkt, herunder om de sprog, der skal anvendes i denne kommunikation. Kontaktpunktet kan også anvendes af pålidelige indberettere og af professionelle enheder, som har en særlig tilknytning til udbyderen af formidlingstjenester. I modsætning til den retlige repræsentant bør kontaktpunktet tjene operationelle formål og bør ikke nødvendigvis være fysisk placeret et bestemt sted.
- (37) Udbydere af formidlingstjenester, der er etableret i et tredjeland, og som udbyder tjenester i Unionen, bør udpege en tilstrækkelig bemyndiget retlig repræsentant i Unionen og give oplysninger om deres retlige repræsentanter for at muliggøre et effektivt tilsyn med og om nødvendigt en effektiv håndhævelse af denne forordning i forhold til disse udbydere. Den retlige repræsentant bør også kunne fungere som kontaktpunkt, forudsat at de relevante krav i denne forordning er opfyldt.
- (38) Selv om aftalefriheden for udbydere af formidlingstjenester i princippet bør respekteres, er det hensigtsmæssigt at fastsætte visse regler for indholdet, anvendelsen og håndhævelsen af disse udbyderes vilkår og betingelser af hensyn til gennemsigtigheden og beskyttelsen af tjenestemodtagere og for at undgå urimelige eller vilkårlige resultater.
- (39) For at sikre en passende grad af gennemsigtighed og ansvarlighed bør udbydere af formidlingstjenester i overensstemmelse med de harmoniserede krav i denne forordning hvert år rapportere om deres indholdsmoderation, herunder om de trufne foranstaltninger som følge af anvendelsen og håndhævelsen af deres vilkår og betingelser. For at undgå uforholdsmæssige byrder bør disse rapporteringsforpligtelser vedrørende gennemsigtighed dog ikke gælde for udbydere, der er mikrovirksomheder eller små virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁴⁰.
- (40) Udbydere af hostingtjenester spiller en særlig vigtig rolle i bekæmpelsen af ulovligt indhold på internettet, da de lagrer oplysninger, der leveres af tjenestemodtagerne og på disses anmodning, og typisk giver andre brugere adgang hertil, nogle gange i stor skala. Det er vigtigt, at alle udbydere af hostingtjenester, uanset deres størrelse, indfører brugervenlige anmeldelses- og fjernelsesmekanismer, der gør det lettere at anmelde specifik information, som anmelderen anser for at være ulovligt indhold, til

⁴⁰Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

den berørte udbyder af hostingtjenester (anmeldelse), som derefter afgør, om vedkommende er enig i denne vurdering og vil fjerne det pågældende indhold eller hindre adgangen hertil (indgreb). Forudsat at kravene til anmeldelser er opfyldt, bør det være muligt for enkeltpersoner eller enheder at anmelde flere specifikke eksempler på påstået ulovligt indhold i en enkelt anmeldelse. Forpligtelsen til at indføre anmeldelses- og fjernelsesmekanismer bør f.eks. gælde for fillagrings- og delingstjenester, webhostingtjenester, reklameservere og pastebins, hvis de er udbydere af hostingtjenester og omfattet af denne forordning.

- (41) Reglerne om disse anmeldelses- og fjernelsesmekanismer bør harmoniseres på EU-plan for at sikre rettidig, omhyggelig og objektiv behandling af anmeldelser på grundlag af ensartede, gennemsigtige og klare regler, der giver solide garantier for beskyttelse af alle berørte parter rettigheder og legitime interesser, navnlig deres grundlæggende rettigheder garanteret i chartret, uanset i hvilken medlemsstat disse parter er etableret eller har bopæl, og uanset det pågældende retsområde. De grundlæggende rettigheder omfatter, alt efter omstændighederne, retten til ytrings- og informationsfrihed, retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til ikkeforskelsbehandling og retten til effektive retsmidler for tjenestemodtagerne, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, herunder aftalefrihed, for tjenesteudbydere, såvel som retten til menneskelig værdighed, børns rettigheder, retten til beskyttelse af ejendom, herunder intellektuel ejendomsret, og retten til ikkeforskelsbehandling for parter, der er berørt af ulovligt indhold.
- (42) Hvis en udbyder af hostingtjenester beslutter at fjerne eller hindre adgangen til information fra en tjenestemodtager, f.eks. efter modtagelse af en anmeldelse eller på eget initiativ, herunder ved anvendelse af automatiserede metoder, bør denne udbyder underrette modtageren om sin afgørelse og om begrundelsen herfor og om de tilgængelige muligheder for at klage over afgørelsen i betragtning af de negative konsekvenser, som sådanne afgørelser kan have for modtageren, herunder for så vidt angår udøvelsen af dennes grundlæggende ret til ytringsfrihed. Denne forpligtelse bør gælde uanset begrundelsen for afgørelsen, navnlig uanset om der er truffet foranstaltninger, fordi den anmeldte information anses for at være ulovligt indhold eller i strid med de gældende vilkår og betingelser. Tilgængelige retsmidler til anfægtelse af hostingtjenesteyderens afgørelse bør altid omfatte domstolsprøvelse.
- (43) For at undgå uforholdsmæssigt store byrder bør de yderligere forpligtelser, der pålægges onlineplatforme i henhold til denne forordning, ikke gælde for mikrovirksomheder og små virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁴¹, medmindre deres rækkevidde og betydning er så stor, at de opfylder kriterierne for at blive betragtet som meget store onlineplatforme i henhold til denne forordning. Konsolideringsreglerne i nævnte henstilling bidrager til at sikre, at enhver omgåelse af disse yderligere forpligtelser hindres. Mikrovirksomheders og små virksomheders fritagelse fra disse yderligere forpligtelser bør ikke forstås således, at den påvirker deres mulighed for på frivillig basis at etablere et system, der opfylder en eller flere af disse forpligtelser.

⁴¹Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- (44) Tjenestemodtagerne bør have let og effektiv adgang til at anfægte visse afgørelser truffet af onlineplatforme, som påvirker dem negativt. Derfor bør onlineplatforme forpligtes til at indføre interne klagebehandlingssystemer, som opfylder visse betingelser, der skal sikre, at systemerne er let tilgængelige og fører til hurtige og retfærdige resultater. Desuden bør der være mulighed for udenretslig bilæggelse af tvister, herunder af tvister, der ikke kan løses på tilfredsstillende vis gennem de interne klagebehandlingssystemer, forestået af certificerede organer, der har den nødvendige uafhængighed og midlerne og ekspertisen til at udføre deres aktiviteter på en retfærdig, hurtig og omkostningseffektiv måde. Disse nye muligheder for at anfægte afgørelser truffet af onlineplatforme bør dog kun supplere og på ingen måde berøre muligheden for domstolsprøvelse i overensstemmelse med lovgivningen i den pågældende medlemsstat.
- (45) I forbindelse med aftaleretlige tvister mellem forbrugere og erhvervsdrivende om køb af varer eller tjenesteydelser sikrer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU⁴², at EU-forbrugere og EU-virksomheder har adgang til kvalitetscertificerede alternative tvistbilæggelsesinstanser. I denne forbindelse bør det præciseres, at denne forordnings bestemmelser om udenretslig bilæggelse af tvister ikke berører nævnte direktiv, herunder forbrugernes ret i henhold til nævnte direktiv til at trække sig ud af proceduren på ethvert trin, hvis de er utilfredse med den måde, proceduren foregår eller udføres på.
- (46) Der kan gribes hurtigere og mere pålideligt ind over for ulovligt indhold, hvis onlineplatforme træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at behandlingen af anmeldelser indgivet af pålidelige indberettere gennem de anmeldelses- og fjernelsesmekanismer, der foreskrives i denne forordning, prioriteres, uden at dette berører kravet om at behandle og træffe afgørelse om alle anmeldelser indgivet gennem disse mekanismer rettidigt, omhyggeligt og objektivt. En sådan status som pålidelig indberetter bør kun tildeles enheder og ikke enkeltpersoner, der bl.a. har påvist, at de har særlig ekspertise og kompetence til at bekæmpe ulovligt indhold, at de repræsenterer kollektive interesser, og at de arbejder omhyggeligt og objektivt. Sådanne enheder kan være offentlige, f.eks. for så vidt angår terrorrelateret indhold, nationale retshåndhævende myndigheders enheder for internetindberetning eller Den Europæiske Unions Agentur for Retslæstingsindsats ("Europol"), eller de kan være ikkestatslige organisationer og halvoffentlige organer såsom de organisationer, der indgår i INHOPE-netværket af hotlines til indberetning af materiale med seksuelt misbrug af børn, og organisationer, der anmelder ulovlige, racistiske og fremmedfjendske tilkendegivelser online. For intellektuelle ejendomsrettigheder kan brancheorganisationer og rettighedshavere få tildelt status som pålidelige indberettere, hvis de har godtgjort, at de opfylder de gældende betingelser. Reglerne i denne forordning om pålidelige indberettere bør ikke forstås således, at de forhindrer onlineplatforme i at behandle anmeldelser indgivet af enheder eller enkeltpersoner, der ikke er blevet tildelt status som pålidelige indberettere i henhold til denne forordning, på samme måde og i at samarbejde med andre enheder

⁴²Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63).

på anden vis i overensstemmelse med gældende ret, herunder denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794⁴³.

- (47) Misbrug af onlineplatformes tjenester ved hyppigt at levere åbenbart ulovligt indhold eller ved hyppigt at indgive åbenbart grundløse anmeldelser eller klager inden for rammerne af de respektive mekanismer og systemer oprettet i henhold til denne forordning underminerer tilliden og skader de berørte parter rettigheder og legitime interesser. Der er derfor behov for at indføre passende og forholdsmæssige forholdsregler mod et sådant misbrug. Information bør betragtes som åbenbart ulovligt indhold, og anmeldelser eller klager bør betragtes som åbenbart grundløse, hvis det er indlysende for en lægmand uden nogen materiel analyse, at indholdet er ulovligt, eller at anmeldelserne eller klagerne er grundløse. Under visse omstændigheder bør onlineplatforme midlertidigt suspendere de pågældende aktiviteter relateret til den person, der er involveret i misbrug. Dette berører ikke onlineplatformes frihed til at fastsætte deres vilkår og betingelser og indføre strengere foranstaltninger i tilfælde af åbenbart ulovligt indhold i forbindelse med grov kriminalitet. Af hensyn til gennemsigtigheden bør denne mulighed fastsættes klart og tilstrækkelig detaljeret i onlineplatformenes vilkår og betingelser. Der bør altid være mulighed for at klage over de afgørelser, der træffes af onlineplatforme i denne henseende, og de bør være underlagt den kompetente koordinator for digitale tjenesters tilsyn. Reglerne i denne forordning om misbrug bør ikke forhindre onlineplatforme i at træffe andre foranstaltninger til at håndtere ulovligt indhold fra modtagere af deres tjeneste eller andre former for misbrug af deres tjenester i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret. Disse regler berører ikke muligheden for at holde de personer, der er involveret i misbrug, ansvarlige, herunder for skadeserstatning, i henhold til EU-retten eller national ret.
- (48) En onlineplatform kan i visse tilfælde, f.eks. gennem en anmeldelse fra en anmeldende part eller gennem sine egne frivillige foranstaltninger, få kendskab til oplysninger om visse aktiviteter, der udføres af en tjenestemodtager, såsom levering af visse former for ulovligt indhold, der under hensyntagen til alle relevante omstændigheder, som onlineplatformen er bekendt med, med rimelighed kan begrunde mistanken om, at modtageren kan have begået, begår eller sandsynligvis vil begå en alvorlig strafbar handling, der indebærer en trussel mod menneskers liv eller sikkerhed, såsom de lovovertrædelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU⁴⁴. I sådanne tilfælde bør onlineplatformen straks underrette de kompetente retshåndhævende myndigheder om en sådan mistanke og give alle relevante oplysninger, den har adgang til, herunder, hvis det er relevant, det pågældende indhold og en begrundelse for sin mistanke. Denne forordning udgør ikke retsgrundlaget for profilering af modtagere af tjenesteydelser med henblik på onlineplatformes mulige identifikation af strafbare handlinger. Onlineplatforme bør også overholde andre gældende EU-regler eller national ret til beskyttelse af

⁴³Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

⁴⁴Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

enkeltpersoners rettigheder og frihedsrettigheder, når de underretter de retshåndhævende myndigheder.

- (49) For at bidrage til et sikkert, pålideligt og gennemsigtigt onlinemiljø for forbrugerne og for andre berørte parter såsom konkurrerende erhvervsdrivende og indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder og for at afskrække erhvervsdrivende fra at sælge produkter eller tjenester i strid med de gældende regler bør onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med erhvervsdrivende, sikre, at sådanne erhvervsdrivende er sporbare. Den erhvervsdrivende bør derfor forpligtes til at give visse væsentlige oplysninger til onlineplatformen, herunder med henblik på at fremme budskaber om eller udbyde produkter. Dette krav bør også gælde for erhvervsdrivende, der fremmer budskaber om produkter eller tjenester på vegne af varemærker på grundlag af underliggende aftaler. Disse onlineplatforme bør lagre alle oplysninger på en sikker måde i en rimelig periode, der ikke er længere end nødvendig, således at offentlige myndigheder og private parter med en legitim interesse kan få adgang hertil i overensstemmelse med gældende ret, herunder om beskyttelse af personoplysninger, f.eks. gennem de påbud om at give oplysninger, der er omhandlet i denne forordning.
- (50) For at sikre en effektiv og hensigtsmæssig anvendelse af denne forpligtelse, uden at der pålægges uforholdsmæssige byrder, bør de omfattede onlineplatforme gøre en rimelig indsats for at kontrollere pålideligheden af de oplysninger, som de pågældende erhvervsdrivende fremlægger, navnlig ved at anvende frit tilgængelige officielle onlinedatabaser og onlinegrænseflader såsom nationale handelsregistre og momsinformationsudvekslingssystemet⁴⁵, eller ved at anmode de pågældende erhvervsdrivende om at fremlægge troværdig dokumentation såsom kopier af identitetsdokumenter, bekræftede kontoudtog, virksomhedscertifikater og handelsregistercertifikater. De kan også anvende andre fjernkilder, som giver en tilsvarende grad af pålidelighed med henblik på at opfylde denne forpligtelse. De omfattede onlineplatforme bør dog ikke være forpligtet til at foretage uforholdsmæssigt store eller omkostningstunge onlineundersøgelser eller kontrol på stedet. Det bør heller ikke forstås således, at onlineplatforme, der har gjort en rimelig indsats som krævet i denne forordning, garanterer for pålideligheden af oplysningerne over for forbrugerne eller andre interesserede parter. Sådanne onlineplatforme bør også udforme og organisere deres onlinegrænseflade på en måde, der giver erhvervsdrivende mulighed for at opfylde deres forpligtelser i henhold til EU-retten, navnlig kravene i artikel 6 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU⁴⁶, artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁴⁷ og artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF⁴⁸.

⁴⁵ https://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/vieshome.do?selectedLanguage=da.

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF.

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis).

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer.

- (51) I betragtning af onlineplatformenes særlige ansvar og forpligtelser bør de være underlagt en række rapporteringsforpligtelser vedrørende gennemsigtighed, der anvendes i tillæg til de rapporteringsforpligtelser vedrørende gennemsigtighed, der gælder for alle udbydere af formidlingstjenester i henhold til denne forordning. Med henblik på at fastslå, om onlineplatforme er meget store onlineplatforme, der er underlagt visse yderligere forpligtelser i henhold til denne forordning, bør onlineplatformenes rapporteringsforpligtelser vedrørende gennemsigtighed omfatte visse forpligtelser vedrørende offentliggørelse og meddelelse af oplysninger om antallet af aktive modtagere af tjenesten i Unionen i gennemsnit pr. måned.
- (52) Onlinereklamer spiller en vigtig rolle i onlinemiljøet, herunder i forbindelse med levering af onlineplatformes tjenester. Onlinereklamer kan imidlertid indebære betydelige risici, lige fra reklamer, der i sig selv er ulovligt indhold, til finansielle incitamenter til offentliggørelse eller udbredelse af ulovligt eller på anden vis skadeligt indhold og aktiviteter på internettet eller diskriminerende visning af reklamer med indvirkning på lige muligheder for og ligebehandlingen af borgerne. Ud over kravene i artikel 6 i direktiv 2000/31/EF bør onlineplatforme derfor være forpligtet til at sikre, at tjenestemodtagerne har visse individualiserede oplysninger, der er nødvendige for, at de kan forstå, hvornår og på hvis vegne reklamen vises. Desuden bør tjenestemodtagerne have oplysninger om de vigtigste parametre, der anvendes til at bestemme, at specifikke reklamer skal vises til dem, med en meningsfuld forklaring af logikken heri, herunder når den er baseret på profilering. Kravene i denne forordning om tilvejebringelse af oplysninger i forbindelse med reklame berører ikke anvendelsen af de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2016/679, navnlig bestemmelserne om retten til at gøre indsigelse, automatiske individuelle afgørelser, herunder profilering, og specifikt kravet om at indhente den registreredes samtykke forud for behandlingen af personoplysninger med henblik på målrettet reklame. De berører heller ikke bestemmelserne i direktiv 2002/58/EF, navnlig bestemmelserne om lagring af oplysninger i terminaludstyr og adgang til oplysninger, som er lagret på dette udstyr.
- (53) I betragtning af betydningen af meget store onlineplatforme som følge af deres rækkevidde, navnlig som udtrykt i antallet af tjenestemodtagere, med hensyn til at fremme den offentlige debat, økonomiske transaktioner og formidlingen af oplysninger, holdninger og idéer og med hensyn til at påvirke måden, hvorpå modtagerne indhenter og videregiver oplysninger online, er det nødvendigt at pålægge disse platforme specifikke forpligtelser ud over de forpligtelser, der gælder for alle onlineplatforme. Disse yderligere forpligtelser for meget store onlineplatforme er nødvendige for at imødekomme disse offentlige hensyn, da der ikke findes alternative og mindre restriktive foranstaltninger, som effektivt vil kunne opnå det samme resultat.
- (54) Meget store onlineplatforme kan indebære samfundsmæssige risici, der er forskellige med hensyn til omfang og virkninger fra risiciene forbundet med mindre platforme. Når antallet af modtagere på en platform når op på en betydelig del af EU's befolkning, har de systemiske risici forbundet med platformen en uforholdsmæssig negativ indvirkning i Unionen. En sådan betydelig rækkevidde bør anses for at eksistere, hvis antallet af modtagere overstiger en operationel tærskel på 45 mio., dvs. et antal svarende til 10 % af Unionens befolkning. Den operationelle tærskel bør ajourføres gennem ændringer, der i givet fald vedtages ved delegerede retsakter. Sådanne meget store onlineplatforme bør derfor have den højeste standard for due

diligence-forpligtelser, der står i rimeligt forhold til deres samfundsmæssige betydning og midler.

- (55) I lyset af de netværkseffekter, der karakteriserer platformsøkonomien, kan en onlineplatforms brugerbase vokse hurtigt og blive til en meget stor onlineplatform med de deraf følgende virkninger i det indre marked, f.eks. i tilfælde af eksponentiel vækst i korte perioder eller en stor global tilstedeværelse og omsætning, der gør det muligt for onlineplatformen at udnytte netværkseffekter og stordriftsfordele og synergieffekter. En høj årlig omsætning eller markeds kapitalisering kan navnlig være et tegn på hurtig skalerbarhed med hensyn til brugerrækkevidde. I disse tilfælde bør koordinatoren for digitale tjenester kunne anmode om hyppigere rapportering fra platformen om brugerbasen for rettidigt at kunne identificere det tidspunkt, hvor platformen bør udpeges som en meget stor onlineplatform med henblik på denne forordning.
- (56) Meget store onlineplatforme anvendes på en måde, der i høj grad påvirker onlinesikkerheden, udformningen af den offentlige meningsdannelse og debat samt onlinehandelen. Den måde, hvorpå de udformer deres tjenester, optimeres generelt til gavn for deres ofte reklamedrevne forretningsmodeller og kan give anledning til samfundsmæssige betænkeligheder. Uden en effektiv regulering og håndhævelse kan de fastsætte spillereglerne uden at afdække og afbøde risiciene og deres potentielle samfundsmæssige og økonomiske skade effektivt. Meget store onlineplatforme bør derfor vurdere de systemiske risici, der er forbundet med deres tjenester og brugen heraf, herunder tjenestemodtagernes potentielle misbrug, og træffe passende afbødende foranstaltninger i henhold til denne forordning.
- (57) Tre kategorier af systemiske risici bør vurderes indgående. Den første kategori vedrører de risici, der er forbundet med misbrug af platformenes tjenester gennem udbredelse af ulovligt indhold, f.eks. udbredelse af materiale om seksuelt misbrug af børn eller ulovlig hadefuld tale, og ulovlige aktiviteter, f.eks. salg af produkter eller tjenester, der er forbudt i henhold til EU-retten eller national ret, herunder forfalskede produkter. Uden at det berører det personlige ansvar, som tjenestemodtageren på meget store onlineplatforme har for, at vedkommendes aktivitet i henhold til gældende ret kan være ulovlig, kan en sådan udbredelse eller sådanne aktiviteter f.eks. udgøre en betydelig systematisk risiko, hvis adgangen til sådant indhold kan øges gennem konti med særlig stor rækkevidde. Den anden kategori vedrører tjenestens indvirkning på udøvelsen af de grundlæggende rettigheder, som er beskyttet af chartret om grundlæggende rettigheder, herunder ytrings- og informationsfriheden, retten til privatlivets fred, retten til ikkeforskelsbehandling og børns rettigheder. Sådanne risici kan f.eks. opstå i forbindelse med udformningen af de algoritmiske systemer, der anvendes af den meget store onlineplatform, eller misbrug af deres tjenester ved indgivelse af urimelige anmeldelser eller andre metoder til at bringe tale til tavshed eller hindre konkurrencen. Den tredje kategori af risici er bevidst og ofte koordineret manipulation af platformstjenester med en forventet indvirkning på sundheden, samfundsdebatten, valgprocesser, den offentlige sikkerhed og beskyttelsen af mindreårige, da det er nødvendigt at opretholde den offentlige orden, beskytte privatlivets fred og bekæmpe svigagtig og vildledende handelspraksis. Sådanne risici kan f.eks. opstå i forbindelse med oprettelse af falske konti, brug af botter og anden automatiseret eller delvis automatiseret adfærd, som kan føre til en hurtig og bred udbredelse af information, der er ulovligt indhold eller i strid med en onlineplatforms vilkår og betingelser.

- (58) Meget store onlineplatforme bør anvende de nødvendige midler til at afbøde de systemiske risici, der er identificeret i risikovurderingen, omhyggeligt. Meget store onlineplatforme bør som led i disse afbødende foranstaltninger f.eks. overveje at forbedre eller på anden måde tilpasse udformningen og funktionen af deres indholdsmoderation, algoritmiske anbefalingssystemer og onlinegrænseflader, således at de modvirker og begrænser udbredelsen af ulovligt indhold, og at tilpasse deres beslutningsprocesser og vilkår og betingelser. Foranstaltningerne kan også omfatte korrigerende foranstaltninger såsom at give afkald på reklameindtægter for specifikt indhold eller andre foranstaltninger såsom at øge synligheden af autoritative informationskilder. Meget store onlineplatforme kan styrke deres interne processer eller tilsynet med deres aktiviteter, navnlig med hensyn til afdækning af systemiske risici. De kan også indlede eller øge samarbejdet med pålidelige indberettere, tilrettelægge kurser og drøftelser med sammenslutninger af pålidelige indberettere og samarbejde med andre tjenesteudbydere, herunder ved at tage initiativ til eller tilslutte sig eksisterende adfærdskodekser eller træffe andre selvregulerende foranstaltninger. De trufne foranstaltninger bør opfylde due diligence-kravene i denne forordning og være effektive og egnede til at afbøde de identificerede specifikke risici med henblik på at opretholde den offentlige orden, beskytte privatlivets fred og bekæmpe svigagtig og vildledende handelspraksis og bør stå i et rimeligt forhold til de meget store onlineplatformes økonomiske kapacitet og behovet for at undgå unødvendige begrænsninger i brugen af deres tjenester under behørig hensyntagen til potentielle negative virkninger for tjenestemodtagernes grundlæggende rettigheder.
- (59) Meget store onlineplatforme bør i givet fald gennemføre deres risikovurderinger og udforme deres risikobegrænsende foranstaltninger med inddragelse af repræsentanter for tjenestemodtagerne, repræsentanter for grupper, der kan blive berørt af deres tjenester, uafhængige eksperter og civilsamfundsorganisationer.
- (60) I betragtning af behovet for at sikre, at uafhængige eksperter foretager en kontrol, bør meget store onlineplatforme gennem uafhængig revision være ansvarlige for deres overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, og i givet fald for supplerende tilsagn afgivet i medfør af adfærdskodekser og kriseprotokoller. De bør give revisoren adgang til alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at udføre revisionen korrekt. Revisorerne bør også kunne gøre brug af andre objektive informationskilder, herunder undersøgelser foretaget af kontrolunderlagte forskere. Revisorerne bør garantere fortroligheden, sikkerheden og integriteten af de oplysninger, f.eks. forretningshemmeligheder, som de indhenter under udførelsen af deres opgaver, og have den nødvendige ekspertise inden for risikostyring og den nødvendige tekniske kompetence til at revidere algoritmer. Revisorerne bør være uafhængige, således at de kan udføre deres opgaver på en passende og troværdig måde. Hvis deres uafhængighed ikke er uomtvistelig, bør de fratræde eller afstå fra revisionsopgaven.
- (61) Revisionsrapporten bør underbygges med henblik på at give en meningsfuld redegørelse for de gennemførte aktiviteter og de konklusioner, der er draget. Den bør indgå i grundlaget for og i givet fald foreslå forbedringer af de foranstaltninger, som den meget store onlineplatform har truffet for at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning. Rapporten bør straks fremsendes til koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet og til rådet for digitale tjenester sammen med risikovurderingen og de afbødende foranstaltninger og platformens plan for at følge op på revisionsanbefalingerne. Rapporten bør indeholde en revisionserklæring baseret på

konklusionerne truffet på grundlag af det tilvejebragte revisionsbevis. Der bør afgives en positiv udtalelse, hvis al dokumentation viser, at den meget store onlineplatform opfylder de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, eller i påkommende tilfælde tilsagn, som platformen har afgivet i medfør af en adfærdskodeks eller en kriseprotokol, navnlig ved at identificere, evaluere og afbøde de systemiske risici forbundet med platformens system og tjenester. En positiv udtalelse bør ledsages af bemærkninger, hvis revisor ønsker at medtage kommentarer, der ikke har væsentlig indflydelse på resultatet af revisionen. Der bør afgives en negativ udtalelse, hvis revisoren mener, at den meget store onlineplatform ikke overholder denne forordning eller de afgivne tilsagn.

- (62) En central del af en meget stor onlineplatforms virksomhed er den måde, hvorpå information prioriteres og præsenteres på dens onlinegrænseflade for at lette og optimere tjenestemodtagernes adgang til information. Dette sker f.eks. ved at foreslå, rangordne og prioritere information ved at skelne gennem tekst eller andre visuelle fremstillinger eller på anden vis kuratere informationen fra modtagerne ved brug af algoritmer. Sådanne anbefalingssystemer kan have en betydelig indvirkning på modtagernes muligheder for at hente og interagere med oplysninger på internettet. De spiller også en vigtig rolle i forstærkningen af visse budskaber, den virale spredning af information og stimuleringen af onlineadfærd. Derfor bør meget store onlineplatforme sikre, at modtagerne informeres på passende vis, og at de har indflydelse på, hvilken information de får vist. De bør anføre de vigtigste parametre for sådanne anbefalingssystemer på en klar og let forståelig måde for at sikre, at modtagerne forstår, hvordan informationen prioriteres for dem. De bør også sikre, at modtagerne har alternative muligheder for de vigtigste parametre, herunder muligheder, der ikke er baseret på profilering af modtageren.
- (63) Reklamesystemer, der anvendes af meget store onlineplatforme, er forbundet med særlige risici og kræver yderligere offentligt og lovmæssigt tilsyn på grund af deres omfang og evne til at fokusere på og nå ud til tjenestemodtagerne på grundlag af deres adfærd inden for og uden for platformens onlinegrænseflade. Meget store onlineplatforme bør sikre offentlig adgang til databaser med reklamer vist på deres onlinegrænseflader for at lette tilsynet med og forskningen i nye risici som følge af udbredelsen af reklamer på internettet, f.eks. i forbindelse med ulovlige reklamer eller manipulerende teknikker og desinformation med en reel og forventet negativ indvirkning på folkesundheden, den offentlige sikkerhed, samfundsdebatten, den politiske deltagelse og ligestillingen. Databaserne bør omfatte indholdet af reklamer og relaterede oplysninger om annoncøren og leveringen af reklamen, navnlig når der er tale om målrettet reklame.
- (64) For at kunne føre passende tilsyn med, at meget store onlineplatforme overholder de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, kan koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet eller Kommissionen kræve adgang til eller rapportering af specifikke oplysninger. Et sådant krav kan f.eks. omfatte de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere risiciene og de mulige skader forbundet med platformens systemer, oplysninger om nøjagtigheden, funktionen og testningen af algoritmiske systemer til indholdsmoderation, anbefalingssystemer eller reklamesystemer eller oplysninger om processer og output af indholdsmoderation eller interne klagebehandlingssystemer som omhandlet i denne forordning. Forskernes undersøgelser af udviklingen og alvoren af systemiske risici på internettet er især vigtige for at afbøde informationsasymmetrier og etablere et modstandsdygtigt system til

risikobegrænsning og informere onlineplatforme, koordinatore for digitale tjenester, andre kompetente myndigheder, Kommissionen og offentligheden. Denne forordning udgør derfor en ramme, der giver kontrolunderlagte forskere bred adgang til oplysninger fra meget store onlineplatforme. Alle krav om adgang til oplysninger inden for denne ramme bør være forholdsmæssige og på passende vis beskytte platformens og eventuelle andre berørte parter, herunder tjenestemodtageres, rettigheder og legitime interesser, herunder forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger.

- (65) I betragtning af kompleksiteten af de indførte systemer og de systemiske risici, de udgør for samfundet, bør meget store onlineplatforme udpege overvågningsansvarlige, som bør have de nødvendige kvalifikationer til at gennemføre foranstaltninger og overvåge overholdelsen af denne forordning i platformens organisation. Meget store onlineplatforme bør sikre, at den overvågningsansvarlige inddrages tilstrækkeligt og rettidigt i alle spørgsmål vedrørende denne forordning. I betragtning af de yderligere risici forbundet med deres aktiviteter og deres yderligere forpligtelser i henhold til denne forordning bør de øvrige gennemsigtighedskrav i denne forordning suppleres med yderligere gennemsigtighedskrav, der specifikt gælder for meget store onlineplatforme, navnlig vedrørende rapportering om gennemførte risikovurderinger og efterfølgende foranstaltninger truffet i henhold til denne forordning.
- (66) For at lette en effektiv og konsekvent anvendelse af de i forordningen fastsatte forpligtelser, der kan kræve gennemførelse ad elektronisk vej, er det vigtigt at fremme frivillige industristandarder for visse tekniske procedurer, hvor industrien kan bidrage til udviklingen af standardiserede metoder til overholdelse af denne forordning, f.eks. mulighed for indgivelse af anmeldelser, herunder via applikationsprogrammeringsgrænseflader, eller interoperable reklamedatabaser. Sådanne standarder kan navnlig være nyttige for relativt små udbydere af formidlingstjenester. I standarderne kunne der i givet fald skelnes mellem forskellige former for ulovligt indhold eller forskellige typer formidlingstjenester.
- (67) Kommissionen og rådet for digitale tjenester bør tilskynde til udarbejdelse af adfærdskodekser, der skal bidrage til anvendelsen af denne forordning. Selv om gennemførelsen af adfærdskodekser bør kunne måles og være underlagt offentligt tilsyn, bør dette ikke ændre ved sådanne kodeksers frivillige karakter og de berørte parter mulighed for frit at afgøre, om de vil tilslutte sig. Under visse omstændigheder er det vigtigt, at meget store onlineplatforme samarbejder om at udarbejde og overholde specifikke adfærdskodekser. Intet i denne forordning er til hinder for, at andre tjenesteydere overholder de samme standarder for due diligence, vedtager bedste praksis og får gavn af Kommissionens og rådet for digitale tjenesters retningslinjer ved at tilslutte sig de samme adfærdskodekser.
- (68) Forordningen bør udpege visse områder, hvor det kan overvejes at indføre sådanne adfærdskodekser. Risikobegrænsende foranstaltninger vedrørende specifikke former for ulovligt indhold bør navnlig undersøges gennem aftaler om selvregulering og samregulering. Et andet område, der bør overvejes, er de mulige negative virkninger af systemiske risici for samfundet og demokratiet såsom desinformation eller manipulerende og misbrugende aktiviteter. Dette omfatter koordinerede operationer, der har til formål at forstærke information, herunder desinformation, såsom brug af botter eller falske konti til at frembringe falske eller vildledende oplysninger, undertiden med henblik på at opnå en økonomisk gevinst, som er særlig skadelig for

sårbare modtagere af tjenesten såsom børn. På disse områder kan en meget stor onlineplatforms tilslutning til og overholdelse af en bestemt adfærdskodeks betragtes som en passende risikobegrænsende foranstaltning. Hvis en onlineplatform nægter at følge Kommissionens opfordring til at deltage i anvendelsen af en sådan adfærdskodeks uden behørig forklaring, kan der i påkommende tilfælde tages hensyn hertil ved vurderingen af, om onlineplatformen har overtrådt de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning.

- (69) Reglerne om adfærdskodekser i denne forordning kan danne grundlag for allerede etablerede selvregulerende foranstaltninger på EU-plan, herunder hensigtserklæringen om produktsikkerhed ("Product Safety Pledge"), aftalememorandummet om salg af forfalskede varer på internettet ("Memorandum of Understanding on the sale of counterfeit goods on the internet"), adfærdskodeksen for bekæmpelse af ulovlig hadefuld tale på internettet ("Code of Conduct on countering illegal hate speech online") og adfærdskodeksen om desinformation ("EU Code of Practice on Disinformation"). Navnlig for sidstnævnte vil Kommissionen udstede retningslinjer til styrkelse af adfærdskodeksen om desinformation som bebudet i handlingsplanen for europæisk demokrati.
- (70) Onlinereklame involverer generelt en række aktører, herunder formidlingstjenester, der forbinder annonceudgivere og annoncører. Adfærdskodekser bør understøtte og supplere de gennemsigtighedsforpligtelser vedrørende reklame for onlineplatforme og meget store onlineplatforme, der er fastsat i denne forordning, for at tilvejebringe fleksible og effektive mekanismer til at lette og øge overholdelsen af disse forpligtelser, navnlig for så vidt angår de nærmere bestemmelser for videregivelse af de relevante oplysninger. Inddragelsen af en bred vifte af interessenter bør sikre, at disse adfærdskodekser støttes bredt, er teknisk velfunderede og effektive og har den højeste grad af brugervenlighed for at sikre, at gennemsigtighedsforpligtelserne opfylder deres mål.
- (71) Under ekstraordinære omstændigheder, der påvirker den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, kan Kommissionen tage initiativ til udarbejdelsen af kriseprotokoller for at koordinere en hurtig, kollektiv og grænseoverskridende indsats i onlinemiljøet. Ekstraordinære omstændigheder kan være uforudseelige begivenheder såsom jordskælv, orkaner, pandemier og andre alvorlige grænseoverskridende trusler mod folkesundheden, krig og terrorhandlinger, hvor f.eks. onlineplatforme kan misbruges til hurtig spredning af ulovligt indhold eller desinformation, eller hvor der er behov for hurtig formidling af pålidelig information. I lyset af den vigtige rolle, som meget store onlineplatforme spiller i formidling af information i vores samfund og på tværs af grænserne, bør sådanne platforme tilskyndes til at udarbejde og anvende specifikke kriseprotokoller. Sådanne kriseprotokoller bør kun aktiveres i en begrænset periode, og de trufne foranstaltninger bør også begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at håndtere de ekstraordinære omstændigheder. Disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med denne forordning og bør ikke udgøre en generel forpligtelse for de deltagende meget store onlineplatforme til at overvåge den information, de fremsender eller oplagrer, eller til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovligt indhold.
- (72) Opgaven med at sikre passende tilsyn med og håndhævelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, bør i princippet overdrages til medlemsstaterne. Med henblik herpå bør de udpege mindst én myndighed, der skal have til opgave at

anvende og håndhæve denne forordning. Medlemsstaterne bør dog kunne overdrage specifikke tilsyns- eller håndhævelsesopgaver og kompetencer vedrørende anvendelsen af denne forordning til mere end én kompetent myndighed, f.eks. for specifikke sektorer såsom tilsynsmyndigheder for elektronisk kommunikation, mediemyndigheder eller forbrugerbeskyttelsesmyndigheder, i overensstemmelse med deres nationale forfatningsmæssige, organisatoriske og administrative struktur.

- (73) I betragtning af de pågældende tjenesters grænseoverskridende karakter og den horisontale karakter af de forpligtelser, der indføres med denne forordning, bør den myndighed, der er udpeget til at føre tilsyn med anvendelsen af forordningen og om nødvendigt til at håndhæve forordningen, også udpeges som koordinator for digitale tjenester i hver medlemsstat. Hvis mere end én kompetent myndighed udpeges til at anvende og håndhæve denne forordning, bør der kun udpeges én myndighed i den pågældende medlemsstat som koordinator for digitale tjenester. Koordinatoren for digitale tjenester bør fungere som fælles kontaktpunkt i alle spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning for Kommissionen, rådet for digitale tjenester, koordinatorene for digitale tjenester i andre medlemsstater og for andre kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat. Koordinatoren for digitale tjenester bør navnlig, hvis flere kompetente myndigheder har fået overdraget opgaver i henhold til denne forordning i en bestemt medlemsstat, koordinere og samarbejde med disse myndigheder i overensstemmelse med den nationale lovgivning, der fastsætter deres respektive opgaver, og bør sikre en effektiv inddragelse af alle relevante myndigheder i tilsynet og håndhævelsen på EU-plan.
- (74) Koordinatoren for digitale tjenester og andre kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til denne forordning, spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre effektiviteten af de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, og for opfyldelsen af dens mål. Det er derfor nødvendigt at sikre, at disse myndigheder handler helt uafhængigt af private og offentlige organer uden forpligtelse til eller mulighed for at søge eller modtage instrukser, herunder fra regeringen, og uden at det berører de specifikke forpligtelser til at samarbejde med andre kompetente myndigheder, koordinatorene for digitale tjenester, rådet for digitale tjenester og Kommissionen. På den anden side bør disse myndigheders uafhængighed ikke betyde, at de ikke kan underkastes kontrol- eller tilsynsmekanismer, hvad angår deres finansielle udgifter, eller domstolskontrol, eller at de ikke bør have mulighed for at rådføre sig med andre nationale myndigheder, herunder retshåndhavende myndigheder eller krisestyringsmyndigheder, hvis det er relevant, i overensstemmelse med deres nationale forfatning og uden at bringe opfyldelsen af denne forordnings mål i fare.
- (75) Medlemsstaterne kan udpege en eksisterende national myndighed som koordinator for digitale tjenester eller med specifikke opgaver til at anvende og håndhæve denne forordning, forudsat at en sådan udpeget myndighed opfylder kravene i denne forordning, f.eks. med hensyn til dens uafhængighed. Desuden er medlemsstaterne i princippet ikke afskåret fra at sammenlægge funktioner i en eksisterende myndighed i overensstemmelse med EU-retten. Foranstaltningerne i denne henseende kan bl.a. indebære, at det ikke er muligt at afskedige formanden for eller et medlem af bestyrelsen i et kollegialt organ i en eksisterende myndighed inden udløbet af deres embedsperiode alene med den begrundelse, at der er gennemført en institutionel reform, som indebærer sammenlægning af forskellige funktioner i én myndighed, hvis

der ikke er indført regler, som sikrer, at sådanne afskedigelser ikke bringer disse medlemmers uafhængighed og upartiskhed i fare.

- (76) Da der ikke er et generelt krav om, at udbydere af formidlingstjenester skal sikre en fysisk tilstedeværelse på en af medlemsstaternes område, er der behov for at sikre klarhed over, under hvilken medlemsstats jurisdiktion disse tjenesteydere henhører, således at de nationale kompetente myndigheder kan håndhæve reglerne i kapitel III og IV. En tjenesteyder bør være underlagt jurisdiktionen i den medlemsstat, hvor dens hovedforretningssted er beliggende, dvs. hvor tjenesteyderen har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted, og hvor de vigtigste økonomiske funktioner og den operationelle kontrol udøves. For så vidt angår tjenesteydere, der ikke er etableret i Unionen, men som udbyder tjenester i Unionen og derfor er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, bør den medlemsstat, hvori disse tjenesteydere har udpeget deres retlige repræsentant, have kompetence under hensyntagen til de retlige repræsentanters funktion i henhold til denne forordning. Med henblik på en effektiv anvendelse af denne forordning bør alle medlemsstater dog have jurisdiktion, for så vidt angår tjenesteydere, der ikke har udpeget en retlig repræsentant, forudsat at *ne bis in idem*-princippet overholdes. Med henblik herpå bør hver medlemsstat, der udøver jurisdiktion over sådanne tjenesteydere, uden unødigt forsinkelse underrette alle andre medlemsstater om de foranstaltninger, de har truffet under udøvelsen af denne jurisdiktion.
- (77) Medlemsstaterne bør give koordinatoren for digitale tjenester og enhver anden kompetent myndighed, der er udpeget i henhold til denne forordning, tilstrækkelige beføjelser og midler til at sikre en effektiv undersøgelse og håndhævelse. Koordinatorer for digitale tjenester bør navnlig kunne søge efter og indhente oplysninger, der befinder sig på deres område, herunder i forbindelse med fælles undersøgelser, under behørig hensyntagen til, at tilsyns- og håndhævelsesforanstaltninger vedrørende en tjenesteyder, der er underlagt en anden medlemsstats jurisdiktion, bør træffes af koordinatoren for digitale tjenester i denne anden medlemsstat, i givet fald i overensstemmelse med procedurerne for grænseoverskridende samarbejde.
- (78) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med EU-retten og navnlig denne forordning og chartret fastsætte de nærmere betingelser og begrænsninger for koordinatorene for digitale tjenester og i givet fald andre kompetente myndigheders udøvelse af deres undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser i henhold til denne forordning i national ret.
- (79) I forbindelse med udøvelsen af disse beføjelser bør de kompetente myndigheder overholde de gældende nationale regler vedrørende procedurer og spørgsmål såsom kravet om forudgående tilladelse fra en domstol til at få adgang til visse lokaler og retten til fortrolighed mellem advokat og klient. Disse bestemmelser bør navnlig sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, herunder retten til et forsvar, og retten til respekt for privatlivet. I denne forbindelse kunne de garantier, der er fastsat i forbindelse med Kommissionens procedure i henhold til denne forordning, være et passende referencegrundlag. En forudgående, retfærdig og upartisk procedure bør garanteres, inden der træffes endelig afgørelse, herunder de berørte personers ret til at blive hørt, og retten til aktindsigt, samtidig med at fortroligheden og tavshedspligten og forretningshemmeligheden samt forpligtelsen til at give en meningsfuld begrundelse for afgørelserne overholdes. Dette bør dog ikke være til hinder for, at der træffes foranstaltninger i behørigt begrundede

hastetilfælde og med forbehold af passende betingelser og proceduremæssige ordninger. Udøvelsen af beføjelser bør bl.a. også stå i et rimeligt forhold til karakteren og den samlede faktiske eller potentielle skade, som overtrædelsen eller den formodede overtrædelse har forvoldt. De kompetente myndigheder bør i princippet tage højde for alle sagens forhold og omstændigheder, herunder oplysninger, der er indsamlet af kompetente myndigheder i andre medlemsstater.

- (80) Medlemsstaterne bør sikre, at overtrædelser af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, kan sanktioneres på en måde, der er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, under hensyntagen til overtrædelsens art, grovhed, gentagne karakter og varighed i lyset af den offentlige interesse, der forfølges, omfanget og arten af de aktiviteter, der udføres, samt den krænkende parts økonomiske formåen. Sanktionerne bør navnlig fastsættes under hensyntagen til, om den berørte udbyder af formidlingstjenester systematisk eller gentagne gange undlader at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning, og i givet fald om udbyderen er aktiv i flere medlemsstater.
- (81) For at sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning bør enkeltpersoner eller repræsentative organisationer kunne indgive klager over overholdelsen af denne forordning til koordinatoren for digitale tjenester på det område, hvor de modtog tjenesten, uden at dette berører kompetencereglerne i denne forordning. Klager bør give et retvisende overblik over problemstillinger vedrørende en bestemt formidlers overholdelse af sine forpligtelser, og de kunne også anvendes af koordinatoren for digitale tjenester i forbindelse med mere tværgående spørgsmål. Koordinatoren for digitale tjenester bør inddrage andre nationale kompetente myndigheder samt koordinatoren for digitale tjenester i en anden medlemsstat og navnlig koordinatoren i den medlemsstat, hvor den berørte udbyder af formidlingstjenester er etableret, hvis spørgsmålet kræver grænseoverskridende samarbejde.
- (82) Medlemsstaterne bør sikre, at koordinatorene for digitale tjenester kan træffe foranstaltninger, der er effektive til at håndtere og står i rimeligt forhold til visse særlig alvorlige og vedvarende overtrædelser. Når disse foranstaltninger kan påvirke tredjeparters rettigheder og interesser, hvilket især kan være tilfældet, når adgangen til onlinegrænseflader er begrænset, er det navnlig hensigtsmæssigt at kræve, at foranstaltningerne pålægges af en kompetent retslig myndighed efter anmodning fra koordinatorene for digitale tjenester og omfattes af yderligere garantier. Tredjeparter, der potentielt kan blive berørt, bør navnlig have mulighed for at blive hørt, og sådanne påbud bør kun udstedes, når beføjelser til at træffe sådanne foranstaltninger som fastsat i andre EU-retsakter eller national ret, f.eks. for at beskytte forbrugernes kollektive interesser, for at sikre øjeblikkelige fjernelse af websider, der indeholder eller udbreder børnepornografi, eller for at hindre adgangen til tjenester, som en tredjepart bruger til at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, ikke er rimeligt tilgængelige.
- (83) Et sådan påbud bør ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dets mål. Med henblik herpå bør det være midlertidigt og i princippet udstedes til udbyderne af formidlingstjenester såsom de berørte udbydere af hostingtjenester, internetudbydere eller domæneregistre eller domæneregistratorer, der har rimelige forudsætninger for at nå dette mål uden at begrænse adgangen til lovlig information unødigt.

- (84) Koordinatoren for digitale tjenester bør regelmæssigt offentliggøre en rapport om de aktiviteter, der gennemføres i henhold til denne forordning. Da koordinatoren for digitale tjenester også får meddelelse om påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold eller levere oplysninger, der er omfattet af denne forordning, gennem det fælles informationsudvekslingssystem, bør koordinatoren for digitale tjenester i sin årlige rapport anføre antallet og kategorierne af disse påbud til udbydere af formidlingstjenester, der er udstedt af de retslige eller administrative myndigheder i koordinatorens medlemsstat.
- (85) Hvis en koordinator for digitale tjenester anmoder en anden koordinator for digitale tjenester om at træffe foranstaltninger, bør den anmodende koordinator for digitale tjenester — eller rådet for digitale tjenester, hvis det har fremsat en henstilling om vurdering af spørgsmål, der involverer mere end tre medlemsstater — kunne henvise spørgsmålet til Kommissionen, hvis der er uenighed om vurderingen eller de trufne eller foreslåede foranstaltninger, eller hvis der ikke er truffet nogen foranstaltninger. Kommissionen bør derfor på grundlag af de oplysninger, som de berørte myndigheder har stillet til rådighed, kunne anmode den kompetente koordinator for digitale tjenester om at revurdere sagen og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelsen inden for en fastsat tidsfrist. Denne mulighed berører ikke Kommissionens generelle forpligtelse til at overvåge anvendelsen af og om nødvendigt håndhæve EU-retten under Den Europæiske Unions Domstols kontrol i overensstemmelse med traktaterne. Hvis koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet undlader at træffe foranstaltninger på grundlag af en sådan anmodning, kan Kommissionen gribe ind i henhold til kapitel IV, afdeling 3, i denne forordning, hvis den formodede krænkende part er en meget stor onlineplatform.
- (86) For at lette grænseoverskridende tilsyn og undersøgelser, der involverer flere medlemsstater, bør koordinatorene for digitale tjenester på permanent eller midlertidig basis have mulighed for at deltage i fælles tilsyns- og undersøgelsesaktiviteter vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning. Disse aktiviteter kan omfatte andre kompetente myndigheder og en lang række forskellige spørgsmål, lige fra koordinerede dataindsamlinger til anmodninger om oplysninger eller inspektioner af lokaler inden for rammerne af de enkelte deltagende myndigheders beføjelser. rådet for digitale tjenester kan anmodes om at yde rådgivning i forbindelse med disse aktiviteter, f.eks. ved at foreslå køreplaner og tidsplaner for aktiviteter eller ad hoc-taskforcer med deltagelse af de involverede myndigheder.
- (87) I betragtning af de særlige udfordringer, der kan opstå ved vurderingen og sikringen af en meget stor onlineplatforms overholdelse, f.eks. vedrørende omfanget eller kompleksiteten af en formodet overtrædelse eller behovet for særlig ekspertise eller kapacitet på EU-plan, bør koordinatorene for digitale tjenester have mulighed for på frivillig basis at anmode Kommissionen om at gribe ind og udøve sine undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser i henhold til denne forordning.
- (88) For at sikre en konsekvent anvendelse af denne forordning skal der nedsættes en uafhængig rådgivende gruppe på EU-plan, som skal støtte Kommissionen og hjælpe med at koordinere de foranstaltninger, der træffes af koordinatorene for digitale tjenester. Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester bør sammensættes af koordinatorene for digitale tjenester, som dog bør have mulighed for indbyde eller udpege ad hoc-delegerede til sine møder fra andre kompetente myndigheder, der har

fået overdraget specifikke opgaver i henhold til denne forordning, hvis dette er påkrævet i henhold til deres nationale fordeling af opgaver og kompetencer. Hvis der er flere deltagere fra én medlemsstat, bør stemmeretten fortsat være begrænset til én repræsentant pr. medlemsstat.

- (89) Rådet bør bidrage til at sikre et fælles EU-perspektiv for en konsekvent anvendelse af denne forordning og til samarbejdet mellem kompetente myndigheder, herunder ved at rådgive Kommissionen og koordinatorene for digitale tjenester om hensigtsmæssige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, navnlig over for meget store onlineplatforme. Rådet bør også bidrage til udarbejdelsen af relevante skabeloner og adfærdskodekser og analysere nye generelle tendenser i udviklingen af digitale tjenester i Unionen.
- (90) Med henblik herpå bør rådet kunne vedtage udtalelser og fremsætte anmodninger og henstillinger til koordinatorene for digitale tjenester eller andre kompetente nationale myndigheder. Beslutningen om at afvige herfra bør, selv om den ikke er juridisk bindende, forklares behørigt og kan tages i betragtning af Kommissionen ved vurderingen af, om den pågældende medlemsstat overholder denne forordning.
- (91) Rådet bør bringe repræsentanterne for koordinatorene for digitale tjenester og eventuelle andre kompetente myndigheder sammen under Kommissionens formandskab med henblik på at sikre en vurdering af spørgsmål forelagt rådet med en fuldt ud europæisk dimension. I lyset af eventuelle tværgående elementer, der kan være relevante for andre lovgivningsmæssige rammer på EU-plan, bør rådet have mulighed for at samarbejde med andre EU-organer, -kontorer, -agenturer og rådgivende grupper med ansvar på områder som lighed, herunder ligestilling mellem kvinder og mænd, og ikkeforskelsbehandling, databeskyttelse, elektronisk kommunikation, audiovisuelle tjenester, afsløring og undersøgelser af toldsvig rettet mod EU-budgettet eller forbrugerbeskyttelse, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af rådets opgaver.
- (92) Kommissionen bør gennem formanden deltage i rådets møder uden stemmeret. Kommissionen bør gennem formanden sikre, at dagsordenen for møderne fastsættes i overensstemmelse med anmodningerne fra rådets medlemmer som fastsat i forretningsordenen og i overensstemmelse med rådets opgaver i henhold til denne forordning.
- (93) I lyset af behovet for at sikre støtte til rådets aktiviteter bør rådet kunne trække på Kommissionens og de kompetente nationale myndigheders ekspertise og menneskelige ressourcer. De specifikke operationelle ordninger for rådets interne arbejdsgange bør præciseres yderligere i rådets forretningsorden.
- (94) I betragtning af betydningen af meget store onlineplatforme som følge af deres rækkevidde og indvirkning kan deres manglende overholdelse af deres specifikke forpligtelser påvirke et betydeligt antal tjenestemodtagere i forskellige medlemsstater og forvolde store samfundsmæssige skader, og det kan samtidig også være meget kompliceret at identificere og håndtere denne manglende overholdelse.
- (95) For at imødekomme disse offentlige hensyn er det derfor nødvendigt at indføre et fælles system for øget tilsyn og håndhævelse på EU-plan. Når der er konstateret en overtrædelse af en af de bestemmelser, som udelukkende finder anvendelse på meget

store onlineplatforme, f.eks. i forbindelse med individuelle eller fælles undersøgelser, revisioner eller klager, bør koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet på eget initiativ eller efter henstilling fra rådet overvåge alle efterfølgende foranstaltninger, der træffes af den berørte meget store onlineplatform som fastsat i dens handlingsplan. Koordinatoren for digitale tjenester bør, hvor det er relevant, kunne anmode om, at der på frivillig basis foretages en yderligere specifik revision for at fastslå, om disse foranstaltninger er tilstrækkelige til at afhjælpe overtrædelsen. Ved afslutningen af denne procedure bør koordinatoren meddele rådet, Kommissionen og den pågældende platform sin holdning til, hvorvidt platformen har afhjulpet overtrædelsen eller ej, og navnlig redegøre for den pågældende adfærd og i givet fald for sin vurdering af trufne foranstaltninger. Koordinatoren for digitale tjenester bør udføre sin rolle inden for rammerne af dette fælles system rettidigt og under størst mulig hensyntagen til rådets udtalelser og anden rådgivning.

- (96) Hvis overtrædelsen af den bestemmelse, der udelukkende finder anvendelse på meget store onlineplatforme, ikke afhjælpes effektivt af den berørte platform i henhold til handlingsplanen, er det kun Kommissionen, der på eget initiativ eller efter henstilling fra rådet kan beslutte at foretage en nærmere undersøgelse af den pågældende overtrædelse og de foranstaltninger, som platformen efterfølgende har truffet, uden inddragelse af koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet. Efter gennemførelsen af de nødvendige undersøgelser bør Kommissionen kunne udstede afgørelser, hvori det fastslås, at der er begået en overtrædelse, og pålægges sanktioner over for meget store onlineplatforme, hvor dette er berettiget. Kommissionen bør også have mulighed for at gribe ind i grænseoverskridende situationer, hvor koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet ikke har truffet foranstaltninger på trods af Kommissionens anmodning, eller i situationer, hvor koordinatoren selv har anmodet Kommissionen om at gribe ind — over for en overtrædelse af enhver anden bestemmelse i denne forordning begået af en meget stor onlineplatform.
- (97) Kommissionen bør fortsat frit kunne beslutte, om den ønsker at gribe ind i de situationer, hvor den har beføjelse hertil i henhold til denne forordning. Når Kommissionen har indledt proceduren, bør de berørte koordinators for digitale tjenester i etableringslandet udelukkes fra at udøve deres undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser i forbindelse med den berørte meget store onlineplatforms relevante adfærd for at undgå overlapning, uoverensstemmelser og risici set ud fra ne bis in idem-princippet. Af effektivitetshensyn bør disse koordinators for digitale tjenester dog ikke forhindres i at udøve deres beføjelser til enten at bistå Kommissionen på dennes anmodning i udførelsen af dens tilsynsopgaver eller i forbindelse med anden adfærd, herunder adfærd udvist af den meget store onlineplatform, som formodes at være en ny overtrædelse. Disse koordinators for digitale tjenester samt i givet fald rådet og andre koordinators for digitale tjenester bør give Kommissionen alle de oplysninger og den bistand, der er nødvendig for, at Kommissionen kan udføre sine opgaver effektivt, og Kommissionen bør omvendt holde dem underrettet om udøvelsen af sine beføjelser, hvor det er relevant. I denne forbindelse bør Kommissionen i givet fald tage hensyn til relevante vurderinger foretaget af rådet eller de berørte digitale tjenestekoordinators og til alt relevant bevismateriale og alle relevante data, som de har indsamlet, uden at dette berører Kommissionens beføjelser til og ansvar for at foretage yderligere undersøgelser efter behov.

- (98) I betragtning af de særlige udfordringer, der kan opstå i bestræbelserne på at sikre, at meget store onlineplatforme overholder reglerne, og betydningen af at gøre dette effektivt i betragtning af deres størrelse og indvirkning og de skader, de kan forvolde, bør Kommissionen have stærke undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, således at den kan undersøge, håndhæve og overvåge visse regler fastsat i denne forordning under fuld overholdelse af proportionalitetsprincippet og de berørte parter rettigheder og interesser.
- (99) Kommissionen bør navnlig have adgang til alle relevante dokumenter, data og oplysninger, der er nødvendige for at indlede og gennemføre undersøgelser og for at overvåge overholdelsen af de relevante forpligtelser i denne forordning, uanset hvem der er i besiddelse af de pågældende dokumenter, data eller oplysninger, og uanset deres form eller format, deres lagringsmedium eller det nøjagtige sted, hvor de er lagret. Kommissionen bør direkte kunne kræve, at den berørte meget store onlineplatform eller berørte tredjeparter eller enkeltpersoner, tilvejebringer alt relevant bevismateriale og alle relevante data og oplysninger. Desuden bør Kommissionen kunne anmode om alle relevante oplysninger fra alle offentlige myndigheder, organer eller agenturer i medlemsstaten eller fra alle fysiske eller juridiske personer med henblik på denne forordning. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at kræve adgang til og forklaringer vedrørende relevante personers databaser og algoritmer og til med deres samtykke at indhente udtalelse fra enhver person, der kan tænkes at være i besiddelse af nyttige oplysninger, og til at registrere den pågældende persons udtalelse. Kommissionen bør også have beføjelse til at foretage de inspektioner, der er nødvendige for at håndhæve de relevante bestemmelser i denne forordning. Disse undersøgelsesbeføjelser skal supplere Kommissionens mulighed for at anmode koordinatorene for digitale tjenester og andre medlemsstaters myndigheder om bistand, f.eks. ved at levere oplysninger eller i forbindelse med udøvelsen af disse beføjelser.
- (100) Håndhævelsen af de relevante forpligtelser i denne forordning bør kunne sikres ved hjælp af bøder og tvangsbøder. Med henblik herpå bør der også fastsættes passende niveauer for bøder og tvangsbøder i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne og brud på procedurereglerne med passende forældelsesfrister.
- (101) De berørte meget store onlineplatforme og andre personer, der er omfattet af Kommissionens beføjelser, og hvis interesser kan blive påvirket af en afgørelse, bør have lejlighed til at fremsætte bemærkninger på forhånd, og de vedtagne afgørelser bør offentliggøres bredt. Samtidig med at de deltagende parter ret til forsvar, og især retten til aktindsigt sikres, er det nødvendigt at beskytte fortrolige oplysninger. Endvidere bør Kommissionen, samtidig med at den respekterer oplysningernes fortrolighed, sikre, at alle oplysninger, der ligger til grund for dens afgørelse, videregives i et omfang, der gør det muligt for afgørelsens adressat at forstå de forhold og betragtninger, der førte til afgørelsen.
- (102) For at sikre, at forordningen er virkningsfuld og effektiv, bør Kommissionen ud over den generelle evaluering af forordningen, der skal foretages senest fem år efter dens ikrafttræden, efter den indledende opstartsfasen og på grundlag af denne forordnings første tre anvendelsesår, også foretage en evaluering af rådet for digitale tjenesters aktiviteter og struktur.

- (103) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴⁹.
- (104) For at opfylde målene i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 delegeres til Kommissionen med henblik på at supplere denne forordning. Der bør navnlig vedtages delegerede retsakter om kriterier for identifikation af meget store onlineplatforme og om tekniske specifikationer for anmodninger om adgang. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (105) I denne forordning respekteres de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i chartret, og de grundlæggende rettigheder, der udgør EU-rettens almindelige principper. Denne forordning bør derfor fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse grundlæggende rettigheder, herunder retten til ytrings- og informationsfrihed og principperne om mediefrihed og mediernes pluralisme. Ved udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i denne forordning, bør alle involverede offentlige myndigheder i tilfælde, hvor der er konflikt mellem de relevante grundlæggende rettigheder, finde en rimelig balance mellem de pågældende rettigheder i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.
- (106) Målet for denne forordning, nemlig at sikre et velfungerende indre marked og et sikkert, forudsigeligt og pålideligt onlinemiljø, hvor de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i chartret, er behørigt beskyttet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi de ikke kan sikre den nødvendige harmonisering og det nødvendige samarbejde ved at handle alene, men målet kan på grund af forordningens territoriale og personelle anvendelsesområde bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde dette mål —

⁴⁹Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I — Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes harmoniserede regler for levering af formidlingstjenester i det indre marked. Der fastsættes navnlig:
 - (a) en ramme for tjenesteyderes betingede fritagelse for formidleransvar
 - (b) regler om specifikke due diligence-forpligtelser, der er skræddersyet til visse specifikke kategorier af udbydere af formidlingstjenester
 - (c) regler om gennemførelse og håndhævelse af denne forordning, herunder vedrørende samarbejde og koordinering mellem de kompetente myndigheder.
2. Målene med denne forordning er:
 - (a) at bidrage til et velfungerende indre marked for formidlingstjenester
 - (b) at fastsætte ensartede regler for et sikkert, forudsigeligt og pålideligt onlinemiljø, hvor de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i chartret, er effektivt beskyttet.
3. Denne forordning finder anvendelse på formidlingstjenester, der leveres til tjenestemodtagere, som er etableret eller har bopæl i Unionen, uanset hvor udbyderne af disse tjenester er etableret.
4. Denne forordning finder ikke anvendelse på tjenester, der ikke er formidlingstjenester, eller på krav til sådanne tjenester, uanset om tjenesterne leveres via en formidlingstjeneste.
5. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af reglerne fastsat i følgende lovgivning:
 - (a) direktiv 2000/31/EF
 - (b) direktiv 2010/13/EF
 - (c) EU-ret om ophavsret og beslægtede rettigheder
 - (d) forordning (EU).../... om forebyggelse af udbredelsen af terrorrelateret onlineindhold
 - (e) forordning (EU).../... om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager og direktiv (EU).../... om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager

- (f) forordning (EU) 2019/1148
- (g) forordning (EU) 2019/1150
- (h) EU-ret om forbrugerbeskyttelse og produktsikkerhed, herunder forordning (EU) 2017/2394
- (i) EU-ret om beskyttelse af personoplysninger, navnlig forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF.

Artikel 2 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- (a) "informationssamfundstjenester": tjenester som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/1535
- (b) "tjenestemodtager": enhver fysisk eller juridisk person, som anvender den pågældende formidlingstjeneste
- (c) "forbruger": en fysisk person, der ikke handler som led i sin handelsmæssige eller erhvervmæssige virksomhed
- (d) "at udbyde tjenester i Unionen": at gøre det muligt for juridiske eller fysiske personer i en eller flere medlemsstater at anvende tjenester fra en udbyder af informationssamfundstjenester, som har en væsentlig tilknytning til Unionen. En sådan væsentlig tilknytning anses for at være til stede, hvis udbyderen er etableret i Unionen. Hvis udbyderen ikke er etableret i Unionen, baseres vurderingen af den væsentlige tilknytning på specifikke faktuelle kriterier såsom:
 - et betydeligt antal brugere i en eller flere medlemsstater eller
 - målretning af virksomheden mod en eller flere medlemsstater
- (e) "erhvervsdrivende": enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om offentligt eller privat ejerskab, der handler som led i sin handel, sin industri, sit håndværk eller sit liberale erhverv, herunder via en anden person, der optræder i vedkommendes navn eller på vedkommendes vegne
- (f) "formidlingstjeneste": en af følgende tjenester:
 - "ren videreformidling" ("mere conduit"), der består i transmission på et kommunikationsnet af information, som leveres af en tjenestemodtager, eller levering af adgang til et kommunikationsnet
 - "caching", der består i transmission på et kommunikationsnet af information, som leveres af en tjenestemodtager, der involverer automatisk, mellemliggende og midlertidig oplagring af denne information alene med det formål at gøre senere transmission af informationen til andre modtagere efter disses anmodning mere effektiv.

- "hosting", der består i oplagring af information leveret af en tjenestemodtager på dennes anmodning
- (g) "ulovligt indhold": enhver form for information, som i sig selv eller i kraft af sin henvisning til en aktivitet, herunder salg af produkter eller levering af tjenester, ikke er i overensstemmelse med EU-retten eller en medlemsstats lovgivning, uanset lovgivningens art eller særlige genstand
- (h) "onlineplatform": en udbyder af en hostingtjeneste, som på anmodning af en tjenestemodtager lagrer og formidler information til offentligheden, medmindre denne aktivitet udgør en mindre og rent accessorisk funktion, der er knyttet til en anden tjeneste, og som af objektive tekniske grunde ikke kan anvendes uden denne anden tjeneste, og hvis integration i den anden tjeneste ikke er et middel til at omgå anvendelsen af denne forordning.
- (i) "formidling til offentligheden": at stille information til rådighed for et potentielt ubegrænset antal tredjeparter efter anmodning fra den tjenestemodtager, der har leveret informationen
- (j) "aftale om fjernsalg": en aftale som defineret i artikel 2, stk. 7, i direktiv 2011/83/EU
- (k) "onlinegrænseflade": enhver form for software, herunder et websted eller en del af et websted, og applikationer, herunder mobilapplikationer
- (l) "koordinator for digitale tjenester i etableringslandet": koordinatoren for digitale tjenester i den medlemsstat, hvor udbyderen af en formidlingstjeneste er etableret, eller hvor dennes retlige repræsentant er bosiddende eller etableret
- (m) "koordinator for digitale tjenester i destinationslandet": koordinatoren for digitale tjenester i den medlemsstat, hvor formidlingstjenesten leveres
- (n) "reklame": information, der har til formål at fremme en juridisk eller fysisk persons budskab, uanset om det sker med kommercielle eller ikkekommercielle formål, og som vises af en onlineplatform på dennes onlinegrænseflade mod betaling for specifikt at fremme denne information
- (o) "anbefalingssystem": et helt eller delvist automatiseret system, der anvendes af en onlineplatform til at henvise tjenestemodtagerne til specifik information i sin onlinegrænseflade, herunder som følge af en søgning, der er indledt af modtageren, eller som på anden måde bestemmer den relative rækkefølge eller fremtrædende placering af den viste information
- (p) "indholdsmoderation": aktiviteter, der udføres af udbydere af formidlingstjenester med henblik på at opdage, identificere og håndtere ulovligt indhold eller ulovlig information leveret af tjenestemodtagere, som er i strid med deres vilkår og betingelser, herunder foranstaltninger, der berører tilgængeligheden og synligheden af og adgangen til det pågældende ulovlige indhold eller den pågældende ulovlige information, f.eks. degradering, hindring af adgang til eller fjernelse heraf, eller modtagernes mulighed for at levere den pågældende information, f.eks. lukning eller suspension af en tjenestemodtagers konto

- (q) "vilkår og betingelser": alle de vilkår og betingelser eller specifikationer, uanset deres betegnelse eller form, som regulerer kontraktforholdet mellem en udbyder af formidlingstjenester og tjenestemodtagerne.

Kapitel II — Formidleransvar for tjenesteydere

Artikel 3

Ren videreformidling ("mere conduit")

1. Ved levering af en informationssamfundstjeneste i form af transmission på et kommunikationsnet af information, der leveres af en tjenestemodtager, eller levering af adgang til et kommunikationsnet er tjenesteyderen ikke ansvarlig for den transmitterede information, forudsat at tjenesteyderen:
 - (a) ikke selv iværksætter transmissionen
 - (b) ikke udvælger modtageren af transmissionen
 - (c) ikke udvælger og ikke ændrer den transmitterede information.
2. Den i stk. 1 omhandlede transmission og levering af adgang omfatter automatisk, mellemliggende og kortvarig oplagring af transmitteret information, forudsat at denne oplagring udelukkende tjener til udførelse af transmission på kommunikationsnettet, og dens varighed ikke overstiger den tid, der med rimelighed kan antages at være nødvendig til transmissionen.
3. Denne artikel berører ikke en domstols eller en administrativ myndigheds muligheder for i overensstemmelse med medlemsstaternes retssystem at kræve, at en tjenesteyder bringer en overtrædelse til ophør eller forhindrer den.

Artikel 4

Caching

1. I tilfælde af levering af en informationssamfundstjeneste, der består i transmission på et kommunikationsnet af information, som leveres af en tjenestemodtager, pådrager tjenesteyderen sig ikke ansvar for automatisk, mellemliggende og midlertidig oplagring af denne information foretaget alene med det formål at gøre senere transmission af informationen til andre tjenestemodtagere efter disses anmodning mere effektiv, forudsat at tjenesteyderen:
 - (a) ikke ændrer informationen
 - (b) overholder betingelserne for adgang til informationen
 - (c) overholder reglerne om ajourføring af informationen, angivet på en måde, der er almindelig anerkendt og anvendt af branchen

- (d) ikke foretager indgreb i den lovlige anvendelse af teknologi, som er almindelig anerkendt og anvendt i branchen, med det formål at skaffe sig data om anvendelsen af informationen
 - (e) straks tager skridt til at fjerne den information, tjenesteyderen har oplagret, eller til at hindre adgangen til den, når tjenesteyderen får konkret kendskab til, at informationen er blevet fjernet fra nettet eller adgangen til den hindret, eller at en domstol eller en administrativ myndighed har krævet informationen fjernet eller adgangen til den hindret.
2. Denne artikel berører ikke en domstols eller en administrativ myndigheds muligheder for i overensstemmelse med medlemsstaternes retssystem at kræve, at en tjenesteyder bringer en overtrædelse til ophør eller forhindrer den.

Artikel 5 *Hosting*

1. I tilfælde af levering af en informationssamfundstjeneste, som består i oplagring af information leveret af en tjenestemodtager, pådrager tjenesteyderen sig ikke ansvar for information oplagret på anmodning af en tjenestemodtager, forudsat at tjenesteyderen:
- (a) ikke har konkret kendskab til den ulovlige aktivitet eller det ulovlige indhold og, for så vidt angår erstatningskrav, ikke har kendskab til forhold eller omstændigheder, hvoraf den ulovlige aktivitet eller det ulovlige indhold fremgår, eller
 - (b) fra det øjeblik, hvor tjenesteyderen får et sådant kendskab, straks tager skridt til at fjerne det ulovlige indhold eller hindre adgangen hertil.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvor tjenestemodtageren handler under tjenesteyderens myndighed eller kontrol.
3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på ansvar i henhold til forbrugerbeskyttelseslovgivningen for onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med erhvervsdrivende, hvis en sådan onlineplatform præsenterer den specifikke information eller på anden måde muliggør den pågældende specifikke transaktion på en måde, der ville få en rimelig velunderrettet gennemsnitsforbruger til at tro, at den information eller det produkt eller den tjeneste, der er genstand for transaktionen, enten leveres af onlineplatformen selv eller af en tjenestemodtager, der handler under platformens myndighed eller kontrol.
4. Denne artikel berører ikke en domstols eller en administrativ myndigheds muligheder for i overensstemmelse med medlemsstaternes retssystem at kræve, at en tjenesteyder bringer en overtrædelse til ophør eller forhindrer den.

Artikel 6

Frivillige undersøgelser på eget initiativ og overholdelse af lovgivningen

Udbydere af formidlingstjenester anses ikke for at være udelukket fra de ansvarsfritagelser, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, udelukkende fordi de gennemfører frivillige undersøgelser på eget initiativ eller andre aktiviteter, der har til formål at opdage, identificere og fjerne eller hindre adgangen til ulovligt indhold eller træffe de nødvendige foranstaltninger til at opfylde kravene i EU-retten, herunder kravene i denne forordning.

Artikel 7

Ingen generelle forpligtelser til at overvåge eller aktivt undersøge forhold

Udbydere af formidlingstjenester må ikke pålægges en generel forpligtelse til at overvåge den information, de fremsender eller oplagrer, eller til aktivt at undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed.

Artikel 8

Påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold

1. Ved modtagelsen af et påbud om at gribe ind over for specifikt ulovligt indhold, der er udstedt af de relevante nationale retslige eller administrative myndigheder på grundlag af gældende EU-ret eller national ret, underretter udbydere af formidlingstjenester i overensstemmelse med EU-retten uden unødigt forsinkelse den myndighed, der har udstedt påbuddet, om dets virkninger med nærmere angivelse af de trufne foranstaltninger og tidspunktet herfor.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede påbud opfylder følgende betingelser:
 - (a) påbuddene indeholder følgende elementer:
 - en begrundelse for, hvorfor informationen er ulovligt indhold, med henvisning til den specifikke bestemmelse i EU-retten eller national ret, der er overtrådt
 - information om en eller URL'er (Uniform Resource Locators) og om nødvendigt yderligere oplysninger, der gør det muligt at identificere det pågældende ulovlige indhold
 - information om klagemuligheder for tjenesteyderen og den tjenestemodtager, der leverede indholdet
 - (b) påbuddets territoriale anvendelsesområde i henhold til gældende regler i EU-retten og national ret, herunder chartret, og i påkommende tilfælde generelle folkeretlige principper, går ikke videre, end hvad der er strengt nødvendigt for at nå dets mål
 - (c) påbuddet affattes på det sprog, som tjenesteyderen har angivet, og sendes til det kontaktpunkt, som tjenesteyderen har udpeget i overensstemmelse med artikel 10.

3. Koordinatoren for digitale tjenester i den medlemsstat, hvor den retslige eller administrative myndighed, der har udstedt påbuddet, er beliggende, fremsender uden unødigt forsinkelse en kopi af det i stk. 1 omhandlede påbud til alle andre digitale tjenestekoordinatorer via det system, der er oprettet i henhold til artikel 67.
4. De betingelser og krav, der er fastsat i denne artikel, berører ikke krav i henhold til nationale strafferetlige retsplejeregler, der er i overensstemmelse med EU-retten.

Artikel 9
Påbud om at give oplysninger

1. Ved modtagelsen af et påbud om at give en specifik oplysning om en eller flere specifikke individuelle tjenestemodtagere, der er udstedt af de relevante nationale retslige eller administrative myndigheder på grundlag af gældende EU-ret eller national ret, underretter udbydere af formidlingstjenester i overensstemmelse med EU-retten uden unødigt forsinkelse den myndighed, der har udstedt påbuddet, om dets modtagelse og virkninger.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede påbud opfylder følgende betingelser:
 - (a) påbuddene indeholder følgende elementer:
 - en begrundelse for det formål, som oplysningerne er nødvendige til, og for, hvorfor kravet om at give oplysningerne er nødvendigt og forholdsmæssigt for at fastslå, om modtagerne af formidlingstjenesterne overholder gældende EU-regler eller nationale regler, medmindre en sådan begrundelse ikke kan gives af hensyn til forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger
 - information om klagemuligheder for tjenesteyderen og for modtagerne af den pågældende tjeneste
 - (b) påbuddet forpligter kun tjenesteyderen til at give oplysninger, der allerede er indsamlet med henblik på levering af tjenesteydelsen, og som er under tjenesteyderens kontrol
 - (c) påbuddet affattes på det sprog, som tjenesteyderen har angivet, og sendes til det kontaktpunkt, som tjenesteyderen har udpeget i overensstemmelse med artikel 10.
3. Koordinatoren for digitale tjenester i den medlemsstat, hvor den nationale retslige eller administrative myndighed, der har udstedt påbuddet, er beliggende, fremsender uden unødigt forsinkelse en kopi af det i stk. 1 omhandlede påbud til alle digitale tjenestekoordinatorer via det system, der er oprettet i henhold til artikel 67.
4. De betingelser og krav, der er fastsat i denne artikel, berører ikke krav i henhold til nationale strafferetlige retsplejeregler, der er i overensstemmelse med EU-retten.

Kapitel III

Due diligence-forpligtelser for et gennemsigtigt og sikkert onlinemiljø

AFDELING 1

BESTEMMELSER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ ALLE UDBYDERE AF FORMIDLINGSTJENESTER

Artikel 10

Kontaktpunkter

1. Udbydere af formidlingstjenester opretter et fælles kontaktpunkt, der giver mulighed for direkte elektronisk kommunikation med medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og det i artikel 47 omhandlede råd for digitale tjenester, med henblik på anvendelsen af denne forordning.
2. Udbydere af formidlingstjenester offentliggør de oplysninger, der er nødvendige for at identificere og kommunikere med deres fælles kontaktpunkter på en nem måde.
3. Udbydere af formidlingstjenester angiver i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, det eller de officielle EU-sprog, som kan anvendes i kommunikationen med deres kontaktpunkter, og det skal omfatte mindst ét af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor udbyderen af formidlingstjenester har sit hovedforretningssted, eller hvor dennes retlige repræsentant er bosiddende eller etableret.

Artikel 11

Retlige repræsentanter

1. Udbydere af formidlingstjenester, der ikke er etableret i Unionen, men som udbyder tjenester i Unionen, udpeger skriftligt en juridisk eller fysisk person som deres retlige repræsentant i en af de medlemsstater, hvor de udbyder deres tjenester.
2. Udbydere af formidlingstjenester bemyndiger deres retlige repræsentanter til at modtage henvendelser ud over eller i stedet for udbyderen fra medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og rådet for digitale tjenester i forbindelse med alle spørgsmål, der er nødvendige for modtagelsen, overholdelsen og håndhævelsen af afgørelser, som er udstedt i forbindelse med denne forordning. Udbydere af formidlingstjenester giver deres retlige repræsentant de nødvendige beføjelser og ressourcer til at samarbejde med medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og rådet for digitale tjenester og efterlever disse afgørelser.
3. Den udpegede retlige repræsentant kan drages til ansvar for manglende overholdelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning, uden at det berører udbyderen af formidlingstjenesters ansvar og de søgsmål, der vil kunne anlægges over for denne.
4. Udbydere af formidlingstjenester meddeler navn, adresse, e-mailadresse og telefonnummer på deres retlige repræsentant til koordinatoren for digitale tjenester i

den medlemsstat, hvor denne retlige repræsentant er bosiddende eller etableret. De påser, at disse oplysninger er ajourførte.

5. Udpegningen af en retlig repræsentant i Unionen i henhold til stk. 1 udgør ikke en etablering i Unionen.

Artikel 12

Vilkår og betingelser

1. Udbydere af formidlingstjenester medtager oplysninger om de begrænsninger, som de måtte pålægge brugen af deres tjenester med hensyn til information leveret af tjenestemodtagerne, i deres vilkår og betingelser. Disse oplysninger skal omfatte oplysninger om politikker, procedurer, foranstaltninger og værktøjer, der anvendes med henblik på indholdsmoderation, herunder algoritmisk beslutningstagning og menneskelig gennemgang. De skal affattes i et klart og utvetydigt sprog og være offentligt tilgængelige i et lettilgængeligt format.
2. Udbydere af formidlingstjenester handler med omhu og på en objektiv og forholdsmæssigt afpasset måde ved anvendelsen og håndhævelsen af de begrænsninger, der er omhandlet i stk. 1, under behørig hensyntagen til alle involverede parter rettigheder og legitime interesser, herunder tjenestemodtagernes relevante grundlæggende rettigheder som nedfældet i chartret.

Artikel 13

Rapporteringsforpligtelser vedrørende gennemsigtighed for udbydere af formidlingstjenester

1. Udbydere af formidlingstjenester offentliggør mindst én gang om året klare, let forståelige og detaljerede rapporter om enhver indholdsmoderation, de har foretaget i den pågældende periode. Disse rapporter skal navnlig indeholde oplysninger om følgende, alt efter hvad der er relevant:
 - (a) antal påbud modtaget fra medlemsstaternes myndigheder, kategoriseret efter den pågældende form for ulovligt indhold, herunder påbud udstedt i overensstemmelse med artikel 8 og 9, og den gennemsnitlige tid, det tog at træffe de påbudte foranstaltninger
 - (b) antal anmeldelser indgivet i overensstemmelse med artikel 14, kategoriseret efter den pågældende form for påstået ulovligt indhold og efter foranstaltninger truffet på baggrund af anmeldelserne, hvor der sondres mellem, om foranstaltningerne blev truffet på grundlag af lovgivningen eller de vilkår og betingelser, der gælder for udbyderen, og den gennemsnitlige tid, det tog at træffe foranstaltningerne
 - (c) indholdsmoderation på tjenesteyderens eget initiativ, herunder antallet og typen af trufne foranstaltninger, der påvirker tilgængeligheden og synligheden af og adgangen til information leveret af tjenestemodtagerne, og tjenestemodtagernes mulighed for at levere information, kategoriseret efter begrundelsen og grundlaget for at træffe disse foranstaltninger

- (d) antal klager modtaget gennem det interne klagebehandlingssystem, der er omhandlet i artikel 17, grundlaget for disse klager, afgørelser truffet vedrørende disse klager, den gennemsnitlige tid, det tog at træffe disse afgørelser, og antal gange, disse afgørelser blev omstødt.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på udbydere af formidlingstjenester, der er mikrovirksomheder eller små virksomheder som omhandlet i bilaget til henstilling 2003/361/EF.

AFDELING 2

SUPPLERENDE BESTEMMELSER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ UDBYDERE AF HOSTINGTJENESTER, HERUNDER ONLINEPLATFORME

Artikel 14

Anmeldelses- og fjernelsesmekanismer

1. Udbydere af hostingtjenester indfører mekanismer, der gør det muligt for enhver enkeltperson eller enhed at underrette dem om tilstedeværelsen på deres tjeneste af specifik information, som den pågældende person eller enhed anser for at være ulovligt indhold. Disse ordninger skal være let tilgængelige og brugervenlige og udelukkende give mulighed for anmeldelse ad elektronisk vej.
2. De mekanismer, der er omhandlet i stk. 1, skal gøre det lettere at indgive tilstrækkelig præcise og underbyggede anmeldelser, på grundlag af hvilke en påpasselig erhvervsdrivende kan identificere det pågældende indholds ulovlighed. Med henblik herpå træffer tjenesteyderne de nødvendige foranstaltninger til at muliggøre og lette indgivelsen af anmeldelser, der skal indeholde alle følgende elementer:
 - (a) en begrundelse for, hvorfor den pågældende person eller enhed anser den pågældende information for at være ulovligt indhold
 - (b) en klar angivelse af den elektroniske adresse for den pågældende information, navnlig den eller de nøjagtige URL'er, og om nødvendigt yderligere oplysninger, der gør det muligt at identificere det ulovlige indhold
 - (c) navn og e-mailadresse på den person eller enhed, der indgiver anmeldelsen, medmindre der er tale om information, som anses for at involvere en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-7 i direktiv 2011/93/EU
 - (d) en erklæring, hvori den person eller enhed, der indgiver anmeldelsen, bekræfter, at den pågældende i god tro mener, at oplysningerne og påstandene deri er nøjagtige og fuldstændige.
3. Anmeldelser, der indeholder de i stk. 2 omhandlede oplysninger, anses for at tilvejebringe konkret kendskab med henblik på artikel 5 til den pågældende specifikke information.

4. Hvis anmeldelsen indeholder navn og e-mailadresse på den person eller enhed, der har indgivet den, sender udbyderen af hostingtjenester straks en bekræftelse på modtagelsen af anmeldelsen til den pågældende person eller enhed.
5. Udbyderen giver også uden unødigt forsinkelse den pågældende person eller enhed meddelelse om sin afgørelse vedrørende den information, som anmeldelsen vedrører, og informerer om mulighederne for at klage over den pågældende afgørelse.
6. Udbydere af hostingtjenester behandler alle anmeldelser, som de modtager gennem de i stk. 1 omhandlede mekanismer, og træffer deres afgørelser om den information, som anmeldelserne vedrører, rettidigt, omhyggeligt og objektivt. Hvis de anvender automatiserede metoder til denne behandling eller beslutningstagning, medtager de oplysninger om en sådan anvendelse i den i stk. 4 omhandlede bekræftelse.

Artikel 15 *Begrundelse*

1. Når en udbyder af hostingtjenester beslutter at fjerne eller hindre adgangen til specifik information leveret af tjenestemodtagerne, underretter udbyderen, uanset hvilke midler der anvendes til at opdage, identificere eller fjerne eller hindre adgangen til denne information, og uanset begrundelsen for afgørelsen, senest på tidspunktet for fjernelsen eller hindringen af adgang modtageren om afgørelsen med en klar og specifik begrundelse for den pågældende afgørelse.
2. Den i stk. 1 omhandlede begrundelse skal mindst indeholde følgende oplysninger:
 - (a) oplysninger om, hvorvidt afgørelsen indebærer enten fjernelse eller hindring af adgang til informationen, og i givet fald oplysninger om det territoriale anvendelsesområde for hindringen af adgang
 - (b) oplysninger om de forhold og omstændigheder, der ligger til grund for afgørelsen, herunder i påkommende tilfælde om afgørelsen blev truffet i henhold til en anmeldelse indgivet i overensstemmelse med artikel 14
 - (c) hvis det er relevant, oplysninger om anvendelsen af automatiserede metoder til at træffe afgørelsen, herunder om det indhold, der blev truffet afgørelse om, var blevet opdaget eller identificeret ved anvendelse af automatiserede metoder
 - (d) hvis afgørelsen vedrører påstået ulovligt indhold, en henvisning til det påberåbte retsgrundlag og en forklaring på, hvorfor informationen anses for at være ulovligt indhold
 - (e) hvis afgørelsen er baseret på informationens påståede uforenelighed med udbyderens vilkår og betingelser, en henvisning til det påberåbte aftalegrundlag og en forklaring på, hvorfor informationen anses for at være i strid med dette grundlag
 - (f) oplysninger om de muligheder, som tjenestemodtageren har for at klage over afgørelsen, navnlig gennem interne klagebehandlingsmekanismer, udenretslig tvistbilæggelse og domstolsprøvelse.

3. De oplysninger, som udbyderne af hostingtjenester giver i overensstemmelse med denne artikel, skal være klare og let forståelige og så præcise og specifikke som muligt under de givne omstændigheder. Oplysningerne skal navnlig være af en sådan art, at den pågældende tjenesteyder kan udnytte de i stk. 2, litra f), omhandlede klagemuligheder effektivt.
4. Udbydere af hostingtjenester offentliggør de i stk. 1 omhandlede afgørelser og begrundelser i en offentligt tilgængelig database, der forvaltes af Kommissionen. Disse oplysninger må ikke indeholde personoplysninger.

AFDELING 3

SUPPLERENDE BESTEMMELSER, SOM FINDER ANVENDELSE PÅ ONLINEPLATFORME

Artikel 16

Fritagelse mikrovirksomheder og små virksomheder

Denne afdeling finder ikke anvendelse på onlineplatforme, der er mikrovirksomheder eller små virksomheder som defineret i bilaget til henstilling 2003/361/EF.

Artikel 17

Internt klagebehandlingssystem

1. Onlineplatforme giver i en periode på mindst seks måneder efter den i dette stykke omhandlede afgørelse tjenestemodtagerne adgang til et effektivt internt klagebehandlingssystem, som gør det muligt at indgive klager elektronisk og gratis over følgende afgørelser truffet af onlineplatformen med den begrundelse, at informationen leveret af modtagerne er ulovligt indhold eller i strid med platformens vilkår og betingelser:
 - (a) afgørelser om at fjerne eller hindre adgangen til information
 - (b) afgørelser om helt eller delvis at suspendere eller ophøre med at levere tjenesten til modtagerne
 - (c) afgørelser om at suspendere eller lukke modtagernes konto.
2. Onlineplatforme sikrer, at deres interne klagebehandlingssystemer er let tilgængelige, brugervenlige og giver mulighed for og letter indgivelsen af tilstrækkelig præcise og underbyggede klager.
3. Onlineplatforme behandler klager indgivet gennem deres interne klagebehandlingssystem rettidigt, omhyggeligt og objektivt. Hvis en klage indeholder tilstrækkelige grunde til, at onlineplatformen kan antage, at den information, klagen vedrører, ikke er ulovlig og ikke er i strid med platformens vilkår og betingelser eller indeholder information, der tyder på, at klagerens adfærd ikke berettiger til suspension eller ophør af tjenesten eller kontoen, ændrer platformen uden unødigt forsinkelse sin i stk. 1 omhandlede afgørelse.

4. Onlineplatforme underretter uden unødigt forsinkelse klagerne om deres afgørelse om den information, klagen vedrører, og om muligheden for udenretslig bilæggelse af tvister, jf. artikel 18, og andre tilgængelige klagemuligheder.
5. Onlineplatforme påser, at de afgørelser, der er omhandlet i stk. 4, ikke udelukkende træffes på grundlag af automatiserede metoder.

Artikel 18
Udenretslig bilæggelse af tvister

1. Tjenestemodtagere, til hvem de i artikel 17, stk. 1, omhandlede afgørelser er adresseret, kan vælge ethvert udenretsligt tvistbilæggesorgan, der er certificeret i overensstemmelse med stk. 2, med henblik på at bilægge tvister vedrørende disse afgørelser, herunder klager, som ikke kan løses ved hjælp af det i nævnte artikel omhandlede interne klagebehandlingssystem. Onlineplatforme samarbejder i god tro med det udvalgte organ om bilæggelsen af tvisten og er bundet af den afgørelse, der træffes af organet.

Første afsnit berører ikke den pågældende modtagers ret til at indbringe afgørelsen for en domstol i overensstemmelse med gældende ret.

2. Koordinatoren for digitale tjenester i den medlemsstat, hvor det udenretslige tvistbilæggesorgan er etableret, certificerer organet efter anmodning fra det pågældende organ, hvis organet har godtgjort, at det opfylder alle følgende betingelser:
 - (a) organet er upartisk og uafhængigt af onlineplatforme og modtagere af den tjeneste, der leveres af onlineplatformene
 - (b) organet har den nødvendige ekspertise, for så vidt angår de spørgsmål, der opstår på et eller flere særlige områder i tilknytning til ulovligt indhold, eller for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af vilkår og betingelser for en eller flere typer onlineplatforme, hvilket giver organet mulighed for at bidrage effektivt til bilæggelsen af en tvist
 - (c) tvistbilæggelsen er let tilgængelig ved brug af elektronisk kommunikationsteknologi
 - (d) organet kan bilægge tvister hurtigt, effektivt og omkostningseffektivt og på mindst ét af Unionens officielle sprog
 - (e) tvistbilæggelsen finder sted i overensstemmelse med klare og retfærdige procedureregler.

Koordinatoren for digitale tjenester anfører i påkommende tilfælde i certifikatet organets særlige ekspertiseområder og det eller de officielle EU-sprog, som organet kan bilægge tvister på, jf. første afsnit, litra b) og d).

3. Hvis organet træffer afgørelse om tvisten til fordel for tjenestemodtageren, godtgør onlineplatformen modtageren alle gebyrer og andre rimelige udgifter, som modtageren har betalt eller skal betale i forbindelse med tvistbilæggelsen. Hvis

organet afgør tvisten til fordel for onlineplatformen, skal modtageren ikke godtgøre gebyrer eller andre udgifter, som onlineplatformen har betalt eller skal betale i forbindelse med tvistbilæggelsen.

De gebyrer, som organet opkræver for tvistbilæggelsen, skal være rimelige og må under ingen omstændigheder overstige omkostningerne herved.

Certificerede udenretslige tvistbilæggelsesorganer skal oplyse de berørte tjenestemodtagere og den berørte onlineplatform om gebyrerne eller de mekanismer, der anvendes til at fastsætte gebyrerne, inden de indleder i tvistbilæggelsen.

4. Medlemsstaterne kan oprette udenretslige tvistbilæggelsesorganer med henblik på stk. 1 eller støtte aktiviteterne i en række af eller i alle de udenretslige tvistbilæggelsesorganer, som de har certificeret i overensstemmelse med stk. 2.

Medlemsstaterne sikrer, at ingen af deres aktiviteter udført i henhold til første afsnit påvirker deres koordinatore for digitale tjenesters mulighed for at certificere de pågældende organer i overensstemmelse med stk. 2.

5. Koordinatorerne for digitale tjenester underretter Kommissionen om de udenretslige tvistbilæggelsesorganer, som de har certificeret i overensstemmelse med stk. 2, herunder i givet fald om de specifikationer, der er omhandlet i nævnte stykkes andet afsnit. Kommissionen offentliggør en liste over disse organer, herunder over disse specifikationer, på et særligt websted og holder den ajour.
6. Denne artikel berører ikke direktiv 2013/11/EU og procedurer for alternativ tvistbilæggelse og instanser for forbrugere, der er etableret i henhold til nævnte direktiv.

Artikel 19 *Pålidelige indberettere*

1. Onlineplatforme træffer de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at behandlingen af anmeldelser, der indgives af pålidelige indberettere gennem de mekanismer, der er omhandlet i artikel 14, prioriteres, og at der træffes en hurtig afgørelse.
2. Status som pålidelig indberetter i henhold til denne forordning tildeles på grundlag af en ansøgning fra de enkelte enheder af koordinatoren for digitale tjenester i den medlemsstat, hvor ansøgeren er etableret, hvis ansøgeren har godtgjort at opfylde alle følgende betingelser:
 - (a) ansøger har særlig ekspertise og kompetence til at afsløre, identificere og anmelde ulovligt indhold
 - (b) ansøger repræsenterer kollektive interesser og er uafhængig af enhver onlineplatform
 - (c) ansøger udfører sine aktiviteter med henblik på indgivelse af anmeldelser på en rettidig, omhyggelig og objektiv måde.

3. Koordinatorerne for digitale tjenester meddeler Kommissionen og rådet for digitale tjenester navne, adresser og e-mailadresser på de enheder, som de har tildelt status som pålidelige indberettere i overensstemmelse med stk. 2.
4. Kommissionen offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, i en offentligt tilgængelig database og ajourfører databasen.
5. Hvis en onlineplatform har oplysninger, der viser, at en pålidelig indberetter har indgivet et betydeligt antal anmeldelser, der ikke er tilstrækkelig præcise eller underbyggede, gennem de i artikel 14 omhandlede mekanismer, herunder oplysninger indsamlet i forbindelse med behandlingen af klager gennem de i artikel 17, stk. 3, omhandlede interne klagebehandlingssystemer, videregiver platformen disse oplysninger til koordinatoren for digitale tjenester, der tildelte den pågældende enhed status som pålidelig indberetter, med de nødvendige forklaringer og støttedokumenter.
6. Koordinatoren for digitale tjenester, der tildelte enheden status som pålidelig indberetter, tilbagekalder denne status, hvis koordinatoren efter en undersøgelse enten på eget initiativ eller på grundlag af oplysninger modtaget af tredjeparter, herunder oplysninger fra en onlineplatform i henhold til stk. 5, fastslår, at enheden ikke længere opfylder betingelserne i stk. 2. Inden tilbagekaldelsen af den pågældende status giver koordinatoren for digitale tjenester enheden mulighed for at reagere på resultaterne af dens undersøgelse og dens hensigt om at tilbagekalde enhedens status som pålidelig indberetter
7. Kommissionen kan efter høring af rådet for digitale tjenester udstede retningslinjer for at bistå onlineplatforme og koordinatore af digitale tjenester i anvendelsen af stk. 5 og 6.

Artikel 20

Foranstaltninger og beskyttelse mod misbrug

1. Onlineplatforme suspenderer i en rimelig periode og efter udstedelse af en forudgående advarsel leveringen af deres tjenester til tjenestemodtagere, der ofte leverer åbenbart ulovligt indhold.
2. Onlineplatforme suspenderer i en rimelig periode og efter udstedelse af en forudgående advarsel behandlingen af anmeldelser og klager indgivet gennem de i artikel 14 og 17 omhandlede anmeldelses- og fjernelsesmekanismer og interne klagebehandlingssystemer af enkeltpersoner eller enheder eller af klager, som ofte indgiver anmeldelser eller klager, der er åbenbart grundløse.
3. Onlineplatforme vurderer fra sag til sag rettidigt, omhyggeligt og objektivt, om en modtager, en enkeltperson, en enhed eller en klager er involveret i misbrug som omhandlet i stk. 1 og 2, under hensyntagen til alle relevante forhold og omstændigheder, der fremgår tydeligt af de oplysninger, som er tilgængelige for onlineplatformen. Disse omstændigheder skal mindst omfatte:
 - (a) det samlede antal eksempler på åbenbart ulovligt indhold eller åbenbart grundløse anmeldelser eller klager indgivet i det forløbne år

- (b) den relative andel heraf i forhold til det samlede antal leverede informationer eller indgivne anmeldelser i det forløbne år
 - (c) grovheden af misbrugen og konsekvenserne heraf
 - (d) modtagerens, enkeltpersonens, enhedens eller klagerens hensigt.
4. Onlineplatforme fastsætter på en klar og detaljeret måde deres politik med hensyn til misbrug som omhandlet i stk. 1 og 2 i deres vilkår og betingelser, herunder med hensyn til de forhold og omstændigheder, som de tager hensyn til ved vurderingen af, om en bestemt adfærd udgør misbrug, og af suspensionens varighed.

Artikel 21

Anmeldelse af mistanke om strafbare handlinger

1. Hvis en onlineplatform får kendskab til oplysninger, der giver anledning til mistanke om, at der er begået, bliver begået eller sandsynligvis vil blive begået en alvorlig strafbar handling, der indebærer en trussel mod menneskers liv eller sikkerhed, underretter den straks de retshåndhævende eller retslige myndigheder i den eller de berørte medlemsstater om sin mistanke og giver alle tilgængelige relevante oplysninger.
2. Hvis onlineplatformen ikke med rimelig sikkerhed kan identificere den berørte medlemsstat, underretter den de retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, hvor platformen er etableret eller har sin retlige repræsentant, eller Europol.

Med henblik på anvendelsen af denne artikel er den berørte medlemsstat den medlemsstat, hvori den formodede lovovertrædelse har fundet sted, finder sted og sandsynligvis vil finde sted, eller den medlemsstat, hvori den formodede lovovertræder er bosiddende eller etableret, eller den medlemsstat, hvori offeret for den formodede lovovertrædelse er bosiddende eller etableret.

Artikel 22

Erhvervsdrivendes sporbarhed

1. En onlineplatform, der giver forbrugerne mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med erhvervsdrivende, sikrer, at de erhvervsdrivende kun kan anvende dens tjenester til at fremme budskaber om eller udbyde produkter eller tjenester til forbrugere, som befinder sig i Unionen, hvis onlineplatformen forud for anvendelsen af dens tjenester har indhentet følgende oplysninger:
 - (a) navn, adresse, telefonnummer og e-mailadresse på den erhvervsdrivende

- (b) en kopi af den erhvervsdrivendes identifikationsdokument eller enhver anden form for elektronisk identifikation som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014⁵⁰
 - (c) den erhvervsdrivendes bankkontooplysninger, hvis den erhvervsdrivende er en fysisk person
 - (d) navn, adresse, telefonnummer og e-mailadresse på den erhvervsdrivende som defineret i artikel 3, nr. 13), og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020⁵¹ eller enhver relevant EU-retsakt
 - (e) hvis den erhvervsdrivende er optaget i et handelsregister eller et lignende offentligt register, det handelsregister, hvori den erhvervsdrivende er registreret, og vedkommendes registreringsnummer eller tilsvarende identifikationsmidler i dette register
 - (f) en selvcertificering fra den erhvervsdrivende, der forpligter sig til kun at udbyde produkter eller tjenester, der er i overensstemmelse med de gældende regler i EU-retten.
2. Efter modtagelsen af disse oplysninger gør onlineplatformen en rimelig indsats for at vurdere, om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), d) og e), er pålidelige, ved brug af frit tilgængelige officielle onlinedatabaser eller onlinegrænseflader, der stilles til rådighed af en medlemsstat eller Unionen, eller gennem anmodninger til den erhvervsdrivende om at fremlægge dokumentation fra pålidelige kilder.
3. Hvis onlineplatformen får mistanke om, at de i stk. 1 omhandlede oplysninger fra den pågældende erhvervsdrivende er unøjagtige eller ufuldstændige, anmoder den pågældende platform den erhvervsdrivende om at rette oplysningerne straks eller inden for den frist, der er fastsat i EU-retten og national ret, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at alle oplysninger er nøjagtige og fuldstændige.
- Hvis den erhvervsdrivende undlader at rette eller supplere disse oplysninger, suspenderer onlineplatformen leveringen af sin tjeneste til den erhvervsdrivende, indtil anmodningen er efterkommet.
4. Onlineplatformen lagrer de oplysninger, der er indhentet i henhold til stk. 1 og 2, på en sikker måde, så længe kontraktforholdet med den pågældende erhvervsdrivende består. Den sletter efterfølgende oplysningerne.
5. Med forbehold af stk. 2 videregiver platformen kun oplysningerne til tredjeparter, hvis dette kræves i henhold til gældende ret, herunder i forbindelse med de i artikel 9 omhandlede påbud og eventuelle påbud udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller Kommissionen med henblik på udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.

⁵⁰Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF.

⁵¹Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

6. Onlineplatformen stiller de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), d), e) og f), til rådighed for tjenestemodtagerne på en klar, lettilgængelig og forståelig måde.
7. Onlineplatformen udformer og organiserer sin onlinegrænseflade på en måde, der giver erhvervsdrivende mulighed for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til oplysninger forud for aftaleindgåelsen og oplysninger om produktsikkerhed i henhold til gældende EU-ret.

Artikel 23

Rapporteringsforpligtelser vedrørende gennemsigtighed for udbydere af onlineplatforme

1. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, skal onlineplatforme medtage oplysninger om følgende i de rapporter, der er omhandlet i nævnte artikel:
 - (a) antal tvister indbragt for de udenretslige tvistbilægelsesorganer, der er omhandlet i artikel 18, udfaldet af tvistbilægelsen og den gennemsnitlige tid, det tog at afslutte tvistbilægelsesprocedurene
 - (b) antal suspensioner i henhold til artikel 20, idet der skelnes mellem suspensioner som følge af levering af åbenbart ulovligt indhold, indgivelse af åbenbart grundløse anmeldelser og indgivelse af åbenbart grundløse klager
 - (c) enhver anvendelse af automatiske metoder med henblik på indholdsmoderation, herunder nærmere angivelse af de præcise formål, indikatorer for nøjagtigheden af de automatiske metoder med hensyn til at opfylde disse formål og eventuelle garantier.
2. Onlineplatforme offentliggør mindst én gang hver sjette måned oplysninger om antallet af aktive tjenestemodtagere i gennemsnit pr. måned i hver medlemsstat beregnet som et gennemsnit over de seneste seks måneder i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 25, stk. 2.
3. Onlineplatforme meddeler koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet på dennes anmodning de i stk. 2 omhandlede oplysninger, som ajourføres frem til tidspunktet for en sådan anmodning. Koordinatoren for digitale tjenester kan kræve, at onlineplatformen giver yderligere oplysninger om den beregning, der er omhandlet i nævnte stykke, herunder forklaringer og dokumentation for de anvendte data. Disse oplysninger må ikke indeholde personoplysninger.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge skabeloner for form og indhold og andre enkeltheder i de rapporter, der udarbejdes i henhold til stk. 1.

Artikel 24

Gennemsigtighed i onlinereklamer

Onlineplatforme, der viser reklamer på deres onlinegrænseflader, sikrer, at tjenestemodtagerne for hver specifik reklame, der vises til hver enkelt modtager, på en klar og utvetydig måde og i realtid kan identificere:

- (a) at den viste information er en reklame
- (b) den fysiske eller juridiske person, på hvis vegne reklamen vises
- (c) relevante oplysninger om de vigtigste parametre, der anvendes til at bestemme den modtager, som reklamen er rettet til.

AFDELING 4

SUPPLERENDE FORPLIGTELSE FOR MEGET STORE ONLINEPLATFORME VEDRØRENDE STYRING AF SYSTEMISKE RISICI

Artikel 25

Meget store onlineplatforme

1. Denne afdeling finder anvendelse på onlineplatforme, der leverer deres tjenester til et gennemsnitligt antal aktive modtagere af tjenesten i Unionen på 45 mio. EUR eller derover pr. måned beregnet i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i de i stk. 3 omhandlede delegerede retsakter.
2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 69 med henblik på at justere det gennemsnitlige antal modtagere af tjenesten i Unionen pr. måned som omhandlet i stk. 1, hvis befolkningstallet i Unionen stiger eller falder med mindst 5 % i forhold til befolkningstallet i 2020 eller — efter justeringen ved hjælp af en delegeret retsakt — befolkningstallet i det år, hvor den seneste delegerede retsakt blev vedtaget. I så fald justerer Kommissionen antallet, således at det svarer til 10 % af Unionens befolkning det år, hvor den vedtager den delegerede retsakt, rundet op eller ned, således at antallet kan udtrykkes i millioner.
3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 69 efter høring af rådet for digitale tjenester med henblik på at fastsætte en specifik metode til beregning af antallet af aktive modtagere af tjenesten i Unionen i gennemsnit pr. måned med henblik på stk. 1. Metoden fastsætter navnlig, hvordan befolkningstallet i Unionen skal beregnes, og kriterierne for beregning af antallet af aktive modtagere af tjenesten i Unionen i gennemsnit pr. måned under hensyntagen til forskellige tilgængelighedsfunktioner.
4. Koordinatorerne for digitale tjenester i etableringslandet kontrollerer mindst hver sjette måned, om antallet af aktive modtagere af tjenesten i Unionen på onlineplatforme under deres jurisdiktion svarer til eller højere end det antal, der er omhandlet i stk. 1. På grundlag af denne kontrol træffer koordinatoren afgørelse om at udpege onlineplatformen som en meget stor onlineplatform med henblik på denne forordning eller om at bringe udpegelsen til ophør og underretter uden unødigt forsinkelse den berørte onlineplatform og Kommissionen om denne afgørelse.

Kommissionen sikrer, at listen over udpegede meget store onlineplatforme offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, og ajourfører listen. Forpligtelserne i denne afdeling finder anvendelse eller ophører med at finde anvendelse på de berørte meget store onlineplatforme fire måneder efter denne offentliggørelse.

Artikel 26
Risikovurdering

1. Meget store onlineplatforme identificerer, analyserer og vurderer mindst én gang om året fra anvendelsesdatoen som fastsat i artikel 25, stk. 4, andet afsnit, eventuelle væsentlige systemiske risici forbundet med deres tjenester og brugen heraf i Unionen. Denne risikovurdering er specifik for deres tjenester og omfatter følgende systemiske risici:
 - (a) udbredelse af ulovligt indhold gennem deres tjenester
 - (b) negativ indvirkning på udøvelsen af de grundlæggende rettigheder til respekt for privatliv og familieliv, ytrings- og informationsfrihed, forbuddet mod forskelsbehandling og børns rettigheder som nedfældet i artikel 7, 11, 21 og 24 i chartret
 - (c) bevidst manipulation af deres tjeneste, herunder ved ikkeautentisk brug eller automatiseret udnyttelse af tjenesten, med en reel eller forventet negativ indvirkning på beskyttelsen af folkesundheden, mindreårige, samfundsdebatten eller reelle eller forventede virkninger for valgprocesser og den offentlige sikkerhed.
2. Ved risikovurderingen tager meget store onlineplatforme navnlig hensyn til, hvordan deres indholdsmoderationssystemer, anbefalingssystemer og systemer til udvælgelse og visning af reklamer påvirker de i stk. 1 omhandlede systemiske risici, herunder den potentielt hurtige og brede udbredelse af ulovligt indhold og af information, der er i strid med deres vilkår og betingelser.

Artikel 27
Risikobegrænsning

1. Meget store onlineplatforme indfører rimelige, forholdsmæssige og effektive afbødende foranstaltninger, som er skræddersyet til de specifikke systemiske risici, der er identificeret i henhold til artikel 26. Sådanne foranstaltninger kan, hvor det er relevant, omfatte:
 - (a) tilpasning af indholdsmoderations- eller -anbefalingssystemer, deres beslutningsprocesser, deres tjenesters funktionaliteter eller funktion eller deres vilkår og betingelser
 - (b) målrettede foranstaltninger, der har til formål at begrænse visningen af reklamer i forbindelse med den tjeneste, de leverer
 - (c) styrkelse af de interne processer eller tilsynet med deres aktiviteter, navnlig med hensyn til afdækning af systemiske risici
 - (d) indledning eller tilpasning af samarbejdet med pålidelige indberettere i overensstemmelse med artikel 19

- (e) indledning eller tilpasning af samarbejdet med andre onlineplatforme gennem de adfærdskodekser og krisemodeller, der er omhandlet i henholdsvis artikel 35 og 37.
- 2. rådet for digitale tjenester offentliggør i samarbejde med Kommissionen én gang om året omfattende rapporter, som skal indeholde følgende:
 - (a) identifikation og vurdering af de mest fremtrædende og tilbagevendende systemiske risici indberettet af meget store onlineplatforme eller identificeret gennem andre informationskilder, navnlig de kilder, der er omhandlet i artikel 31 og 33
 - (b) meget store onlineplatformes bedste praksis for afbødning af de identificerede systemiske risici.
- 3. Kommissionen kan i samarbejde med koordinatorene for digitale tjenester udstede generelle retningslinjer for anvendelsen af stk. 1 i forbindelse med specifikke risici, navnlig med henblik på at præsentere bedste praksis og anbefale mulige foranstaltninger under behørig hensyntagen til de mulige konsekvenser af foranstaltningerne for alle berørte parter grundlæggende rettigheder som nedfældet i chartret. I forbindelse med udarbejdelsen af disse retningslinjer afholder Kommissionen offentlige høringer.

Artikel 28 *Uafhængig revision*

- 1. Meget store onlineplatforme underlægges revisioner for egen regning mindst én gang om året med henblik på vurdering af overholdelsen af følgende:
 - (a) forpligtelserne i kapitel III
 - (b) eventuelle tilsagn afgivet i medfør af de adfærdskodekser, der er omhandlet i artikel 35 og 36, og de kriseprotokoller, der er omhandlet i artikel 37.
- 2. Revisioner, der udføres i henhold til stk. 1, udføres af organisationer, som:
 - (a) er uafhængige af den berørte meget store onlineplatform
 - (b) har dokumenteret ekspertise inden for risikostyring, teknisk kompetence og kapacitet
 - (c) udviser objektivitet og overholder fagets standarder, navnlig dokumenteret ved overholdelse af adfærdskodekser eller passende standarder.
- 3. De organisationer, der udfører revisionerne, udarbejder en revisionsrapport for hver revision. Rapporten skal være skriftlig og som minimum indeholde følgende:
 - (a) navn, adresse på og kontaktpunkt for den reviderede meget store onlineplatform og den omfattede periode
 - (b) navn og adresse på den organisation, der udfører revisionen

- (c) en beskrivelse af de specifikke reviderede elementer og den anvendte metode
 - (d) en beskrivelse af de vigtigste revisionsresultater
 - (e) en revisionserklæring — enten positiv, positiv med bemærkninger eller negativ — om, hvorvidt den reviderede meget store onlineplatform har opfyldt sine forpligtelser og de i stk. 1 omhandlede tilsagn
 - (f) hvis revisionserklæringen ikke er positiv, operationelle anbefalinger om specifikke foranstaltninger til at sikre overholdelse.
4. Meget store onlineplatforme, der modtager en revisionsrapport, som ikke er positiv, tager behørigt hensyn til eventuelle operationelle anbefalinger til dem, således at de kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre dem. De vedtager senest en måned efter modtagelsen af disse anbefalinger en revisionsrapport om gennemførelsen, hvori der redegøres for disse foranstaltninger. Hvis de ikke gennemfører de operationelle anbefalinger, begrundes dette i revisionsrapporten om gennemførelsen og redegør for alternative foranstaltninger, som de måtte have truffet for at afhjælpe identificerede tilfælde af manglende overholdelse.

Artikel 29 *Anbefalingssystemer*

1. Meget store onlineplatforme, der anvender anbefalingssystemer, fastsætter i deres vilkår og betingelser på en klar, tilgængelig og letforståelig måde de vigtigste parametre, der anvendes i deres anbefalingssystemer, samt i givet fald tjenestemodtagernes muligheder for at ændre eller påvirke de vigtigste parametre, som de måtte have gjort tilgængelige, herunder mindst én mulighed, som ikke er baseret på profilering som defineret i artikel 4, nr. 4), i forordning (EU) 2016/679.
2. Hvis der er flere muligheder i henhold til stk. 1, tilvejebringer meget store onlineplatforme en let tilgængelig funktionalitet på deres onlinegrænseflade, som gør det muligt for tjenestemodtageren til enhver tid at vælge og ændre sin foretrukne mulighed for de enkelte anbefalingssystemer, der bestemmer den relative rækkefølge af den information, de får vist.

Artikel 30 *Yderligere gennemsigtighed i onlinereklamer*

1. Meget store onlineplatforme, der viser reklamer på deres onlinegrænseflader, opretter en database med de i stk. 2 omhandlede oplysninger, som gøres tilgængelig på deres applikationsprogrammeringsgrænseflader i et år efter, at reklamen blev vist for sidste gang på deres onlinegrænseflader. De sikrer, at databasen ikke indeholder personoplysninger om de tjenestemodtagere, som reklamen blev eller kan have været vist til.
2. Databasen skal mindst indeholde følgende oplysninger:
 - (a) reklamens indhold

- (b) den fysiske eller juridiske person, på hvis vegne reklamen vises
- (c) det tidsrum, hvori reklamen blev vist
- (d) om det var hensigten, at reklamen skulle vises specifikt til en eller flere bestemte grupper af tjenestemodtagere, og i givet fald de vigtigste parametre anvendt til dette formål
- (e) samlet antal tjenestemodtagere og i givet fald samlet antal for den eller de grupper af modtagere, som reklamen specifikt var rettet mod.

Artikel 31

Adgang til oplysninger og kontrol

1. Meget store onlineplatforme giver koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet eller Kommissionen adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at overvåge og vurdere overholdelsen af denne forordning, efter deres begrundede anmodning og inden for en rimelig frist som angivet i anmodningen. Koordinatoren for digitale tjenester og Kommissionen anvender kun de pågældende oplysninger til disse formål.
2. Efter begrundet anmodning fra koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet eller Kommissionen giver meget store onlineplatforme inden for en rimelig frist som angivet i anmodningen kontrolunderlagte forskere, der opfylder kravene i denne artikels stk. 4, adgang til oplysninger alene med henblik på forskning, der bidrager til at identificere og afklare de i artikel 26, stk. 1, nævnte systemiske risici.
3. Meget store onlineplatforme giver adgang til oplysninger i henhold til stk. 1 og 2 via onlinedatabaser eller applikationsprogrammeringsgrænseflader, alt efter hvad der er relevant.
4. Kontrolunderlagte forskere skal være tilknyttet akademiske institutioner, være uafhængige af kommercielle interesser, have dokumenteret ekspertise på de områder, der er knyttet til de undersøgte risici eller relaterede forskningsmetoder, og skal forpligte sig og være i stand til at opfylde de specifikke krav til datasikkerhed og fortrolighed, der er knyttet til den enkelte anmodning.
5. Kommissionen vedtager efter høring af rådet for digitale tjenester delegerede retsakter, der fastsætter de tekniske betingelser for, hvornår meget store onlineplatforme skal dele oplysninger i henhold til stk. 1 og 2, og de formål, hvortil oplysningerne kan anvendes. Disse delegerede retsakter fastsætter de specifikke betingelser, hvorunder en sådan deling af oplysninger med kontrolunderlagte forskere kan finde sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679, under hensyntagen til de berørte meget store onlineplatformes og tjenestemodtageres rettigheder og interesser, herunder beskyttelsen af fortrolige oplysninger, navnlig forretningshemmeligheder, og opretholdelse af sikkerheden i deres tjeneste.
6. Senest 15 dage efter modtagelsen af en anmodning som omhandlet i stk. 1 og 2 kan den meget store onlineplatform anmode koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet eller Kommissionen, alt efter hvad der er relevant, om at ændre

anmodningen, hvis den finder, at den ikke kan give adgang til de ønskede oplysninger af en af følgende to årsager:

- (a) den har ikke adgang til oplysningerne
- (b) hvis der gives adgang til oplysningerne, vil det medføre væsentlige sårbarheder for tjenestens sikkerhed eller for beskyttelsen af fortrolige oplysninger, navnlig forretningshemmeligheder.

7. Anmodninger om ændring i henhold til stk. 6, litra b), skal indeholde forslag til en eller flere alternative måder, hvorpå der kan gives adgang til de ønskede oplysninger eller andre oplysninger, som er relevante og tilstrækkelige til formålet med anmodningen.

Koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet eller Kommissionen træffer afgørelse om anmodningen om ændring inden for 15 dage og meddeler den meget store onlineplatform sin afgørelse og i påkommende tilfælde den ændrede anmodning og den nye frist til at efterkomme anmodningen.

Artikel 32 *Overvågningsansvarlige*

1. Meget store onlineplatforme udpeger en eller flere overvågningsansvarlige, der er ansvarlige for at overvåge deres overholdelse af denne forordning.
2. Meget store onlineplatforme udpeger kun personer, der har de nødvendige faglige kvalifikationer og den nødvendige viden, erfaring og evne til at udføre de opgaver, der er omhandlet i stk. 3, som overvågningsansvarlige. Overvågningsansvarlige kan enten være ansat på eller udføre disse opgaver på grundlag af en kontrakt med den berørte meget store onlineplatform.
3. Overvågningsansvarlige har følgende opgaver:
 - (a) samarbejde med koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet og Kommissionen med henblik på denne forordning
 - (b) tilrettelægge og føre tilsyn med den meget store onlineplatforms aktiviteter i forbindelse med den uafhængige revision i henhold til artikel 28
 - (c) informere og rådgive ledelsen og medarbejderne på den meget store onlineplatform om relevante forpligtelser i henhold til denne forordning
 - (d) overvåge, om den meget store onlineplatform overholder sine forpligtelser i henhold til denne forordning.
4. Meget store onlineplatforme træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de overvågningsansvarlige kan udføre deres opgaver uafhængigt.
5. Meget store onlineplatforme meddeler navn og kontaktoplysninger på den overvågningsansvarlige til koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet og Kommissionen.

6. Meget store onlineplatforme støtter de overvågningsansvarlige i udførelsen af deres opgaver og giver de overvågningsansvarlige de ressourcer, der er nødvendige for, at de kan udføre disse opgaver på passende vis. Den overvågningsansvarlige rapporterer direkte til platformens øverste ledelsesniveau.

Artikel 33

Rapporteringsforpligtelser vedrørende gennemsigtighed for meget store onlineplatforme

1. Meget store onlineplatforme offentliggør de i artikel 13 omhandlede rapporter senest seks måneder efter anvendelsesdatoen som fastsat i artikel 25, stk. 4, og derefter hver sjette måned.
2. Ud over de i artikel 13 omhandlede rapporter offentliggør og fremsender meget store onlineplatforme mindst én gang om året og senest 30 dage efter vedtagelsen af den revisionsrapport om gennemførelsen, der er omhandlet i artikel 28, stk. 4, følgende til koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet og Kommissionen:
 - (a) en rapport med resultaterne af risikovurderingen i henhold til artikel 26
 - (b) oplysninger om de relaterede risikobegrænsende foranstaltninger, der er identificeret og gennemført i henhold til artikel 27
 - (c) den revisionsrapport, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3
 - (d) den revisionsrapport om gennemførelsen, der er omhandlet i artikel 28, stk. 4.
3. Hvis en meget stor onlineplatform mener, at offentliggørelsen af oplysninger i henhold til stk. 2 kan resultere i videregivelse af platformens eller tjenestemodtagernes fortrolige oplysninger, medføre væsentlige sårbarheder for tjenestens sikkerhed, underminere den offentlige sikkerhed eller skade modtagerne, kan platformen fjerne sådanne oplysninger fra rapporterne. I så fald fremsender platformen de fuldstændige rapporter til koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet og til Kommissionen, ledsaget af en begrundelse for at fjerne oplysningerne fra de offentlige rapporter.

AFDELING 5

ANDRE BESTEMMELSER VEDRØRENDE DUE DILIGENCE-FORPLIGTELSE

Artikel 34

Standarder

1. Kommissionen støtter og fremmer udviklingen og gennemførelsen af frivillige industristandarder fastsat af relevante europæiske og internationale standardiseringsorganer, herunder som minimum standarder for:
 - (a) elektronisk indgivelse af anmeldelser i henhold til artikel 14
 - (b) pålidelige indberetteres elektroniske indgivelse af anmeldelser i henhold til artikel 19, herunder via applikationsprogrammeringsgrænseflader

- (c) specifikke grænseflader, herunder applikationsprogrammeringsgrænseflader, for at lette overholdelsen af forpligtelserne i artikel 30 og 31
 - (d) revision af meget store onlineplatforme i henhold til artikel 28
 - (e) interoperabilitet af de i artikel 30, stk. 2, omhandlede reklamedatabaser
 - (f) overførsel af data mellem reklameformidlere til støtte for gennemsigthedsforpligtelser i henhold til artikel 24, litra b) og c).
2. Kommissionen støtter ajourføringen af standarderne under hensyntagen til den teknologiske udvikling og de pågældende tjenestemodtageres adfærd.

Artikel 35 *Adfærdskodekser*

1. Kommissionen og rådet for digitale tjenester tilskynder til og letter udarbejdelsen af adfærdskodekser på EU-plan, som skal bidrage til en korrekt anvendelse af denne forordning, navnlig under hensyntagen til de specifikke udfordringer i forbindelse med håndteringen af forskellige former for ulovligt indhold og systemiske risici i overensstemmelse med EU-retten, navnlig om konkurrence og beskyttelse af personoplysninger.
2. Hvis der opstår en væsentlig systemisk risiko som omhandlet i artikel 26, stk. 1, der vedrører flere meget store onlineplatforme, kan Kommissionen opfordre de berørte meget store onlineplatforme, andre meget store onlineplatforme, andre onlineplatforme og andre udbydere af formidlingstjenester, alt efter hvad der er relevant, såvel som civilsamfundsorganisationer og andre interesserede parter til at deltage i udarbejdelsen af adfærdskodekser, herunder ved at fastsætte tilsagn om at træffe specifikke risikobegrænsende foranstaltninger og en ramme for regelmæssig rapportering om trufne foranstaltninger og resultaterne heraf.
3. Ved gennemførelsen af stk. 1 og 2 tilstræber Kommissionen og rådet for digitale tjenester at sikre, at adfærdskodeksernes formål fastsættes klart heri, og at de indeholder centrale resultatindikatorer til måling af opfyldelsen af disse formål, og at der tages behørigt hensyn til alle interesserede parter, herunder borgernes, behov og interesser på EU-plan. Kommissionen og rådet for digitale tjenester tilstræber også at sikre, at deltagerne regelmæssigt aflægger rapport til Kommissionen og deres respektive koordinators for digitale tjenester i etableringslandet om alle trufne foranstaltninger og deres resultater målt i forhold til de centrale resultatindikatorer, som de indeholder.
4. Kommissionen og rådet for digitale tjenester vurderer, om adfærdskodekserne opfylder målene i stk. 1 og 3, og overvåger og evaluerer regelmæssigt opfyldelsen af formålene. De offentliggør deres konklusioner.
5. Rådet for digitale tjenester overvåger og evaluerer regelmæssigt opfyldelsen af adfærdskodeksernes formål under hensyntagen til de centrale resultatindikatorer, som de måtte indeholde.

Artikel 36
Adfærdskodekser for onlinereklamer

1. Kommissionen tilskynder til og letter udarbejdelsen af adfærdskodekser på EU-plan blandt onlineplatforme og andre relevante tjenesteudbydere såsom udbydere af onlinereklameformidlingstjenester eller organisationer, der repræsenterer tjenestemodtagere og civilsamfundsorganisationer, eller relevante myndigheder for at bidrage til yderligere gennemsigtighed i onlinereklamer ud over kravene i artikel 24 og 30.
2. Kommissionen påser, at der i adfærdskodekserne tilstræbes en effektiv videregivelse af oplysninger under fuld overholdelse af alle involverede parter rettigheder og interesser og et konkurrencepræget, gennemsigtigt og retfærdigt miljø for onlinereklamer i overensstemmelse med EU-retten og national ret, navnlig om konkurrence og beskyttelse af personoplysninger. Kommissionen bestræber sig på at sikre, at adfærdskodekserne som minimum omfatter:
 - (a) videregivelse af oplysninger, som udbydere af onlinereklameformidlingstjenester er i besiddelse af, til tjenestemodtagerne vedrørende kravene i artikel 24, litra b) og c)
 - (b) videregivelse af oplysninger, som udbydere af onlinereklameformidlingstjenester er i besiddelse af, til databaser i henhold til artikel 30.
3. Kommissionen tilskynder til udarbejdelse af adfærdskodekser senest et år efter datoen for anvendelsen af denne forordning og til deres anvendelse senest seks måneder efter denne dato.

Artikel 37
Kriseprotokoller

1. Rådet for digitale tjenester kan anbefale, at Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4 iværksætter udarbejdelsen af krisemodeller til håndtering af krisesituationer, der er strengt begrænset til ekstraordinære omstændigheder, som påvirker den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.
2. Kommissionen tilskynder til og letter deltagelsen af meget store onlineplatforme og, hvor det er relevant, andre onlineplatforme med inddragelse af Kommissionen i udarbejdelsen, afprøvningen og anvendelsen af disse kriseprotokoller, som omfatter en eller flere af følgende foranstaltninger:
 - (a) visning af vigtig information om krisesituationen leveret af medlemsstaternes myndigheder eller på EU-plan
 - (b) sikring af, at det kontaktpunkt, der er omhandlet i artikel 10, har ansvaret for krisestyring
 - (c) hvor det er relevant, tilpasning af de ressourcer, der er afsat til overholdelse af forpligtelserne i artikel 14, 17, 19, 20 og 27, til de behov, der er opstået som følge af krisesituationen.

3. Kommissionen kan, hvor det er relevant, inddrage medlemsstaternes myndigheder og EU-organer, -kontorer og -agenturer i udarbejdelsen, afprøvningen og overvågningen af anvendelsen af kriseløsningsprotokollerne. Kommissionen kan, hvor det er nødvendigt og relevant, også inddrage civilsamfundsorganisationer eller andre relevante organisationer i udarbejdelsen af kriseprotokollerne.
4. Kommissionen bestræber sig på at sikre, at følgende er klart fastsat i kriseprotokollerne:
 - (a) de specifikke parametre til bestemmelse af, hvad der udgør den specifikke ekstraordinære omstændighed, som kriseprotokollen har til formål at afhjælpe, og de mål, den forfølger
 - (b) de enkelte deltagers rolle og de foranstaltninger, de skal iværksætte under forberedelsen, og når kriseprotokollen er blevet aktiveret
 - (c) en klar procedure for bestemmelse af, hvornår kriseprotokollen skal aktiveres
 - (d) en klar procedure for bestemmelse af den periode, hvori de foranstaltninger, der skal træffes, når kriseprotokollen er blevet aktiveret, skal træffes, der skal være strengt begrænset til, hvad der er nødvendigt for at håndtere de pågældende specifikke ekstraordinære omstændigheder
 - (e) garantier til imødegåelse af eventuelle negative virkninger for udøvelsen af de grundlæggende rettigheder nedfældet i chartret, navnlig ytrings- og informationsfriheden og retten til ikkeforskelsbehandling
 - (f) en procedure for offentlig rapportering om alle trufne foranstaltninger og deres varighed og resultater, når krisen er ovre.
5. Hvis Kommissionen finder, at en kriseprotokol ikke effektivt afhjælper krisesituationen eller sikrer udøvelsen af de grundlæggende rettigheder, jf. stk. 4, litra e), kan den anmode deltagerne om at revidere kriseprotokollen, herunder ved at træffe yderligere foranstaltninger.

Kapitel IV

Gennemførelse, samarbejde, sanktioner og håndhævelse

AFDELING 1

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG NATIONALE KOORDINATORER FOR DIGITALE TJENESTER

Artikel 38

Kompetente myndigheder og koordinatore for digitale tjenester

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder som ansvarlige for anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning ("kompetente myndigheder").

2. Medlemsstaterne udpeger en af de kompetente myndigheder som deres koordinator for digitale tjenester. Koordinatoren for digitale tjenester er ansvarlig for alle spørgsmål vedrørende anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning i denne medlemsstat, medmindre den pågældende medlemsstat har overdraget bestemte specifikke opgaver eller sektorer til andre kompetente myndigheder. Koordinatoren for digitale tjenester er under alle omstændigheder ansvarlig for at sikre koordineringen på nationalt plan af disse spørgsmål og for at bidrage til en effektiv og konsekvent anvendelse og håndhævelse af denne forordning i hele Unionen.

Med henblik herpå samarbejder koordinatorene for digitale tjenester med hinanden, andre kompetente nationale myndigheder, rådet for digitale tjenester og Kommissionen, uden at dette berører medlemsstaternes mulighed for at sikre en løbende udveksling af synspunkter med andre myndigheder, når det er relevant for udførelsen af disse andre myndigheders og koordinatoren for digitale tjenesters opgaver.

Hvis en medlemsstat udpeger mere end én kompetent myndighed ud over koordinatoren for digitale tjenester, sikrer den, at disse myndigheders og koordinatoren for digitale tjenesters respektive opgaver er klart defineret, og at de samarbejder tæt og effektivt under udførelsen af deres opgaver. Den berørte medlemsstat oplyser Kommissionen og rådet for digitale tjenester om navnet på de andre kompetente myndigheder og om deres respektive opgaver.

3. Medlemsstaterne udpeger koordinatorene for digitale tjenester senest to måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Medlemsstaterne offentliggør og meddeler Kommissionen og rådet for digitale tjenester navnet på og kontaktoplysninger for deres kompetente myndighed, som er udpeget som koordinator for digitale tjenester.

4. Kravene i artikel 39, 40 og 41 til koordinatorene for digitale tjenester gælder også for alle andre kompetente myndigheder, som medlemsstaterne udpeger i henhold til stk. 1.

Artikel 39

Krav til koordinatorene for digitale tjenester

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres koordinatorene for digitale tjenester udfører deres opgaver i henhold til denne forordning upartisk, gennemsigtigt og rettidigt. Medlemsstaterne sikrer, at deres koordinatorene for digitale tjenester har tilstrækkelige tekniske og økonomiske ressourcer og tilstrækkeligt personale til at udføre deres opgaver.
2. Koordinatorene for digitale tjenester handler i fuld uafhængighed under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser i overensstemmelse med denne forordning. De skal være frie for udefrakommende indflydelse, det være sig direkte eller indirekte, og må hverken søge eller modtage instrukser fra nogen anden offentlig myndighed eller nogen privat part.
3. Stk. 2 berører ikke de opgaver, der påhviler koordinatorene for digitale tjenester i overvågnings- og håndhævelsessystemet som omhandlet i denne forordning, og

samarbejdet med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2, og er ikke til hinder for, at de pågældende myndigheder kan føre tilsyn i overensstemmelse med nationale forfatningsretlige bestemmelser.

Artikel 40 *Jurisdiktion*

1. Den medlemsstat, hvor udbyderen af formidlingstjenester har sit hovedforretningssted, har jurisdiktion med henblik på kapitel III og IV i denne forordning.
2. En udbyder af formidlingstjenester, der ikke er etableret i Unionen, men udbyder tjenester i Unionen, anses med henblik på kapitel III og IV for at henhøre under jurisdiktionen i den medlemsstat, hvor dennes retlige repræsentant er bosiddende eller etableret.
3. Hvis en udbyder af formidlingstjenester ikke udpeger en retlig repræsentant i overensstemmelse med artikel 11, har alle medlemsstater jurisdiktion med henblik på kapitel III og IV. Hvis en medlemsstat beslutter at udøve jurisdiktion i henhold til dette stykke, underretter den alle andre medlemsstater og sikrer, at *ne bis in idem*-princippet overholdes.
4. Stk. 1, 2 og 3 berører ikke artikel 50, stk. 4, andet afsnit, og artikel 51, stk. 2, andet afsnit, og Kommissionens opgaver og beføjelser i henhold til afdeling 3.

Artikel 41 *Koordinatorer for digitale tjenesters beføjelser*

1. Når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, skal koordinatorer for digitale tjenester som minimum have følgende undersøgelsesbeføjelser, for så vidt angår den adfærd, der udvises af udbydere af formidlingstjenester under deres medlemsstats jurisdiktion:
 - (a) beføjelse til at kræve, at disse tjenesteydere og alle andre personer, der handler som led i deres erhverv, forretning, håndværk eller profession, og som med rimelighed kan have kendskab til oplysninger om en formodet overtrædelse af denne forordning, herunder organisationer, der udfører de revisioner, der er omhandlet i artikel 28 og artikel 50, stk. 3, fremlægger sådanne oplysninger inden for en rimelig frist
 - (b) beføjelse til at foretage kontrolbesøg på stedet i alle lokaler, som disse tjenesteydere eller personer anvender som led i deres erhverv, forretning, håndværk eller profession, eller til at anmode andre offentlige myndigheder om at gøre dette med henblik på at undersøge, beslaglægge, tage eller få kopier af oplysninger om en formodet overtrædelse i enhver form, uanset lagringsmediet
 - (c) beføjelse til at anmode enhver repræsentant for eller ethvert medlem af personalet hos disse tjenesteydere eller personer om at redegøre for eventuelle oplysninger om en formodet overtrædelse og til at registrere svarene.

2. Når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, skal koordinatorene for digitale tjenester som minimum have følgende håndhævelsesbeføjelser i forhold til udbydere af formidlingstjenester under deres medlemsstats jurisdiktion:

- (a) beføjelse til at acceptere de tilsagn, som disse udbydere har afgivet om at overholde denne forordning, og til at gøre disse tilsagn bindende
- (b) beføjelse til at kræve overtrædelser bragt til ophør og, hvor det er relevant, til at pålægge sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelsen, og som er nødvendige for effektivt at bringe overtrædelsen til ophør
- (c) beføjelse til at pålægge bøder i overensstemmelse med artikel 42 i tilfælde af manglende overholdelse af denne forordning, herunder ethvert påbud udstedt i henhold til stk. 1
- (d) beføjelse til at pålægge tvangsbøder i overensstemmelse med artikel 42 for at sikre, at en overtrædelse bringes til ophør i overensstemmelse med et påbud udstedt i henhold til nærværende stykkes litra b), eller i tilfælde af manglende overholdelse af ethvert påbud udstedt i henhold til stk. 1
- (e) beføjelse til at træffe foreløbige forholdsregler med henblik på at undgå risikoen for alvorlig skade.

For så vidt angår første afsnit, litra c) og d), har koordinatorene for digitale tjenester også de håndhævelsesbeføjelser, der er fastsat i disse litraer, i forhold til de andre personer, der er omhandlet i stk. 1, i tilfælde af manglende overholdelse af et af de påbud, der er udstedt til dem i henhold til nævnte stykke. De udøver kun disse håndhævelsesbeføjelser efter rettidigt at have givet disse andre personer alle relevante oplysninger vedrørende sådanne påbud, herunder om den gældende tidsperiode, de bøder eller tvangsbøder, der kan pålægges for manglende overholdelse, og klagemuligheder.

3. Når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, har koordinatorene for digitale tjenester i forhold til udbydere af formidlingstjenester under deres medlemsstats jurisdiktion, hvis alle andre beføjelser i henhold til denne artikel til at bringe en overtrædelse til ophør er udtømt, og overtrædelsen fortsætter og forvolder alvorlig skade, der ikke kan undgås gennem udøvelse af andre beføjelser i henhold til EU-retten eller national ret, beføjelse til at træffe følgende foranstaltninger:

- (a) kræve, at udbyderens ledelsesorgan inden for en rimelig frist undersøger situationen, vedtager og forelægger en handlingsplan med de nødvendige foranstaltninger til at bringe overtrædelsen til ophør, sikrer, at udbyderen træffer disse foranstaltninger, og aflægger rapport om de truffene foranstaltninger
- (b) hvis koordinatoren for digitale tjenester mener, at udbyderen ikke har opfyldt kravene i første led i tilstrækkelig grad, at overtrædelsen fortsætter og forvolder alvorlig skade, og at overtrædelsen er en alvorlig strafbar handling, der indebærer en trussel mod menneskers liv eller sikkerhed — anmode den kompetente retslige myndighed i den pågældende medlemsstat om at påbyde en midlertidig begrænsning af adgangen for tjenestemodtagere, der er berørt af overtrædelsen, eller, hvis dette ikke er teknisk muligt, af adgangen til udbyderens onlinegrænseflade, hvorpå overtrædelsen finder sted.

Medmindre koordinatoren for digitale tjenester handler på Kommissionens anmodning, jf. artikel 65, opfordrer koordinatoren forud for fremsendelsen af den i første afsnit, litra b), omhandlede anmodning interesserede parter til at fremsætte skriftlige bemærkninger inden for en frist på mindst to uger og redegør i denne forbindelse for de foranstaltninger, koordinatoren har til hensigt at anmode om med angivelse af den eller de tiltænkte adressater. Udbyderen, den eller de tiltænkte adressater og enhver anden tredjepart, der godtgør en legitim interesse, har ret til at deltage i proceduren ved den kompetente retslige myndighed. Enhver påbudt foranstaltning skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsens art, grovhed, gentagne karakter og varighed uden at begrænse de berørte tjenestemodtageres adgang til lovlig information unødigt.

Begrænsningen gælder for en periode på fire uger, men de kompetente retslige myndigheder kan i påbuddet give koordinatoren for digitale tjenester mulighed for at forlænge denne periode med yderligere perioder af samme længde, idet det maksimale antal forlængelser fastsættes af den pågældende retslige myndighed. Koordinatoren for digitale tjenester forlænger kun perioden, hvis koordinatoren under hensyntagen til alle berørte parters rettigheder og interesser og alle relevante omstændigheder, herunder eventuelle oplysninger fra udbyderen, adressaten eller adressaterne og enhver anden tredjepart, der har godtgjort en legitim interesse, finder, at begge følgende betingelser er opfyldt:

- (a) udbyderen har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger til at bringe overtrædelsen til ophør
- (b) den midlertidige begrænsning begrænser ikke tjenestemodtagernes adgang til lovlig information unødigt, henset til antallet af berørte modtagere og tilstedeværelsen af egnede og lettilgængelige alternativer.

Hvis koordinatoren for digitale tjenester mener, at disse to betingelser er opfyldt, men ikke kan forlænge perioden yderligere i henhold til tredje afsnit, indgiver koordinatoren en ny anmodning til den kompetente retslige myndighed, jf. første afsnit, litra b).

- 4. De i stk. 1, 2 og 3 nævnte beføjelser berører ikke afdeling 3.
- 5. De foranstaltninger, som koordinatorene for digitale tjenester træffer som led i udøvelsen af deres beføjelser som anført i stk. 1, 2 og 3, skal være effektive, have afskrækkende virkning og især stå i et rimeligt forhold til arten, grovheden, den gentagne karakter og varigheden af den overtrædelse eller formodede overtrædelse, som disse foranstaltninger vedrører, og i påkommende tilfælde til den pågældende formidlers økonomiske, tekniske og operationelle kapacitet.
- 6. Medlemsstaterne sikrer, at enhver udøvelse af beføjelserne i henhold til stk. 1, 2 og 3 er omfattet af tilstrækkelige garantier i gældende national ret i overensstemmelse med chartret og EU-rettens almindelige principper. Disse foranstaltninger må navnlig kun træffes under hensyntagen til retten til respekt for privatliv og retten til forsvar, herunder retten til at blive hørt og retten til aktindsigt, og med forbehold af alle berørte parters ret til adgang til effektive retsmidler.

Artikel 42

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af denne forordning begået af udbydere af formidlingstjenester under deres jurisdiktion og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres i overensstemmelse med artikel 41.
2. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.
3. Medlemsstaterne sikrer, at maksimumsbeløbet for sanktioner, der pålægges for manglende overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, ikke overstiger 6 % af den pågældende formidlers årlige indkomst eller omsætning. Sanktioner for afgivelse af urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger, manglende svar eller berigtigelse af urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger og manglende vilje til at underkaste sig et kontrolbesøg på stedet må ikke overstige 1 % af den pågældende formidlers årlige indkomst eller omsætning.
4. Medlemsstaterne sikrer, at maksimumsbeløbet for daglige tvangsbøder ikke overstiger 5 % af den pågældende formidlers gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår fra det i den pågældende afgørelse fastsatte tidspunkt.

Artikel 43

Klageadgang

Tjenestemodtagere har ret til at indgive en klage over udbydere af formidlingstjenester med påstand om overtrædelse af denne forordning til koordinatoren for digitale tjenester i den medlemsstat, hvor modtageren er bosiddende eller etableret. Koordinatoren for digitale tjenester vurderer klagen og sender den til koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet, hvis det er relevant. Hvis klagen henhører under en anden kompetent myndigheds ansvarsområde i koordinatorens medlemsstat, videresender den koordinator for digitale tjenester, der modtog klagen, klagen til den pågældende myndighed.

Artikel 44

Aktivitetsrapporter

1. Koordinatorerne for digitale tjenester udarbejder en årlig rapport om deres aktiviteter i henhold til denne forordning. De offentliggør de årlige rapporter og fremsender dem til Kommissionen og rådet for digitale tjenester.
2. Den årlige rapport skal mindst omfatte følgende oplysninger:
 - (a) antallet af og genstanden for påbud om at gribe ind over for ulovligt indhold og påbud om at give oplysninger udstedt i overensstemmelse med artikel 8 og 9 af en national retslig eller administrativ myndighed i den medlemsstat, hvor koordinatoren for digitale tjenester er beliggende

- (b) virkningerne af disse påbud som meddelt koordinatoren for digitale tjenester i henhold til artikel 8 og 9.
3. Hvis en medlemsstat har udpeget flere kompetente myndigheder i henhold til artikel 38, sikrer den, at koordinatoren for digitale tjenester udarbejder en enkelt rapport, der dækker alle kompetente myndigheders aktiviteter, og at koordinatoren for digitale tjenester modtager alle relevante oplysninger og den nødvendige støtte fra de andre berørte kompetente myndigheder.

Artikel 45

Grænseoverskridende samarbejde mellem koordinatorene for digitale tjenester

1. Hvis en koordinator for digitale tjenester har begrundet mistanke om, at en udbyder af en formidlingstjeneste, der ikke henhører under den pågældende medlemsstats jurisdiktion, har overtrådt denne forordning, anmoder den pågældende koordinator koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet om at vurdere sagen og træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes.

Hvis rådet for digitale tjenester har begrundet mistanke om, at en udbyder af formidlingstjenester har overtrådt denne forordning på en måde, der involverer mindst tre medlemsstater, kan den anbefale, at koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet vurderer sagen og træffer de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes.

2. En anmodning eller henstilling i henhold til stk. 1 skal som minimum indeholde følgende oplysninger:
- (a) oplysninger om det i artikel 10 omhandlede kontaktpunkt for den berørte udbyder af formidlingstjenester
 - (b) en beskrivelse af de relevante forhold, de relevante bestemmelser i denne forordning og baggrunden for, at den anmodende koordinator for digitale tjenester eller rådet for digitale tjenester har mistanke om, at udbyderen har overtrådt denne forordning
 - (c) alle andre oplysninger, som den anmodende koordinator for digitale tjenester eller rådet for digitale tjenester anser for relevante, herunder i givet fald oplysninger indsamlet på eget initiativ eller forslag til specifikke undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger, herunder foreløbige forholdsregler.
3. Koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet tager videst muligt hensyn til anmodningen eller henstillingen i henhold til stk. 1. Hvis koordinatoren ikke mener, at den har tilstrækkelige oplysninger til at følge op på anmodningen eller henstillingen, og har grund til at mene, at den anmodende koordinator for digitale tjenester eller rådet for digitale tjenester kan give yderligere oplysninger, kan koordinatoren anmode om sådanne oplysninger. Den i stk. 4 fastsatte tidsfrist suspenderes, indtil disse yderligere oplysninger er blevet forelagt.

4. Koordinatoren for digitale tjenester giver uden unødigt forsinkelse og under alle omstændigheder senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen eller henstillingen den anmodende koordinator for digitale tjenester eller rådet for digitale tjenester meddelelse om sin vurdering af den formodede overtrædelse eller i påkommende tilfælde om en anden kompetent myndigheds vurdering i henhold til national ret og om eventuelle undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger, der er truffet eller påtænkes i forbindelse hermed for at sikre, at denne forordning overholdes.
5. Hvis den anmodende koordinator for digitale tjenester eller i givet fald rådet for digitale tjenester ikke har modtaget et svar inden for den frist, der er fastsat i stk. 4, eller hvis koordinatoren ikke er enig i vurderingen fra koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet, kan koordinatoren henvise sagen til Kommissionen med alle relevante oplysninger. Disse oplysninger skal som minimum omfatte den anmodning eller henstilling, der er fremsendt til koordinatorene for digitale tjenester i etableringslandet, eventuelle yderligere oplysninger i henhold til stk. 3 og den meddelelse, der er omhandlet i stk. 4.
6. Kommissionen vurderer sagen senest tre måneder efter henvisningen af sagen i henhold til stk. 5 efter høring af koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet og, medmindre det selv har henvist sagen, rådet for digitale tjenester.
7. Hvis Kommissionen i henhold til stk. 6 konkluderer, at vurderingen eller de undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger, der er truffet eller påtænkes i henhold til stk. 4, er i strid med denne forordning, anmoder den koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet om at vurdere sagen nærmere og træffe de nødvendige undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes, og underrette Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet, senest to måneder efter anmodningen.

Artikel 46

Fælles undersøgelser og anmodninger om Kommissionens intervention

1. Koordinatorerne for digitale tjenester kan deltage i fælles undersøgelser af spørgsmål omfattet af denne forordning vedrørende udbydere af formidlingstjenester, som opererer i flere medlemsstater, og undersøgelserne kan koordineres med støtte fra rådet for digitale tjenester.

Sådanne fælles undersøgelser berører ikke de deltagende koordinatore for digitale tjenesters opgaver og beføjelser og de krav til udførelsen af disse opgaver og udøvelsen af disse beføjelser, der er fastsat i denne forordning. De deltagende koordinatore for digitale tjenester stiller resultaterne af de fælles undersøgelser til rådighed for andre koordinatore for digitale tjenester, Kommissionen og rådet for digitale tjenester via det system, der er omhandlet i artikel 67, med henblik på udførelsen af deres respektive opgaver i henhold til denne forordning.
2. Hvis en koordinator for digitale tjenester har begrundet mistanke om, at en meget stor onlineplatform har overtrådt denne forordning, kan den anmode Kommissionen om at træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes, i overensstemmelse med afdeling 3. En sådan

anmodning skal indeholde alle de oplysninger, der er anført i artikel 45, stk. 2, og begrundelsen for, at Kommissionen anmodes om at gribe ind.

AFDELING 2

DET EUROPÆISKE RÅD FOR DIGITALE TJENESTER

Artikel 47

Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester

1. Der nedsættes en uafhængig rådgivende gruppe af koordinatorene for digitale tjenester til at føre tilsyn med udbydere af formidlingstjenester, kaldet "Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester" ("rådet for digitale tjenester" eller "rådet").
2. Rådet yder rådgivning til koordinatorene for digitale tjenester og Kommissionen i overensstemmelse med denne forordning med henblik på at nå følgende mål:
 - (a) bidrage til en konsekvent anvendelse af denne forordning og et effektivt samarbejde mellem koordinatorene for digitale tjenester og Kommissionen vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning
 - (b) koordinere og bidrage til Kommissionens, koordinatorene for digitale tjenester og andre kompetente myndigheders retningslinjer om og analyse af nye problemstillinger i hele det indre marked vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning
 - (c) bistå koordinatorene for digitale tjenester og Kommissionen i tilsynet med meget store onlineplatforme.

Artikel 48

Rådets struktur

1. Rådet sammensættes af koordinatorene for digitale tjenester, som repræsenteres af højtstående embedsmænd. Hvis det er foreskrevet i national ret, deltager andre kompetente myndigheder, der har fået overdraget et specifikt operationelt ansvar for anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning sammen med koordinatoren for digitale tjenester, i rådet. Andre nationale myndigheder kan indbydes til møderne, hvis de drøftede spørgsmål er relevante for dem.
2. Hver medlemsstat har én stemme. Kommissionen har ikke stemmeret.

Rådet vedtager sine afgørelser med simpelt flertal.
3. Rådets formandskab varetages af Kommissionen. Kommissionen indkalder til møderne og udarbejder dagsordenen i overensstemmelse med rådets opgaver i henhold til denne forordning og dets forretningsorden.
4. Kommissionen yder administrativ og analytisk støtte til rådets aktiviteter i henhold til denne forordning.

5. Rådet kan indbyde eksperter og observatører til at deltage i møderne og kan samarbejde med andre EU-organer, -kontorer, -agenturer og rådgivende grupper og med eksterne eksperter, hvor dette er relevant. Rådet offentliggør resultaterne af dette samarbejde.
6. Rådet vedtager sin forretningsorden med Kommissionens samtykke.

Artikel 49
Rådets opgaver

1. Hvis det er nødvendigt for at nå de mål, der er fastsat i artikel 47, stk. 2, skal rådet navnlig:
 - (a) støtte koordineringen af fælles undersøgelser
 - (b) støtte de kompetente myndigheder i analysen af rapporter og resultater af revisioner af meget store onlineplatforme, der skal fremsendes i henhold til denne forordning
 - (c) afgive udtalelser, fremsætte henstillinger eller yde rådgivning til koordinatorene for digitale tjenester i overensstemmelse med denne forordning
 - (d) opfordre Kommissionen til at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 51, og på Kommissionens anmodning afgive udtalelser om Kommissionens forslag til foranstaltninger vedrørende meget store onlineplatforme i overensstemmelse med denne forordning
 - (e) støtte og fremme udviklingen og gennemførelsen af europæiske standarder, retningslinjer, rapporter, skabeloner og adfærdskodekser i overensstemmelse med denne forordning og afdækningen af nye problemstillinger vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.
2. Koordinatorer for digitale tjenester og andre nationale kompetente myndigheder, som ikke følger de udtalelser, anmodninger eller henstillinger, som rådet har rettet til dem, skal begrunde dette valg i forbindelse med rapporteringen i henhold til denne forordning eller i forbindelse med vedtagelsen af de pågældende afgørelser, alt efter hvad der er relevant.

AFDELING 3
TILSYN, UNDERSØGELSE, HÅNDHÆVELSE OG OVERVÅGNING I FORBINDELSE
MED MEGET STORE ONLINEPLATFORME

Artikel 50
Øget tilsyn med meget store onlineplatforme

1. Hvis koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet træffer en afgørelse om, at en meget stor onlineplatform har overtrådt en eller flere af bestemmelserne i kapitel III, afdeling 4, anvender koordinatoren det i nærværende artikel omhandlede

system for øget tilsyn. Koordinatoren tager videst muligt hensyn til enhver udtalelse og henstilling fra Kommissionen og rådet for digitale tjenester i henhold til denne artikel.

Kommissionen, der handler på eget initiativ, eller rådet for digitale tjenester, der handler på eget initiativ eller efter anmodning fra mindst tre koordinatore for digitale tjenester i destinationslandet, kan, hvis de har begrundet mistanke om, at en meget stor onlineplatform har overtrådt en eller flere af disse bestemmelser, opfordre koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet til at undersøge den formodede overtrædelse med henblik på, at den pågældende koordinator for digitale tjenester træffer en sådan afgørelse inden for en rimelig frist.

2. I forbindelse med meddelelsen af den i stk. 1, første afsnit, omhandlede afgørelse til den berørte meget store onlineplatform anmoder koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet platformen om at udarbejde en handlingsplan med angivelse af, hvordan platformen agter bringe overtrædelsen til ophør eller afhjælpe den, og fremsende den til koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet, Kommissionen og rådet for digitale tjenester senest en måned efter den pågældende afgørelse. Foranstaltningerne i handlingsplanen kan, hvor det er relevant, omfatte deltagelse i en adfærdskodeks som omhandlet i artikel 35.
3. Senest en måned efter modtagelsen af handlingsplanen sender rådet for digitale tjenester sin udtalelse om handlingsplanen til koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet. Senest en måned efter modtagelsen af udtalelsen træffer koordinatoren for digitale tjenester afgørelse om, hvorvidt handlingsplanen er hensigtsmæssig til at bringe overtrædelsen til ophør eller afhjælpe den.

Hvis koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet har betænkeligheder med hensyn til foranstaltningernes egnethed til at bringe overtrædelsen til ophør eller afhjælpe den, kan koordinatoren anmode den berørte meget store onlineplatform om at underkaste sig en yderligere uafhængig revision for at vurdere effektiviteten af disse foranstaltninger med hensyn til at bringe overtrædelsen til ophør eller afhjælpe den. I så fald sender platformen revisionsrapporten til den pågældende koordinator for digitale tjenester, Kommissionen og rådet for digitale tjenester senest fire måneder efter den i første afsnit omhandlede afgørelse. I forbindelse med anmodningen om en sådan yderligere revision kan koordinatoren for digitale tjenester anføre et bestemt revisionsorgan, som skal udføre revisionen for den pågældende platforms regning, udvalgt på grundlag af kriterierne i artikel 28, stk. 2.

4. Koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet meddeler Kommissionen, rådet for digitale tjenester og den berørte meget store onlineplatform sin holdning til, hvorvidt den meget store onlineplatform har bragt overtrædelsen til ophør eller afhjulpel den, med en begrundelse. Dette skal ske inden for følgende frister, alt efter hvad der er relevant:
 - (a) senest en måned efter modtagelsen af den i stk. 3, andet afsnit, omhandlede revisionsrapport, hvis en sådan revision er udført
 - (b) senest tre måneder efter afgørelsen om den handlingsplan, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, hvis der ikke er udført en sådan revision

- (c) straks efter udløbet af den frist, der er fastsat i stk. 2, hvis platformen ikke har fremsendt handlingsplanen inden for denne frist.

Efter denne meddelelse har koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet ikke længere ret til at træffe undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger vedrørende den berørte meget store onlineplatforms relevante adfærd, jf. dog artikel 66 eller andre foranstaltninger, som denne måtte træffe efter anmodning fra Kommissionen.

Artikel 51

Kommissionens intervention og indledning af procedurer

1. Kommissionen kan, enten efter henstilling fra rådet for digitale tjenester eller på eget initiativ efter høring af rådet, indlede en procedure med henblik på vedtagelse af afgørelser i henhold til artikel 58 og 59 vedrørende den pågældende adfærd udvist af den meget store onlineplatform, som:
 - (a) mistænkes for at have overtrådt en eller flere af bestemmelserne i denne forordning, og hvor koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet har ikke truffet nogen undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger efter anmodning fra Kommissionen, jf. artikel 45, stk. 7, efter udløbet af fristen i denne anmodning
 - (b) mistænkes for at have overtrådt en eller flere af bestemmelserne i denne forordning, og hvor koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet har anmodet Kommissionen om at gribe ind i overensstemmelse med artikel 46, stk. 2, efter modtagelsen af denne anmodning
 - (c) er fundet skyldig i overtrædelse af en eller flere af bestemmelserne i kapitel III, afdeling 4, efter udløbet af den relevante frist for den meddelelse, der er omhandlet i artikel 50, stk. 4.
2. Hvis Kommissionen beslutter at indlede en procedure i henhold til stk. 1, underretter den alle koordinatorene for digitale tjenester, rådet for digitale tjenester og den berørte meget store onlineplatform.

For så vidt angår stk. 1, litra a) og b), har den pågældende koordinator for digitale tjenester i etableringslandet efter denne meddelelse ikke længere ret til at træffe undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger vedrørende den berørte meget store onlineplatforms relevante adfærd, jf. dog artikel 66 eller andre foranstaltninger, som denne måtte træffe efter anmodning fra Kommissionen.
3. Koordinatoren for digitale tjenester som omhandlet i artikel 45, stk. 7, artikel 46, stk. 2, og 50, stk. 1, alt efter hvad der er relevant, fremsender uden unødigt forsinkelse efter at være blevet underrettet følgende til Kommissionen:
 - (a) alle oplysninger, som koordinatoren for digitale tjenester har udvekslet vedrørende overtrædelsen eller den formodede overtrædelse, alt efter hvad der er relevant, med rådet for digitale tjenester og med den berørte meget store onlineplatform

- (b) den pågældende koordinator for digitale tjenesters sagsakter vedrørende overtrædelsen eller den formodede overtrædelse, alt efter hvad der er relevant
 - (c) alle andre oplysninger, som koordinatoren for digitale tjenester er i besiddelse af, der kan være relevante for den procedure, Kommissionen har indledt.
4. Rådet for digitale tjenester og de koordinatore for digitale tjenester, der fremsætter den i artikel 45, stk. 1, omhandlede anmodning, fremsender uden unødigt forsinkelse efter at være blevet underrettet alle de oplysninger, som de er i besiddelse af, der kan være relevante for den procedure, Kommissionen har indledt, til Kommissionen.

Artikel 52 *Anmodninger om oplysninger*

1. For at kunne løse sine opgaver i henhold til denne afdeling kan Kommissionen på simpel anmodning eller ved afgørelse kræve, at de berørte meget store onlineplatforme og alle andre personer, der handler som led i deres erhverv, forretning, håndværk eller profession, og som med rimelighed kan have kendskab til oplysninger om den formodede overtrædelse eller overtrædelsen, alt efter hvad der er relevant, herunder organisationer, der udfører de revisioner, der er omhandlet i artikel 28 og artikel 50, stk. 3, tilvejebringer sådanne oplysninger inden for en rimelig frist.
2. Ved fremsendelsen af en simpel anmodning om oplysninger til den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, angiver Kommissionen retsgrundlaget for og formålet med anmodningen, præciserer hvilke oplysninger der ønskes, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne og de i artikel 59 omhandlede sanktioner for udlevering af urigtige eller vildledende oplysninger.
3. Når Kommissionen ved afgørelse pålægger den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, at udlevere oplysninger, angiver den retsgrundlaget for og formålet med anmodningen, præciserer, hvilke oplysninger der ønskes, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne. Den henviser også til de sanktioner, der er omhandlet i artikel 59, og henviser til eller pålægger de tvangsbøder, der er omhandlet i artikel 60. Den henviser desuden til retten til at lade afgørelsen prøve ved Den Europæiske Unions Domstol.
4. Indehaverne af den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, eller disses repræsentanter, og hvad angår juridiske personer og selskaber, eller hvis de ikke har status som juridisk person, de personer, der ifølge lov eller vedtægt har beføjelse til at repræsentere dem, skal give de ønskede oplysninger på vegne af den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1. Behørigt befuldmægtigede advokater kan give de ønskede oplysninger på deres klienters vegne. Sidstnævnte bærer det fulde ansvar, såfremt de fremlagte oplysninger er ufuldstændige, urigtige eller vildledende.
5. På anmodning af Kommissionen forelægger koordinatorene for digitale tjenester og andre kompetente myndigheder Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for, at den kan løse sine opgaver i henhold til denne afdeling.

Artikel 53
Beføjelse til at indhente udtalelser

For at kunne løse sine opgaver i henhold til denne afdeling kan Kommissionen indhente udtalelser fra alle fysiske eller juridiske personer, der indvilliger i at afgive udtalelse med henblik på indsamling af oplysninger om genstanden for en undersøgelse vedrørende den formodede overtrædelse eller overtrædelser, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 54
Beføjelse til at foretage kontrolbesøg på stedet

1. For at kunne løse sine opgaver i henhold til denne afdeling kan Kommissionen foretage kontrolbesøg på stedet i lokalerne hos den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1.
2. Kontrolbesøg på stedet kan også foretages med bistand fra revisorer eller eksperter udpeget af Kommissionen i henhold til artikel 57, stk. 2.
3. Under kontrolbesøg på stedet kan Kommissionen og de revisorer eller eksperter, som Kommissionen har udpeget, anmode den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, om at redegøre for dens organisation, funktion, IT-system, algoritmer, databehandling og forretningskik. Kommissionen og de revisorer eller eksperter, som Kommissionen har udpeget, kan stille spørgsmål til nøglemedarbejdere hos den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1.
4. Den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, er forpligtet til at underkaste sig et kontrolbesøg på stedet, som Kommissionen har påbudt ved afgørelse. I afgørelsen angives besøgets genstand og formål med fastsættelse af tidspunktet for dets påbegyndelse og med oplysning om de i artikel 59 og 60 fastsatte sanktioner og om adgangen til at indbringe afgørelsen for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 55
Foreløbige forholdsregler

1. I forbindelse med en procedure, der kan føre til vedtagelse af en afgørelse om manglende overholdelse i henhold til artikel 58, stk. 1, kan Kommissionen i hastetilfælde, hvor der er risiko for alvorlig skade på tjenestemodtagerne, træffe afgørelse om at pålægge den berørte meget store onlineplatform foreløbige forholdsregler på grundlag af en umiddelbar konstatering af en overtrædelse.
2. En afgørelse i henhold til stk. 1 gælder i et nærmere fastsat tidsrum og kan forlænges, i det omfang det er nødvendigt og hensigtsmæssigt.

Artikel 56
Tilsagn

1. Hvis den berørte meget store onlineplatform under proceduren i denne afdeling afgiver tilsagn om at sikre, at de relevante bestemmelser i denne forordning overholdes, kan Kommissionen ved afgørelse gøre disse tilsagn bindende for den meget store onlineplatform og fastslå, at der ikke er yderligere grund til at gribe ind.
2. Kommissionen kan efter anmodning eller på eget initiativ genåbne proceduren:
 - (a) hvis de faktiske forhold ændrer sig med hensyn til et punkt, der var væsentligt for afgørelsen
 - (b) hvis den berørte meget store onlineplatform handler i strid med sine tilsagn eller
 - (c) hvis afgørelsen var baseret på ufuldstændige, urigtige eller vildledende oplysninger fra den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1.
3. Hvis Kommissionen finder, at de tilsagn, som den meget store onlineplatform har afgivet, ikke kan sikre en effektiv overholdelse af de relevante bestemmelser i denne forordning, afviser den disse tilsagn i en begrundet afgørelse i forbindelse med afslutningen af proceduren.

Artikel 57
Overvågningsforanstaltninger

1. For at kunne løse sine opgaver i henhold til denne afdeling kan Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger for at overvåge, at den meget store onlineplatform gennemfører og overholder denne forordning effektivt. Kommissionen kan også pålægge denne platform at give adgang til og redegøre for dens databaser og algoritmer.
2. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan omfatte udnævnelse af uafhængige eksterne eksperter og revisorer, der skal bistå Kommissionen med at overvåge overholdelsen af de relevante bestemmelser i denne forordning og stille særlig ekspertise eller viden til rådighed for Kommissionen.

Artikel 58
Manglende overholdelse

1. Kommissionen vedtager en afgørelse om manglende overholdelse, hvis den finder, at den berørte meget store onlineplatform ikke overholder et eller flere af følgende punkter:
 - (a) relevante bestemmelser i denne forordning
 - (b) foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 55
 - (c) tilsagn, der er gjort bindende i henhold til artikel 56.

2. Inden vedtagelsen af afgørelsen i henhold til stk. 1 underretter Kommissionen den berørte meget store onlineplatform om sine foreløbige konklusioner. I de foreløbige konklusioner redegør Kommissionen for de foranstaltninger, den overvejer at træffe, eller som den mener, at den meget store onlineplatform bør træffe, med henblik på at følge effektivt op på de foreløbige konklusioner.
3. I afgørelsen vedtaget i henhold til stk. 1 pålægger Kommissionen den meget store onlineplatform at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelse af afgørelsen i henhold til stk. 1 inden for en rimelig frist og fremlægge oplysninger om de foranstaltninger, som platformen agter at træffe for at efterkomme afgørelsen.
4. Den meget store onlineplatform skal fremsende en redegørelse til Kommissionen for de foranstaltninger, den har truffet for at sikre overholdelse af afgørelsen i henhold til stk. 1, når de er gennemført.
5. Konstaterer Kommissionen, at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, afslutter den undersøgelsen ved en afgørelse.

Artikel 59 *Bøder*

1. Ved afgørelse i henhold til artikel 58 kan Kommissionen pålægge den meget store onlineplatform bøder på op til 6 % af dens samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis den finder, at platformen forsætligt eller uagtsomt:
 - (a) overtræder de relevante bestemmelser i denne forordning
 - (b) ikke efterkommer en afgørelse om foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 55 eller
 - (c) undlader at efterkomme en frivillig foranstaltning, der er gjort bindende ved afgørelse i henhold til artikel 56.
2. Kommissionen kan ved afgørelse pålægge den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, bøder på op til 1 % af den samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis de forsætligt eller uagtsomt:
 - (a) afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på en anmodning i henhold til artikel 52 eller undlader at besvare anmodningen inden for den fastsatte frist, hvis der anmodes om oplysningerne ved afgørelse
 - (b) undlader inden for den af Kommissionen fastsatte frist at berigtige urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger afgivet af en ansat eller undlader eller nægter at give fuldstændige oplysninger
 - (c) nægter at underkaste sig et kontrolbesøg på stedet i medfør af artikel 54.
3. Inden vedtagelsen af afgørelsen i henhold til stk. 2 underretter Kommissionen den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, om sine foreløbige konklusioner.

4. Ved fastsættelse af bødens størrelse tager Kommissionen hensyn til overtrædelsens art, grovhed, varighed og gentagne karakter og for bøder, der pålægges i henhold til stk. 2, til den forsinkede procedure.

Artikel 60 *Tvangsbøder*

1. Kommissionen kan ved afgørelse pålægge den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, alt efter hvad der er relevant, daglige tvangsbøder på op til 5 % af den gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår fra det i afgørelsen fastsatte tidspunkt for at tvinge dem til:
 - (a) at give rigtige og fuldstændige oplysninger i henhold til en afgørelse om udlevering af oplysninger i medfør af artikel 52
 - (b) at underkaste sig et kontrolbesøg på stedet, som Kommissionen har påbudt ved en afgørelse i henhold til artikel 54
 - (c) at efterkomme en afgørelse om foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 55, stk. 1
 - (d) at efterkomme tilsagn, der er gjort bindende ved afgørelse i henhold til artikel 56, stk. 1
 - (e) at efterkomme en afgørelse i henhold til artikel 58, stk. 1.
2. Når den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er pålagt, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige afgørelse ville føre til.

Artikel 61 *Forældelsesfrist for pålæggelse af sanktioner*

1. De beføjelser, som Kommissionen har i henhold til artikel 59 og 60, forældes efter fem år.
2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor overtrædelsen er begået. Ved vedvarende eller gentagne overtrædelser regnes fristen dog først fra den dag, hvor overtrædelsen er ophørt.
3. Enhver foranstaltning, som Kommissionen eller koordinatoren for digitale tjenester træffer med henblik på undersøgelsen eller proceduren i forbindelse med en overtrædelse, afbryder forældelsesfristen for pålæggelse af bøder og dagbøder. Forældelsesfristen afbrydes bl.a. af følgende skridt:
 - (a) anmodninger om oplysninger fra Kommissionen eller en koordinator for digitale tjenester
 - (b) kontrolbesøg på stedet

- (c) Kommissionens indledning af en procedure som omhandlet i artikel 51, stk. 2.
4. Forældelsesfristen løber på ny efter hver afbrydelse. Forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder udløber dog senest den dag, hvor der er forløbet en periode svarende til den dobbelte forældelsesfrist, uden at Kommissionen har pålagt en bøde eller tvangsbøde. Denne periode forlænges med den tid, hvor forældelsesfristen har været suspenderet i henhold til stk. 5.
5. Forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder suspenderes, så længe Kommissionens afgørelse verserer for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 62
Forældelsesfrist for tvangsfuldbyrdelse

1. Kommissionens beføjelse til at tvangsfuldbyrde afgørelser, der er vedtaget i henhold til artikel 59 og 60, forældes efter fem år.
2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor afgørelsen blev endelig.
3. Forældelsesfristen for tvangsfuldbyrdelse afbrydes:
- (a) ved meddelelse af en afgørelse om ændring af bødens eller tvangsbødens oprindelige størrelse eller om afvisning af en anmodning om en sådan ændring
 - (b) ved ethvert skridt, der tages af Kommissionen eller af en medlemsstat på Kommissionens anmodning med henblik på tvangsinddrivelse af bøden eller tvangsbøden.
4. Forældelsesfristen løber på ny efter hver afbrydelse.
5. Forældelsen for tvangsfuldbyrdelse afbrydes:
- (a) så længe der indrømmes en betalingsordning
 - (b) så længe tvangsinddrivelsen er suspenderet i henhold til en afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 63
Retten til at blive hørt og retten til aktindsigt

1. Inden Kommissionen vedtager en afgørelse i henhold til artikel 58, stk. 1, eller artikel 59 eller 60, giver Kommissionen den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, mulighed for at blive hørt om:
- (a) Kommissionens foreløbige konklusioner, herunder ethvert spørgsmål, som Kommissionen har gjort indsigelse imod
 - (b) foranstaltninger, som Kommissionen måtte have til hensigt at træffe på baggrund af de i litra a) omhandlede foreløbige konklusioner.

2. Den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, kan fremsætte deres bemærkninger til Kommissionens foreløbige konklusioner inden for en rimelig frist, som Kommissionen fastsætter i sine foreløbige konklusioner, og som ikke må være kortere end 14 dage.
3. Kommissionen lægger kun de klagepunkter til grund for sine afgørelser, som de deltagende parter har haft lejlighed til at udtale sig om.
4. De berørte parter har ret til forsvar respekteres fuldt ud i procedureforløbet. De har ret til aktindsigt i Kommissionens sagsakter på grundlag af aftalt aktindsigt dog under hensyntagen til den legitime interesse, som den berørte meget store onlineplatform eller en anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, har i beskyttelsen af sine forretningshemmeligheder. Aktindsigten omfatter ikke Kommissionens eller de nationale myndigheders fortrolige oplysninger og interne dokumenter. Retten til aktindsigt omfatter navnlig ikke korrespondance mellem Kommissionen og disse myndigheder. Dette stykke er ikke til hinder for, at Kommissionen videregiver eller anvender oplysninger, som er nødvendige for at bevise en overtrædelse.
5. De oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 52, 53 og 54, må kun anvendes i forbindelse med denne forordning.
6. Med forbehold af den i artikel 51, stk. 3, og artikel 52, stk. 5, omhandlede udveksling og anvendelse af oplysninger må Kommissionen, rådet for digitale tjenester, medlemsstaternes myndigheder og deres embedsmænd, øvrige ansatte og andre personer, der arbejder under deres tilsyn, og enhver anden involveret fysisk eller juridisk person, herunder revisorer og eksperter udpeget i henhold til artikel 57, stk. 2, ikke videregive de oplysninger, de har indhentet eller udvekslet i henhold til denne afdeling, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt.

Artikel 64 *Offentliggørelse af afgørelser*

1. Kommissionen offentliggør de afgørelser, som den vedtager i henhold til artikel 55, stk. 1, artikel 56, stk. 1, og artikel 58, 59 og 60. Ved offentliggørelsen angives parternes navne og afgørelsernes hovedindhold, herunder de pålagte sanktioner.
2. Ved offentliggørelsen tages hensyn til de rettigheder og legitime interesser, som den berørte meget store onlineplatform, enhver anden person som omhandlet i artikel 52, stk. 1, og tredjeparter har i beskyttelsen af deres fortrolige oplysninger.

Artikel 65 *Anmodninger om begrænsninger i adgangen og samarbejde med nationale domstole*

1. Hvis alle beføjelser i henhold til denne artikel til at bringe en overtrædelse af denne forordning til ophør er udtømt, og overtrædelsen fortsætter og forvolder alvorlig skade, der ikke kan undgås gennem udøvelse af andre beføjelser i henhold til EU-retten eller national ret, kan Kommissionen anmode koordinatoren for digitale tjenester i etableringslandet for den berørte meget store onlineplatform om at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 41, stk. 3.

Inden Kommissionen fremsender en sådan anmodning til koordinatoren for digitale tjenester, opfordrer Kommissionen interesserede parter til at fremsætte skriftlige bemærkninger inden for en frist på mindst to uger og redegør i denne forbindelse for de foranstaltninger, Kommissionen har til hensigt at anmode om med angivelse af den eller de tiltænkte adressater.

2. Når det er nødvendigt af hensyn til en ensartet anvendelse af denne forordning, kan Kommissionen på eget initiativ fremsætte skriftlige bemærkninger til den kompetente retslige myndighed, der er omhandlet i artikel 41, stk. 3. Med tilladelse fra den pågældende retslige myndighed kan den også fremsætte mundtlige bemærkninger.

Kommissionen kan udelukkende med henblik på udarbejdelsen af sine indlæg anmode denne retslige myndighed om at sende Kommissionen alle dokumenter, der er nødvendige for vurderingen af sagen, eller sikre at de fremsendes.

Artikel 66

Gennemførelsesretsakter vedrørende Kommissionens intervention

1. I forbindelse med Kommissionens intervention i henhold til denne afdeling kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende de praktiske ordninger for:
 - (c) proceduren i henhold til artikel 54 og 57
 - (a) de i artikel 63 omhandlede høringer
 - (b) den i artikel 63 omhandlede aftalte aktindsigt.
2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 70. Inden Kommissionen vedtager foranstaltninger i medfør af stk. 1, offentliggør den et udkast til disse og opfordrer alle interesserede parter til at fremsende deres bemærkninger inden udløbet af den heri fastsatte frist, som skal være på mindst en måned.

AFDELING 4

FÆLLES BESTEMMELSER OM HÅNDHÆVELSE

Artikel 67

Informationsudvekslingssystem

1. Kommissionen opretter og vedligeholder et pålideligt og sikkert informationsudvekslingssystem, der understøtter kommunikationen mellem koordinatorene for digitale tjenester, Kommissionen og rådet for digitale tjenester.
2. Koordinatorerne for digitale tjenester, Kommissionen og rådet for digitale tjenester anvender informationsudvekslingssystemet til al kommunikation i henhold til denne forordning.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter praktiske og operationelle ordninger for informationsudvekslingssystemets funktion og interoperabilitet med andre relevante systemer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 70.

Artikel 68
Repræsentation

Med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2020/XX/EU⁵² har modtagere af formidlingstjenester ret til at bemyndige et organ, en organisation eller en sammenslutning til at udøve de i artikel 17, 18 og 19 omhandlede rettigheder på deres vegne, forudsat at organet, organisationen eller sammenslutningen opfylder alle følgende betingelser:

- (a) opererer uden fortjeneste for øje
- (b) er etableret i overensstemmelse med en medlemsstats ret
- (c) de vedtægtsmæssige mål omfatter en legitim interesse i at sikre, at denne forordning overholdes.

AFDELING 5
DELEGEREDE RETSAKTER

Artikel 69
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 23, 25 og 31, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [datoen for forordningens forventede vedtagelse].
3. Den i artikel 23, 25 og 31 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 23, 25 og 31 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller

⁵² [Henvisning]

Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 70
Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg for digitale tjenester. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til denne artikel, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Kapitel V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 71
Ophævelse af visse bestemmelser i direktiv 2000/31/EF

1. Artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF ophæves.
2. Henvisninger til artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF gælder som henvisninger til henholdsvis artikel 3, 4, 5 og 7 i denne forordning.

Artikel 72
Ændringer af direktiv 2020/XX/EF om repræsentative søgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser

3. I bilag I tilføjes følgende:

"(X) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF"

Artikel 73
Evaluerings

1. Senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden og herefter hvert femte år foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.
2. Med henblik på stk. 1 fremsender medlemsstaterne og rådet for digitale tjenester oplysninger på Kommissionens anmodning.
3. I forbindelse med evalueringen, jf. stk. 1, tager Kommissionen hensyn til holdninger og resultater fremlagt af Europa-Parlamentet, Rådet og andre relevante organer eller kilder.

4. Senest tre år efter denne forordnings anvendelse foretager Kommissionen efter høring af rådet for digitale tjenester en evaluering af rådets funktionsmåde og aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg under hensyntagen til forordningens første anvendelsesår. På grundlag af resultaterne og under videst mulig hensyntagen til rådets udtalelse ledsages rapporten i givet fald af et forslag til ændring af denne forordning vedrørende rådets struktur.

Artikel 74

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Den finder anvendelse fra den [dato — tre måneder efter dens ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r)
- 1.3. Forslaget/initiativet vedrører
- 1.4. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og foreslået(ed) ny(e) udgiftspost(er) på budgettet
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Sammendrag af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen⁵³

Politikområde: Kommunikationsnet, indhold og teknologi, Det Indre Marked, Erhvervspolitik, Iværksætter og SMV'er

De budgetmæssige virkninger vedrører de nye opgaver, som Kommissionen har fået overdraget, herunder de direkte tilsynsopgaver og støtten til rådet for digitale tjenester.

Aktivitet: Europas digitale fremtid i støbeskeen

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

☒ en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁵⁴

☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☐ en sammenlægning eller omlægning af en eller flere foranstaltninger til en ny/anden foranstaltning

1.4. Forslagets/initiativets begrundelse

1.4.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Forordningen bør finde direkte anvendelse [3 måneder] efter dens vedtagelse, og på dette tidspunkt bør EU's forvaltning kunne sikre et effektivt tilsyn med digitale tjenester på tværs af grænserne. På dette tidspunkt skal medlemsstaterne derfor have udpeget eksisterende myndigheder og/eller oprettet nye myndigheder, der udfører de opgaver, der påhviler koordinatorene for digitale tjenester. Samtidig bør en uafhængig ad hoc-rådgivningsgruppe (Det Europæiske Råd for Digitale Tjenester) nedsættes og idriftsættes, således at den kan planlægge sine foranstaltninger og begynde at modtage og behandle oplysninger fra koordinatorene for digitale tjenester og Kommissionen med henblik på at yde rådgivning, afgive udtalelser og

⁵³ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) — ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

⁵⁴ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

fremsætte henstillinger for at sikre en ensartet anvendelse af forordningen. Desuden vil Kommissionen få beføjelse til at føre direkte tilsyn med visse platforme i overensstemmelse med de procedurer og kriterier, der er fastsat i en delegeret retsakt. På dette tidspunkt bør den europæiske platform til støtte for udveksling af oplysninger være fuldt operationel.

I den indledende opstartsfasen og indtil den første kortsigtede revision af forordningen bør støtten til rådet for digitale tjenester samt IT-infrastrukturen og den interne applikationsinfrastruktur leveres af Kommissionen, eventuelt også med bidrag fra/inddragelse af personale fra nationale koordinatore for digitale tjenester.

- 1.4.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side (f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående): For at sikre et velfungerende indre marked omfatter interventionen bl.a. bestemmelser om passende tilsyn med digitale tjenester og samarbejde mellem myndigheder på EU-plan, og den fremmer således tillid, innovation og vækst i det indre marked. Dette er nødvendigt for at sikre de bedste betingelser for, at innovative grænseoverskridende digitale tjenester kan udvikles i EU på tværs af nationale områder, og samtidig opretholde et sikkert onlinemiljø for alle EU-borgere, mål, som kun kan opfyldes på europæisk plan. Med hensyn til *meget store platforme* er der desuden behov for et styrket europæisk tilsynslag, der koordinerer og supplerer de nationale tilsynsmyndigheder, i lyset af rækkevidden og virkningerne af reguleringen af og tilsynet med disse aktører i hele EU.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende): I den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, identificeres den eneste merværdi af Unionens indsats til afhjælpning af risikoen for retlig fragmentering som følge af forskellige regulerings- og tilsynsmetoder (dvs. uden at tage højde for den øgede sikkerhed af og tillid til digitale tjenester) som en mulig stigning i den grænseoverskridende digitale handel på 1-1,8 %, hvilket svarer til en stigning i omsætningen på tværs af grænserne fra 8,6 mia. EUR op til 15,5 mia. EUR.

Med hensyn til merværdien i forbindelse med håndhævelse af foranstaltninger skaber initiativet betydelige effektivitetsgevinster i samarbejdet mellem medlemsstaterne og med hensyn til deling ressourcer til teknisk bistand på EU-plan til inspektion og revision af indholdsmoderationssystemer, anbefalingssystemer og onlinereklame på meget store onlineplatforme. Håndhævelses- og tilsynsforanstaltningerne bliver således mere effektive, mens det nuværende system i vid udstrækning afhænger af den begrænsede tilsynskapacitet i et lille antal medlemsstater.

1.4.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel udgør den centrale ramme for det indre markeds funktion og tilsynet med digitale tjenester og fastsætter en grundlæggende struktur for en generel samarbejdsmekanisme mellem medlemsstaterne, der i princippet omfatter alle krav, der gælder for digitale tjenester. Evalueringen af direktivet viste, at en række aspekter i denne samarbejdsmekanisme var mangelfulde, herunder vigtige proceduremæssige aspekter såsom manglen på klare tidsfrister for medlemsstaternes reaktion kombineret med en generel mangel på reaktion på anmodninger fra deres modparter. Dette har i årenes løb ført til manglende tillid mellem medlemsstaterne, for så vidt angår løsningen af problemer med udbydere, der udbyder digitale tjenester på tværs af grænserne, navnlig onlineplatforme. Medlemsstaterne har i stedet reguleret uafhængigt, navnlig ved at indføre forskellige regler om onlineplatformes og andre onlineformidlers forpligtelser i forhold til deres brugeres ulovlige indhold og ulovlige varer eller tjenester. Denne retlige fragmentering har alvorlige konsekvenser både for de europæiske tjenesteyderes muligheder for at ekspandere i det indre marked og for EU-borgernes beskyttelse og sikkerhed på internettet. Evalueringen af direktivet og konsekvensanalysen viste, at der er behov for at fastsætte et differentieret sæt regler og krav på europæisk plan, herunder specifikke forpligtelser for meget store platforme, hvilket vil kræve passende og konsekvente tilsynsværktøjer og -mekanismer på europæisk plan. Derfor vil gennemførelsen af de specifikke forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, kræve en specifik samarbejdsmekanisme på EU-plan med en forvaltningsstruktur, der sikrer koordineringen af specifikke ansvarlige organer på EU-plan, og et styrket og smidigt tilsyn på EU-plan med meget store onlineplatforme.

1.4.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

I retsakten om digitale tjenester fastsættes en ny fælles ramme for krav til visse informationssamfundstjenester (formidlere), som rækker langt ud over den grundlæggende ramme i direktivet om elektronisk handel. Det er derfor nødvendigt at etablere en ny national og europæisk regulerings- og tilsynsfunktion i dette forslag.

For så vidt angår mulige synergier med den nuværende samarbejdsmodel i henhold til direktivet om elektronisk handel, kan denne forordning skabe synergier, navnlig på nationalt plan, hvor koordinatoren for digitale tjenester også kunne få til opgave at behandle anmeldelser i henhold til artikel 3 i direktivet om elektronisk handel, selv om forordningen ikke bemyndiger det.

1.5. Varighed og finansielle virkninger

☐ **begrænset varighed**

- ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

☒ **ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2023 til 2026,
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁵⁵

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i gennemførelsesorganer

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
- ☐ offentligtretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt.
- Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

⁵⁵

Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

Bemærkninger

--

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Forordningen vil blive revideret og evalueret regelmæssigt senest fem år efter forordningens ikrafttræden og derefter hvert femte år. Derudover bør Kommissionen gennemføre en række overvågningsforanstaltninger, eventuelt efter henstilling fra rådet for digitale tjenester, som led i den løbende evaluering af foranstaltningernes effektivitet og virkning i forbindelse med anvendelsen af foranstaltningerne, herunder tilsyn med og analyse af nye problemstillinger.

Desuden bør Kommissionen specifikt foretage en kortsigtet evaluering for at vurdere rådets resultater i forhold til dets mål, mandat og opgaver. Der skal ved evalueringen navnlig ses på et eventuelt behov for at etablere et uafhængigt agentur og de finansielle konsekvenser af en sådan ændring. Kommissionen skal aflægge rapport om resultaterne af evalueringen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

I forordningen fastsættes en ny politik i form af harmoniserede regler for levering af informationssamfundstjenester i det indre marked, samtidig med at sikkerheden og troværdigheden af onlinetjenester og de grundlæggende rettigheder online sikres. Disse nye regler kræver også, at der indføres en sammenhængsmekanisme for den grænseoverskridende anvendelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning, at der nedsættes en ny rådgivende gruppe, som koordinerer de nationale myndigheders og Kommissionens aktiviteter, direkte håndhævelsesbeføjelser til Kommissionen og oprettelse af et informationssystem, der letter informationsstrømmene mellem koordinatorene for digitale tjenester.

For at kunne løse disse nye opgaver er det nødvendigt at afsætte tilstrækkelige ressourcer til Kommissionens tjenestegrene. Håndhævelsen af den nye forordning anslås at kræve 50 FTE (15 FTE til forvaltning af de nye direkte tilsynsopgaver og -afgørelser og 35 FTE til støtte for rådet for digitale tjenesters aktiviteter i forbindelse med Kommissionens undersøgelser og koordinatorene for digitale tjenesters fælles undersøgelser).

2.2.2. *Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

For at sikre, at rådet for digitale tjenester opfylder sit mandat som fastsat i denne forordning, er det hensigten, at rådets formand stilles til rådighed af Kommissionen, som således får mulighed for at udarbejde dagsordenen til medlemmernes afgørelse i overensstemmelse med de opgaver, der er fastsat i denne forordning.

For at sikre, at rådets medlemmer har mulighed for at træffe informerede beslutninger på grundlag af faktuelle oplysninger og baggrundsanalyser, fastsættes det desuden, at rådet understøttes af Kommissionens administrative struktur.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Kommissionens eksisterende foranstaltninger til forebyggelse af svig vil dække de supplerende bevillinger, der er nødvendige for denne forordning.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og foreslået(ed) ny(e) udgiftspost(er) på budgettet

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiften s art	Bidrag			
	Nummer Udgiftsområde 1		fra EFTA- lande ⁵⁷	fra kandidat- lande ⁵⁸	fra tredje lande	iht. finansforordningen s artikel 21, stk. 2, litra b)
1	02 04 05 01 Programmet for et digitalt Europa (DEP) — Udrulning, bedste brug af den digitale kapacitet og interoperabilitet	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
	03 02 01 01 Programmet for det indre marked — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling					
1	03 01 01 01 Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med "Programmet for det indre marked (herunder SMV'er)"	IOB	JA	NEJ	NEJ	NEJ

⁵⁶ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵⁷ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵⁸ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

Forslagets budgetmæssige virkninger vil blive fuldt ud dækket af de bevillinger, der er afsat i FFR 2021-27 under finansieringsrammen for programmet for et digitalt Europa og programmet for det indre marked. Der forventes ingen udgifter i forbindelse med den nuværende FFR.

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme			1	Udgiftsområde 1								
Aktionsbevillinger			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027 ⁵⁹	I ALT 2023-2027	I ALT
02 04 05 01 Programmet for et digitalt Europa (DEP) — Udrulning, bedste brug af den digitale kapacitet og interoperabilitet	Forpligtelser	(1)			4,526	6,076	9,802	9,802	9,802	9,802	40,008	49,810
	Betalinger	(2)			2,525	4,526	5,075	8,800	9,000	19,584	30,226	49,810
03 02 01 01 Programmet for det indre marked — Det indre marked for varer og tjenesteydelsers funktion og udvikling	Forpligtelser	(3)				2,600	5,400	5,400	5,400	5,400	18,800	24,200
	Betalinger	(4)				2,600	5,400	5,400	5,400	5,400	18,800	24,200
03 01 01 01	Forpligtelser = Betalinger	(5)			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220		0,915	0,915

⁵⁹

Alle tal i denne kolonne er vejledende og afhænger af videreførelsen af programmerne og disponible bevillinger.

Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med programmet for det indre marked												
Bevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet I ALT	Forpligtelser	(1)+(3)+(5)			4,551	8,906	15,422	15,422	15,422	15,202	59,723	74,925
	Betalinger	(2)+(4)+(5)			2,550	7,356	10,695	14,420	14,920	24,984	49,941	74,925

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administration"
---	---	------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027 ⁶⁰	I ALT (2023-2027)
Menneskelige ressourcer				0,750	3,750	6,295	6,295	6,295	6,295	23,385
Andre administrationsudgifter				0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	0,325	1,290
Bevillinger I ALT under UDGIFT SOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)			0,890	4,000	6,570	6,595	6,620	6,620	24,675

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT (2023-2027)
--	--	------	------	------	------	------	------	------	------------	-------------------

⁶⁰ Alle tal i denne kolonne er vejledende og afhænger af videreførelsen af programmerne og disponible bevillinger.

Bevillinger I ALT under samtlige UDGIFTSOMRÅDER i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser			5,441	12,906	21,992	22,017	22,042	21,822	84,398
	Betalinger			3,440	11,356	17,265	21,015	21,540	31,640	74,616

3.2.2. Sammendrag af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Regnskabsår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
-------------	------	------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer			0,75	3,75	6,295	6,295	6,295	23,385
Andre administrationsudgifter			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	1,290
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme			0,890	4,000	6,570	6,595	6,620	24,675

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁶¹ of the multiannual financial framework								
Menneskelige ressourcer								
Andre udgifter af administrativ art			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	0,915
Subtotal Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	0,915

I ALT			0,915	4,230	6,790	6,815	6,840	25,590
--------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet,

⁶¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger⁶².

⁶² Da initiativet er af horisontal karakter og går på tværs af Kommissionens forskellige kompetenceområder, f.eks. det indre marked, digitale tjenester, forbrugerbeskyttelse, beskyttelse af grundlæggende frihedsrettigheder online, er planen at samle ressourcer fra alle Kommissionens generaldirektorater efter aftale med HR og berørte generaldirektorater, hvilket skal drøftes.

3.2.2.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer.
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

Regnskabsår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
I hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer			6	19	32	32	32
Delegationer							
Forskning							
• Eksternt personale (i årsværk: FTE) — KA, LA, UNE, V og JED ⁶³							
Udgiftsområde 7							
Finansieret over UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	- i hovedsædet			11	18	18	18
	- i delegationer						
Finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁶⁴	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
Forskning							
Andet (skal angives)							
I ALT			6	30	50	50	50

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Tilsyn med den korrekte gennemførelse af de forpligtelser, der er fastsat i forordningen for private virksomheder og medlemsstater Forberedelse og udarbejdelse af gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordning Gennemførelse af undersøgelser, revisioner og andre analyser, herunder dataanalyse Forvaltning af offentlige og målrettede høringer Indkøb og forvaltning af eksterne undersøgelser vedrørende analyse af algoritmiske systemer, systemer til kunstig intelligens og datastyringssystemer Administrativ støtte til rådet for digitale tjenester og tilrettelæggelse af møder, udarbejdelse af udtalelser og anden støtte til rådet.
--------------------------------------	--

⁶³ KA = kontraktansatte, LA = lokalt ansatte, UNE = udstationerede nationale eksperter, V = vikarer, JED = junioreksperter ved delegationerne.

⁶⁴ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

Eksternt personale	Gennemførelse af undersøgelser, revisioner og andre analyser Forvaltning af offentlige og målrettede høringer Administrativ støtte til rådet for digitale tjenester og tilrettelæggelse af møder, udarbejdelse af udtalelser og anden støtte til rådet.
--------------------	--

3.2.3. *Tredjemands bidrag til finansieringen*

- ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for diverse indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Forslagets/initiativets virkninger ⁶⁵						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

BILAG **til FINANSIERINGSOVERSIGT**

Forslagets/initiativets navn:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester
--

(1) PERSONALEBEHOV OG PERSONALEOMKOSTNINGER

⁶⁵ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

- (2) ANDRE ADMINISTRATIONSUDGIFTER
- (3) ANVENDTE METODER TIL BEREGNING AF OMKOSTNINGSOVERSLAG
- (a) Menneskelige ressourcer
- (b) Andre administrationsudgifter

(1) Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme		2021		2022		2023		2024		2025		2026		2027		I ALT	
		Årsværk	Bevilling	Årsværk	Bevilling	Årsværk	Bevilling	Årsværk	Bevilling	Årsværk	Bevilling	Årsværk	Bevilling	Årsværk	Bevilling	Årsværk	Bevilling
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)																	
I hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer	AT					5	0,60	16	2,4	27	4,05	27	4,05	27	4,05		
	AST					1	0,15	3	0,45	5	0,75	5	0,75	5	0,75		
i EU-delegationer	AT																
	AST																
• Eksternt personale ⁶⁶																	

⁶⁶ KA = kontraktansatte, LA = lokalt ansatte, UNE = udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED = junioreksperter ved delegationerne.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Samlet bevillingsramme	KA							7	0,56	7	0,56	7	0,56	7	0,56		
	UN E							4	0,34	11	0,935	11	0,935	11	0,935		
	V																
Andre budgetposter (skal angives)																	
Subtotal — UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme						6	0,75	30	3,75	50	6,295	50	6,295	50	6,295		

(2) Andre administrationsudgifter

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I alt
I hovedsædet:								
Udgifter til tjenesterejser og repræsentation				0,05	0,075	0,1	0,125	0,35
Udgifter til konferencer og møder			0,1	0,14	0,14	0,14	0,14	0,66
Driftsomkostninger i forbindelse med output (se beregningsmetoder)			0,04	0,06	0,06	0,06	0,06	0,28
Andre budgetposter (angiv, hvis relevant)								
I EU-delegationer								
Udgifter til tjenesterejser, konferencer og repræsentation								
Faglig videreuddannelse								
Udgifter til køb og leje m.m.								
Udstyr, møbler, forsyninger og tjenesteydelser								
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme			0,140	0,250	0,275	0,300	0,325	1,290

i mio. EUR (tre decimaler)

Uden for UDGFITSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I alt
Udgifter til teknisk og administrativ bistand (omfatter ikke eksternt personale) finansieret over aktionsbevillinger (tidligere BA-poster)								
- i hovedsædet								
— i EU-delegationer								
Andre forskningsrelaterede administrationsudgifter								
Andre budgetposter (angiv, hvis relevant)								
Kommunikations-/høringsaktiviteter			0,025	0,230	0,220	0,220	0,220	0,915
Subtotal – Uden for UDGFITSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT UDGFITSOMRÅDE 7 og Uden for UDGFITSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme			0,165	0,480	0,495	0,520	0,545	2,205
---	--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

(3) Anvendte metoder til beregning af omkostningsoverslag

(a) Menneskelige ressourcer

Denne del beskriver beregningsmetoden til vurdering af de menneskelige ressourcer, der anses for at være nødvendige (forventet arbejdsbyrde, herunder særlige job (Sysper 2 work profiles), personalekategorier og de tilsvarende gennemsnitlige omkostninger)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme

NB: Gennemsnitlige omkostninger for hver personalekategori i hovedsædet kan ses på BudgWeb:
https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx

• Tjenestemænd og midlertidigt ansatte

Under forudsætning af, at forordningen vedtages og anvendes i løbet af 2023, skal Kommissionen gradvist omfordele de interne ressourcer, der er nødvendige for at sikre udførelsen af dens nye opgaver inden forordningens anvendelsesdato, herunder vedtagelsen af gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter i henhold til forordningen. Kommissionen skal også nedsætte en taskforce, der skal føre tilsyn med anvendelsen af forordningen for meget store platforme og støtten til rådet for digitale tjenesters aktiviteter.

Organigrammet skal omfatte 15 TFE (13 AD + 2 AST) til varetagelse af Kommissionens yderligere opgaver i forbindelse med retsakter om digitale tjenester (tvistbilæggelse, direkte tilsyn, gennemførelsesretsakter).

Desuden skal en samlet arbejdsstyrke på 35 FTE (14 AD/TA, 3 AST, 7 KA og 11 UNE) omplaceres internt i Kommissionen for at yde støtte til rådet for digitale tjenester, da det vil kræve en aktiv overvågning af ca. 20/25 meget store platforme (herunder screening af alle lovgivningsdokumenter) og inddragelse i sammenhængsmekanismen/den bilaterale mekanisme (der blev indgivet ca. 10 anmeldelser om året i henhold til artikel 3 i direktivet om elektronisk handel i IMI, og det kan ikke udelukkes, at der vil blive indgivet det samme eller endda et højere antal anmeldelser vedrørende de nye forpligtelser i retsakter om digitale tjenester for alle udbydere af formidlingstjenester, der opererer i EU).

Da initiativet er af horisontal karakter og går på tværs af Kommissionens forskellige kompetenceområder, f.eks. det indre marked, digitale tjenester, forbrugerbeskyttelse, beskyttelse af grundlæggende frihedsrettigheder online, er planen at samle ressourcer fra alle Kommissionens generaldirektorater efter aftale med HR og berørte generaldirektorater, hvilket skal drøftes.

• Eksternt personale

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme

• Kun stillinger finansieret over forskningsbudgettet

• Eksternt personale

(b) Andre administrationsudgifter

Oplys nærmere om den beregningsmetode, der anvendes for hver budgetpost,

herunder de underliggende antagelser (f.eks. antal møder om året, gennemsnitlige omkostninger m.v.)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme

Udgifter til tjenesterejser og repræsentation

- For undersøgelser på stedet af meget store onlineplatforme: der forventes ingen kontrolbesøg det første år (2023), men det forventes, at sådanne besøg vil blive stadig mere nødvendige efter forordningens ikrafttræden: anslået til 15 i 2025, 20 i 2026 og 25 i 2027, i takt med at håndhævelsesaktiviteterne intensiveres. Gennemsnitlige omkostninger pr. undersøgelse anslået til 0,005 mio. EUR med op til to medarbejdere på stedet og en undersøgelsesvarighed på fem dage

Udgifter til konferencer og møder

- Månedlige møder i rådet for digitale tjenester støttet af Kommissionen med et anslået beløb på 0,01 mio. EUR pr. møde. Der forventes kun otte møder i 2023
- Andre ekspertmøder: Ud fra et forsigtigt skøn vil der blive afholdt op til fire ekspertmøder om året for at indsamle input og få rådgivning om tekniske, juridiske og samfundsmæssige spørgsmål fra førende eksperter

Driftsomkostninger i forbindelse med output

- Udarbejdelse og afgivelse af udtalelser fra rådet for digitale tjenester: En udtalelse pr. møde skønnes nødvendig og gennemførlig. Støtten til teknisk ad-hoc undersøgelse i forbindelse med en ud af to udtalelser anslås at beløbe sig til 0,1 mio. EUR.

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme (støtte- og driftsudgifter)

Udgifter til støttefunktioner

- Kommissionen og rådet for digitale tjenester skal foretage omfattende høringer om de fleste af de vigtigste resultater. Den gennemsnitlige udgift pr. høring anslås til 0,005 mio. EUR, hvilket svarer til målrettede høringer og fysiske møder, og det forventes, at de fleste høringer vil blive gennemført online. Fokus for høringer: Risikovurderingsrammer (to i henholdsvis 2024 og 2025 og én i 2026), udkast til retningslinjer (to om året i 2023-2025, der forventes at stige til tre om året derefter), høringer forud for vedtagelsen af gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter (tre i 2023 og to i 2024).
- Det anslåede budget til støtte for løbende kommunikation, der støtter interessentengagement i alle høringsfaser, beløber sig til 0,2 mio. EUR om året fra og med 2024.

Driftsudgifter

Undersøgelser og høringer

Kommissionen skal i forbindelse med sin støtte til rådet for digitale tjenester og sine egne direkte håndhævelsesopgaver have mulighed for at foretage en tilbundsgående analyse af algoritmiske systemer, datastyringssystemer og systemer for kunstig intelligens, der understøtter meget store platformes tjenester (ca. 20/25 i hele EU). Dette vil kræve anvendelse af meget specialiseret ekspertise gennem ad hoc-undersøgelser og/eller konsulenter, der understøtter analysen, og navnlig:

- Anmodninger om dataadgang med henblik på risikovurdering: udgifter til databehandling og ekstern teknisk bistand med et gennemsnitligt skøn på 0,025 mio. EUR pr. anmodning. Antallet af anmodninger forventes at stige og stabilisere sig på omkring to anmodninger pr. år for hver meget store tjenesteyder, der overvåges (forventet antal tjenesteydere: 20) — dvs. 40 sådanne anmodninger pr. år fra 2026, med fem i 2023 og 20 i 2025
- Der skal afholdes udgifter til undersøgelser og dataanalytikere for at fastsætte den metodologiske ramme og videnbase, der er nødvendig for at identificere risici og opbygge de offentlige håndhævende myndigheders kapacitet til at beskytte europæiske borgere og virksomheder mod manglende overholdelse af forordningen, og standarder og metoder til afhjælpning heraf. Det er hensigten, at regelmæssige undersøgelser skal sikre og understøtte robuste metoder og rammer for revision af en række algoritmiske systemer under udvikling,

risikovurderinger og analyser af de mest markante generelle risici i sektoren (ikke udelukkende knyttet til individuelle platforme/håndhævelsesforanstaltninger, men også vedrørende systemer under udvikling med kapacitet til at forme specifikke markeder og/eller informationsformidling blandt brugere i Unionen). Det anslås, at der vil blive gennemført op til 22 risikovurderinger, tekniske undersøgelser og gennemførlighedsundersøgelser med en kompleksitet fra lav (50 000 EUR) til ramme (1 mio. EUR). Forpligtelserne vedrørende disse undersøgelser forventes afviklet, når undersøgelserne er afsluttet, dvs. i gennemsnit i det regnskabsår, der følger efter kontraktens underskrivelse.

- Med hensyn til individuelle tekniske inspektioner og lovpligtige revisioner af meget store udbyderes algoritmiske systemer og systemer for kunstig intelligens: forventet kompleksitet: høj (inspektion af ca. otte algoritmiske systemer) eller mellemhøj (inspektion af ca. fem algoritmiske systemer). Omkostningsoverslag beløber sig til 0,5 mio. EUR for en revision af høj kompleksitet og 0,3 mio. EUR for en revision af lav kompleksitet med en gennemsnitlig omkostning på 0,075 mio. EUR for inspektion af et teknisk system (som anslået for eksterne tekniske revisioner i SMART 2018/0037) og behov for yderligere ressourcer til den samlede analyse. Omkostningerne omfatter anvendelse af dataforskere, eksterne kontrahenter og indkøb af ekstern støtte. Der forventes ikke nogen kontrolbesøg i 2023, men kapaciteten og behovet anslås at stige til 16 kontrolbesøg (tre af høj kompleksitet og 13 af mellemhøj kompleksitet) i 2025. Kontrolbesøgene forventes afsluttet hurtigere end undersøgelser, og forpligtelser afvikles i gennemsnit inden for samme regnskabsår.

Informations- og forvaltningssystemer (IT)

- Et centralt element til støtte for anvendelsen af forordningen er en digital platform, der letter udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne, rådet for digitale tjenester og Kommissionen og sikrer funktionaliteter og interoperabilitet med andre funktioner, der er fastsat i forordningen. Udviklingsomkostningerne anslås til 4,5 mio. EUR over fire år (2 mio. EUR i 2023 til oprettelsen, 1 mio. EUR i 2024 og 2025 til fuld udvikling og interoperabilitet og herefter 0,03 mio. EUR til at holde den opdateret og interoperabel. Udgifterne til vedligeholdelse og brugerbistand anslås til 0,001 mio. EUR i de første to år med et mere stabilt budget på 0,002 mio. EUR om året derefter. Betalingerne til yderligere opdateringer og udvikling anslås for det regnskabsår, der følger efter gennemførelsen/leveringen af platformen.

I lyset af ovenstående vil driftsudgifterne uden for udgiftsområde 7 være relevante for følgende af Kommissionens programmer:

— **Programmet for et digitalt Europa:** med hensyn til aktiviteter i forbindelse med generelle undersøgelser og dataanalyse, der har til formål at øge de offentlige håndhævende myndigheders muligheder for at analysere, identificere og håndtere risici i forbindelse med meget store platformes systemiske svigt inden for en fælles ramme i hele Unionen, behandle anmodninger om og forvalte dataadgang og oprette den nødvendige platform for udveksling af IT-oplysninger, som vil muliggøre udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og Kommissionen og interoperabilitet mellem databaser og funktionaliteter som omhandlet i forordningen, med følgende planlagte udgifter (mio. EUR)

2023	2024	2025	2026	2027
4,526	6,076	9,802	9,802	9,802

— **Programmet for det indre marked:** de specifikke håndhævelsesaktiviteter, der skal iværksættes over for meget store platforme, såsom individuelle tekniske inspektioner og revision samt relaterede offentlige høringer

2023	2024	2025	2026	2027
0,025	2,830	5,620	5,620	5,620

Tillæg: Detaljeret oversigt over operationelle og administrative udgifter

Tillæg: Detaljeret oversigt over operationelle udgifter og personaleudgifter

				2023			2024			2025			2026			2027	I alt
		Antal	Enhedsomkostning	I alt	Antal	Enhedsomkostning	I alt	Antal	Enhedsomkostning	I alt	Antal	Enhedsomkostning	I alt	Antal	Enhedsomkostning	I alt	
Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	Udgifter til tjenesterejser og repræsentation (inspektioner)			0	10	0,005	0,05	15	0,005	0,075	20	0,005	0,1	25	0,005	0,125	
	SUBTOTAL			0			0,05			0,075			0,1			0,125	0,35
Udgifter til konferencer og møder	Møder i rådet for digitale tjenester og møder	8	0,01	0,08	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	12	0,01	0,12	
	Andre ekspertmøder	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	4	0,005	0,02	
	SUBTOTAL			0,1			0,14			0,14			0,14			0,14	0,66
Driftsomkostninger i forbindelse med output	Udtalelser	8	0,005	0,04	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	12	0,005	0,06	
	SUBTOTAL			0,04			0,06			0,06			0,06			0,06	0,28
Undersøgelser og høringer	Undersøgelser om risikovurderingsrammer	1	1	1	2	1	2	3	1	3	3	1	3	3	1	3	

	Rammer for tekniske undersøgelser og revision af algoritmer	3	0,3	0,9	6	0,3	1,8	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	12	0,3	3,6	
	Gennemførlighedsundersøgelser vedrørende tekniske standarder	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	2	0,05	0,1	
	Anmodninger om dataadgang og databehandling med henblik på risikovurderinger	5	0,025	0,125	15	0,025	0,375	20	0,025	0,5	40	0,025	1	40	0,025	1	
	Årlig undersøgelse af markante risici	1	0,4	0,4	2	0,4	0,8	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	4	0,4	1,6	
	Tekniske inspektioner og revisioner (høj kompleksitet)		0,5	0	1	0,5	0,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	3	0,5	1,5	
	Tekniske inspektioner og revisioner (middelhøj kompleksitet)		0,3	0	7	0,3	2,1	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	13	0,3	3,9	
	Høringer om retningslinjer	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	3	0,005	0,015	3	0,005	0,015	
	Høringer om risikovurderingsrammer		0,005	0	2	0,005	0,01	2	0,005	0,01	1	0,005	0,005	1	0,005	0,005	
	Høringer om gennemførelsesretsafter og delegerede	3	0,005	0,015	2	0,005	0,01		0,005	0		0,005	0		0,005	0	

	retsakter																
	Støtte til kommunikation og interessentengagement		0,2	0	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	1	0,2	0,2	
	SUBTOTAL			2,55			7,905			14,42			14,92			14,92	54,715
Informations- og forvaltningssystemer	Udvikling af digitale clearinghouse-platforme	1	2	2		1	1		1	1		0,5	0,5		0,5	0,5	
	Vedligeholdelse		0,001	0,001		0,001	0,001		0,002	0,002		0,002	0,002		0,002	0,002	
	SUBTOTAL			2,001			1,001			1,002			0,502			0,502	5,008
SUBTOTAL udgifter				4,691			9,156			15,697			15,722			15,747	61,013
HR-budgettet				0,750			3,750			6,295			6,295			6,295	23,385
I ALT				5,441			12,906			21,992			22,017			22,042	84,398

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

